

T.C.
GAZIANTEP ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ ve EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

**KADI BURHANEDDİN DIVANI: ANLAM
ÇERÇEVESİ**

YÜKSEK LISANS TEZİ

SAHİN SÜRMELİ

GAZIANTEP
EYLÜL 2005

T.C.
GAZIANTEP ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ ve EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

KADI BURHANEDDİN DIVANI: ANLAM ÇERÇEVESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

SAHİN SÜRMEİ

Danisman: Yrd. Doç. Dr. Halil İbrahim YAKAR

GAZIANTEP
EYLÜL 2005

T.C.
GAZIANTEP ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI

Sosyal Bilimler Enstitüsü Onayı

Prof. Dr. Osman ERKMEN
SBE Müdürü

Bu tezin Yüksek Lisans/Doktora tezi olarak gerekli şartları sağladığını onaylarım.

Doç. Dr. Vahit TÜRK
Enstitü ABD Başkanı

Bu tez tarafımda (tarafımızca) okunmuş, kapsam ve niteliği açısından bir Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Halil İbrahim YAKAR
Tez Danışmanı

Bu tez tarafımızca okunmuş, kapsam ve niteliği açısından bir Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri:

İmzası

Doç. Dr. Vahit TÜRK (Jüri Başkanı)

Yrd. Doç. Dr. Murat ÇELİKDEMİR

Yrd. Doç. Dr. Halil İbrahim YAKAR

ÖZET
KADI BURHANEDDİN DIVANI: ANLAM ÇERÇEVESİ

SÜRMELE, Sahin
Yüksek Lisans Tezi, Türk Dili ve Edebiyatı ABD
Tez Danismanı: H. İbrahim YAKAR
Eylül 2005, 120 Sayfa

Metin üzerinde çözümleme niteliği taşıyan bu çalışmada anlambilimin temel görüşlerinden hareketle Kadi Burhaneddin Divanının anlam çerçevesi çizilmiştir. Çalışmamızın asıl amacı, Klasik edebiyat metinlerinin modern anlambilimin verileri ışığında değerlendirilmesidir. Böylece klasik edebiyat metinlerinin çözümüne yeni bakış açıları getirilmesi hedeflenmektedir. Çalışmamızda öncelikle dil, anlam, anlama, anlambilim, anlam çerçevesi vb. kavramları açıklanmış, bu kavramlar doğrultusunda oluşturulan kuramlar Kadi Burhaneddin Divanına uygulanmıştır. Kavramlar ve terimler izah edilirken modern tanımlamalar temel alınmıştır. Ancak kavram ve terimlerin Klasik edebiyatımızdaki eski karşılıkları üzerinde de kısaca durulmuştur. Divan incelenirken klasik divan çözümleme yöntemlerinden de istifade edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Dil, anlam, anlambilim, anlam çerçevesi, Kadi Burhaneddin Divanı

ABSTRACT
KADI BURHANEDDIN DIVANI: SEMANTIC FRAME

SÜRMELE, Sahin
MA Thesis, Turkish Language and Literature
Supervisor: H. Ibrahim YAKAR
September 2005, 120 Pages

In this study which analyzes a passage, the semantic frame of Kadi Burhaneddin Divani was shaped by means of the main views of semantics. The main aim of the study is to evaluate the passages of classic literature in the light of semantic data. In this way, it is aimed to put forward new points of view on the analysis of the passages of classic literature. In the study, first of all the phrases such as language meaning comprehension semantics and semantic frame were explained. The theories formed by means of these phrases were applied to Kadi Burhaneddin Divani. The phrases and terms explained by means of the modern definitions. Nevertheless the old equivalents of the phrases and terms were also mentioned shortly. While investigating the lyrics the methods of classic lyric analysis were employed as well.

Key words: Language, meaning, semantic, semantic frame, Kadi Burhaneddin Divani.

İÇİNDEKİLER

Sayfa No	
ÖZET	i
ABSTRACT	ii
İÇİNDEKİLER	iii
1.GİRİS	1
1.1.GİRİS.....	1
1.2.KADI BURHANEDDİN'İN HAYATI.....	1
1.3.EDEBİ KİSİLİĞİ.....	2
1.4.ESERLERİ.....	2
1.4.1. Iksiru's-Saadat fi Esrari'İbadat:	2
1.4.2. Tercihu't-Tavzih:	2
1.4.3. Farsça ve Arapça Siirler:	2
1.4.4. Türkçe Divanı:.....	2
2. LİTERATÜR ÖZETLERİ - ANLAM BİLİM VE ANLAM ÇERÇEVESİ	4
2.1. DİL VE DİLİN İSLEVLİ.....	4
2.2. ANLAM VE ANLAM BİLİM (SEMANTİK).....	6
2.3. ANLAM BİLİMİN KISA TARİHÇESİ.....	9
2.4.TÜRKİYE'DE ANLAM BİLİM ÇALIŞMALARI.....	10
2.5.ANLAM ÇERÇEVESİ.....	11
2.5.1.Tasarımlar ve İmgeler.....	12
2.5.1.1. Aktarmalara dayalı imgeler.....	14
2.5.1.2. Göndermelere dayalı imgeler.....	22
2.5.1.3. Güzel sebebe dayalı imgeler.....	33
2.5.2. Duygu Değeri.....	36
2.5.2.1. Aktarmalar düzeyinde duygu değeri.....	39
2.5.2.2. Rediflerde duygu değeri.....	42
2.5.2.3. Divanda yer alan rediflerin dağılımı.....	45
2.5.2.3.1. Fiil çekimi halindeki redifler.....	45
2.5.2.3.2. Diğer kelime türlerinden oluşan redifler.....	46
2.5.2.3.3. Sık tekrar edilen redifler.....	47
2.5.2.3.4. Arkaik kelimelerden oluşan redifler.....	48
2.5.3.Tasarımlar ve Duygu Değeri Açısından Özel Adlar.....	49
2.5.3.1. Yer adları.....	49
2.5.3.1.1.Yerleşim yerlerine dair adlar.....	49
2.5.3.1.2. Dag, ırmak, muhit adları.....	50
2.5.3.2. Kisi adları.....	51
2.5.3.3. Kavim, din, mezhep adları.....	52
2.5.4. Benzetmeler.....	53

2.5.4.1. Uz benzetmeler.....	54
2.5.5. Göndermeler.....	59
2.5.5.1. Tarihi, efsanevi ve dini olaylara/olgulara göndermeler.....	61
2.5.5.2. Kisilere/kahramanlara göndermeler.....	61
2.5.5.3. Coğrafi göndermeler.....	63
2.5.5.4. Kültürel hadiselere/bilgilere ve sosyal/askeri olaylara yönelik göndermeler.....	63
2.5.5.5. Tabiattaki bazı olaylara yönelik göndermeler.....	68
2.5.6. Aktarmalar.....	70
2.5.6.1. Deyim aktarmaları.....	70
2.5.6.1.1. Insandan dogaya aktarmalar.....	71
2.5.6.1.2. Dogadan insana aktarmalar.....	73
2.5.6.2. Ad aktarmaları.....	74
2.5.7. Somutlama.....	78
2.5.7.1.Deyim aktarmasi yoluyla somutlama.....	78
2.5.7.2. Benzetme yoluyla somutlama.....	79
2.5.8. Soyutlama.....	82
2.5.9. Esseslilik.....	84
2.5.10. Ses tekrarları ve yinelemeler.....	86
2.5.11.Tersanlamlılık.....	88
2.5.11.1. Sözcük düzeyinde tersanlamlılık.....	88
2.5.11.2. Imajlar düzeyinde tersanlamlılık.....	90
2.5.12. Anlam degismeleri.....	92
2.5.12.1. Anlam daralması.....	93
2.5.12.2. Anlam genişlemesi.....	93
2.5.13. Abartmalar.....	94
2.5.14. Konu bütünlüğü olan gazeller.....	97
2.5.15. Çeşitli bağdastirmalar.....	100
2.5.16. Arkaik kelimeler.....	102
2.5.17. Poetika.....	109
2.5.18. Sairin hayatına ve fikir dünyasına dair tematik ifadeler	111
3.MATERYAL VE YÖNTEM.....	115
3.1. MATERYAL.....	115
3.2. YÖNTEM.....	115
4.BULGULAR, TARTISMA VE SONUÇ.....	117
4.1. BULGULAR VE TARTISMA.....	117
4.2. SONUÇ VE ÖNERİLER.....	117
KAYNAKLAR.....	119
ÖZ GEÇMİS (VITAE)	121

TESEKKÜR

Bu çalışmanın gerçekleştirilmesinde benden değerli görüslerini esirgemeyen hocam Prof. Dr. Muhsin MACIT'e, çalışmam süresince kütüphanesinden ve fikirlerinden azam ölçüde yararlandığım tez danismanım Yrd. Doç. Dr. H. İbrahim YAKAR'a tesekkür ederim.

BİRİNCİ BÖLÜM GİRİS

1.1.GİRİS

Tezimizin konusunun uygulama metni olan Kadi Burhaneddin Divani, Türkçenin çok kıymetli hazinlerinden biri sayılmaktadır. Divanın tek nüshası Londra British Museum'da Or. 4126 numarada kayıtlı bulunmaktadır.(Üçer, 1998:34) Divan 608 sahifedir ve 1268 gazel, 45 eksik gazel, 3 beyit, 20 rübai ve 116 tuyug ihtiva etmektedir. Divan üzerinde, bugüne kadar birkaç önemli çalışma kaleme alınmıştır. Tezimizin asil konusu divanın serhi veya Kadi Burhaneddin'in kendisi değildir; çalışmamız, anlambilimin temel verilerinden hareketle klasik bir metnin farklı bir bakış açisiyle yeni bir çerçeve oluşturacak şekilde yorumlanması amacını gütmektedir. Divan siirinin oluşum dönemi sayılabilecek tarihte eser veren Kadi Burhaneddin, hem imge dünyasının yalınlığı ve çarpıcılığı hem de dilinin zenginliğiyle dikkati çekmektedir. Özellikle gazellerinde görülen ve zorlanmadan, abartılı bir edebi kaygı güdülmeden gösterilen başarı sairin edebi gücünü göstermektedir. Bu bağlamda Kadi Burhaneddin'in hayatı, sanatı ve eserleri hakkında bilgi vermek, tezimizin içeriğine hazırlık bakımından önemli olacaktır.

1.2.Kadi Burhaneddin'in Hayatı: ¹

Kadi Burhaneddin (1345-1398) 14. asrın ikinci yarısında, Doğu Anadolu'da bir hükümdarlık elde etmeye çalışan ve bunda hayatının orta yaş dönemlerinden sonra ölümüne kadar muvaffak olan sair, kadi ve devlet adamıdır. Asıl adı Burhaneddin Ahmet'tir. Kayseri Kadisi Semseddin Mehmet'in oğludur. Asil bir aileye mensuptur.

Kadi Burhaneddin, küçük yaşlardan itibaren kuvvetli bir tahsil görmüş, babasıyla birlikte Mısır'a gitmiş ve İslam ilimleri konusunda eğitim almıştır.

¹ Çalışmamızın asil konusu Kadi Burhaneddin'in hayatı ve eserleri olmadığı için bu konudaki bilgiler, Müjgan ÜÇER'in "Kadi Burhaneddin Ahmed Üzerine Bir Bibliyografya Denemesi" adlı makalesinden ve N. S. BANARLI'nın "Resimli Türk Edebiyatı Tarihi"ndeki ilgili maddeden özetlenerek alınmıştır.

Hayatinin bir döneminde Sam'da da bulunmuş ve orada ünlü İslam alimi Kutbeddin Razi'nin yanında tabiat ilimleri ile İslam ilimlerini bütünleştirmiştir. 21 yaşındayken babasının yerine Kayseri'ye kadi tayin edilen Kadi Burhaneddin, beylikteki iç karışıklıklardan yararlanarak 1381 yılında tahta çıkmış ve kendini sultan ilan etmiştir. Ancak Kadi Burhaneddin'in saltanat hayatı çok dağdagali geçmiş, Karamanlılarla, Osmanlılarla ve hatta Misir Memlûklarıyla hasmane ilişkileri olmuştur. Karayülük Osman Bey'le yaptığı bir savasta yenilmiş ve esir edilerek 1398'de Sivas'ta idam edilmiştir.

1.3. Edebi Kisiligi:

Kadi Burhaneddin'in siyasi kisiligi kadar edebî ve ilmî kisiligi de güçlüydü, Arapça ve Farsça'yi iyi bilir ve bu dillerde siirler söylerdi. Ama onun en önemli eseri Türkçe kaleme aldığı ve içerisinde gazeller, tuyuglar ve rübailer barındıran divanıdır. Onun siyasî ve askerî hayatının mücadeleci ruhu siirlerine yansimistir. Siirlerindeki lehçe özellikleri bakımından Azeri sahası içerisinde anılmaktadır. Ancak her iki sahada da geniş bir tesiri olmamıştır. Bunun sebebi siyasî ve ilmî kisiliginin daha çok önemsenmiş olmasıdır. (Banarlı, 1997: 365)

1.4.Eserleri:

1.4.1. Iksiru's-Saadat fi Esrari'l-Ibadat:

İbadetlerin hakikatlerinden ve sırlarından bahseden Arapça bir eserdir. 1395-96 kısında Sivas'ta yazılmıştır.

1.4.2.Tercihu't-Tavzih:

Fikih konusunu işleyen Arapça bir eserdir. Yazar 1387 yılında bitirmiştir. Bir nüshası Ragıp Paşa Kütüphanesi 831 numarada kayıtlıdır.

1.4.3. Farsça ve Arapça Siirler:

Farsça ve Arapça'yi çok iyi bilen sair her iki dilde de eser yazmışsa da Farsça siirleri elimizde değildir. Arapça üç siiri Iksiru's-Saadat fi Esrari'l-Ibadat adlı eserde yer almaktadır.

1.4.4. Türkçe Divanı:

Kadi Burhaneddin Divanı Türkçenin çok kıymetli eserlerinden biridir. Divanın tek nüshası Londra British Museum'da Or. 4126 numarada kayıtlı bulunmaktadır. Divanda 1268 gazel, 45 eksik gazel, 3 beyit, 20 rübai ve 116 tuyug ihtiva etmektedir. Divan üzerinde, bugüne kadar birkaç önemli çalışma yapılmıştır. Divanın hattatı Halil bin Ahmet'tir. Türk dili ve Divan edebiyatının ilk örneklerinden

olması bakımından bu eser 14. yüzyıl Türkçesi için bir hazine olarak kabul edilmektedir. Eski bir Türk nazım şekli olan tuyugda usta olan Kadi Burhaneddin, ifadelerindeki güzellik, lirizm, coşkunluk, renklilik ve samimiyetin yanında çok çetin bir siirin de sahibidir. Bazı dilciler onu Azeri sahasına dâhil etse de o, devrinde henüz Azeri ve Anadolu siveleri arasında bir fark olmadığı için tam bir Orta Anadolu sairidir. Divanda atasözleri, deyimler, hikmetli sözler oldukça fazladır. (Üçer, 1998: 34-39) Divan, aynı zamanda arkaik ve mahalli kelimeler açısından oldukça renklidir. Divan, hem siirsel gücü hem de tasıdığı dil hususiyetleri bakımından üzerinde durulmayı hak etmekte ve yapılacak çalışmalar için zengin bir muhtevayla beklemektedir. Divan, Muharrem Ergin tarafından 1980 yılında yayımlanmıştır. Çalışmamız bu eser üzerinde yapılmıştır.

İKİNCİ BÖLÜM

LİTERATÜR ÖZETLERİ-ANLAM BİLİMİ-ANLAM ÇERÇEVESİ

2.1. DİL ve DİLİN İSLEVİ:

İnsanlar arasında anlaşmayı sağlayan çok katmanlı süreçlerden oluşan anlam basamaklarına sahip canlı bir olgu olarak da tarif edebileceğimiz dil hem düşünme hem de düşünülene aktarmaya yarayan dizgeler bütünüdür. İnsanoglu dünyaya geldiği andan itibaren dilin değişik anlatım yollarını kullanmaya başlar. Çıkarıldığı öncül ses, dile dair ilk antrenmandır. Hazır bulduğu dili deneyimlerinin ekseninde genişletir. Topluma ve hayata entegre olmada temel vasitalardan biri olduğunu fark etmekte pek güçlük çekmez. Peki dil nerede başlar? İlk sesteki mi, ilk hecede mi yoksa ilk kelimedeki mi? Şüphesiz gerçek dil ilk kelimeyle başlar; çünkü ilk kelime ilk göstergedir. Bu ilk gösterge anlama dünyamıza ait ilk göndergenin (objenin) sembolik karşılığı olur. Zaman içerisinde bu ilk göstergenin karşılık olduğu göndergeyi astığı görülür. Göstergelere yeni anlamlar yüklenmeye başlanır. Çoğunlukla göndergeyle bir biçimde ilintilidir bu yeni anlamlar. Anlam bu noktada yavaş yavaş katmanlar oluşturmaya başlar ve bu katmanlara edebî dil denilen vasitayla yeni katlar dökülür. Edebiyat denilen olgu bu katmanların hem çoğaltılmasına hem de sondajlanmasına dayanır. Edebiyat bir taraftan anlam katlarını çok katlı gökdelenlere çevirirken diğer taraftan onun her hücreğine perde üstüne perde çeker. Hem ürettiği dili çoğaltır hem kelime kalıplarına sıklar döker. Bazen kelimeler yalınliklerini kaybeder, göstergelerin karşılık geldikleri göndergeleri buharlastırdıkları görülür, ilk anlamlar neredeyse unutulur; ama yine de kelimenin anlam kazanma serüveni bitmez; kelimeler, anlam denizinde asil varlıklarını aramaya başlarlar. Dil, bu noktada edebiyata ve şiire dönüşmüştür. Göstergeler göndergeleri olduğu gibi göstermez. Dil, bir ayna olmaktan çıkar, suyun derinliklerinde parlayan görüntülere dönüşür. Bazen de bir şerabın göğe vuran yakamozlarını hatırlatır. Ama asla aslını kaybetmez, her zaman anlayan dimağlar ve gören gözler için eski maceralarından işaretler tasir.

‘Kelime, nesnelere olduğu gibi gösteren bir ayna değildir; aksine bir perdedir; o perdeyi aralamak için bir kelimeyi başka kelimelerle tarife kalkışmak, gerçeğin yüzüne başka perdeler çekmekten başka ise yaramaz ve bu sonsuz perdelerin hepsini asmak gerekir. Nesnelere tarif edilebilir, kelimeler değil; çünkü kelime yalnızca semboldür. Bir sembolü birtakim başka sembollerle tarif etmek gerçekten gittikçe daha çok uzaklaşmak demektir.’(Uçar, 1995:20)

İnsanın her türlü macerasını geçmişten alıp simdinin değirmenlerinde öğütürken zamanın rüzgârına bırakan dil değil midir? Dil olmasaydı-özellikle yazı dili-akılların ürettiğini, gönüllerin ürettiğini kafalarımıza ve kalplerimize naksedebilir miydik? Sairlerin imge imbiclerinden süzülen, damar damar duygu; hücre hücre fikir olan eserlerine nazar edebilir miydik? Dilin insan hayatında oynadığı rolü yadsımak mümkün değildir. Doğan Aksan bunu şöyle bir örnekle izah eder:

“Dilin önemini, değerini anlayabilmek için bir an insanın konuşma yeteneğinden yoksun olduğunu, yazı diye bir şeyin bulunmadığını varsayalım. Öteki insanlarla bir arada bir toplum oluşturmamız düşünce, duygu ve isteklerimizi baskalarına iletebilmemiz büyük ölçüde güçleşecek eksik, güdük bir anlaşmaya dönen bağırımlar, birtakim jest ve mimiklerle sınırlı kalacaktır. Bizden öncekilerin neler yaptıklarını, yaşadığımız sırada dünyadaki öteki toplumların durumunu bilemeyecek, bizim yaptıklarımızı da gelecek kusaklara yansıtamayacaktık. Tarih diye bir şey olmayacak, hukuk bilinmeyecek, söze dayanan sanatlar bulunmayacaktı, bir insanın anıları yalnız kendisine, belli belirsiz görüntüler olarak saklı kalacaktı.” (Aksan, 1995:13)

Dilin sınırlarını tarif etmek, oluştuğu yapıları bilmekle mümkündür. Dili oluşturan dizgeler; ses, biçim, yapı, sözdizimi ve anlam çerçevesinden oluşmaktadır. Dilin çok asamalı bu yapısı, onun sınırlı olanaklardan sınırsız imkânlar yaratma becerisinin oluşmasında temel olmuştur. Dilde belli seslerle on binlerce kelime türetilmekte, bu on binlerce kelimenin değişik kullanımlarıyla sınırsız ifade biçimleri elde edilebilmektedir. Dilin yaratıcılık yönü, onu geniş ve bitmek tükenmek bilmeyen çalışmaların alanı haline getirmiştir. Dil üzerine yapılan çalışmalar dilin canlılığı ve değişkenliğiyle kosut olarak dil bilime ait çeşitli alt dalların güdümünde devam etmektedir.

Dilde yer alan somut ve soyut kavramlar geniş bir düşünme ve düşünce ağı oluşturmaktadır. Dil, yalnızca düşünceyi aktaran bir olgu değil aynı zamanda onu doğuran, değiştiren ve tekrar kendisine yönlendirebilen bir sesler ve anlamlar dizgesidir. Dile ve dünyaya dair en küçük tasarımlarımız bile varlığını yine dile borçludur. Aslında dilimizin sınırları dünyamızın sınırlarını tayin eder. Dil, oluşumu bitmiş bir yapı değil kendini sürekli üreten, yenileyen bir zihin etkinliğidir. Bundan

ötürüdür ki dilin derinlikli ve doğru anlaşılabilmesi için bu yaratıcılığının yani bir dilin zaman içerisinde değişiklikler gösterebilme yeteneğinin dikkate alınması zorunludur. Dildeki değişimler sonucunda oluşan kelimelerin ve tümcelerin anlam katmanları, dilin çözümlenmesinde önemli ugraklar olarak karsımıza çıkmaktadır. Bu anlam katmanları üzerinde insan zihninin merak saikiyle araştırmalar yapması ve mana ile ilgili noktalara odaklanması, dilin anlamsal tarafıyla uğrasan bilim dalı olan anlambilimin çerçevesinin çizilmesinde belirleyici unsur olmuştur.

2.2. ANLAM ve ANLAMBİLİM (SEMANTİK):

Anlam (Mana, meaning) Kelimesi, Felsefi Terimler ve Doktrinler Sözlüğü'nde üç şekilde tarif edilmiş:

- 1) Bir kelimenin belirttiği ifade ettiği, düşündüğü şey.
- 2) Bir önermenin, bir hükmün veya düşüncenin anlatmak istediği.
- 3) Dile dair bir ifadenin, bir iletişim ortamında (mesela bir metinde) tasıdığı muhteva.

Aynı sözlükte anlamaya yüklenen anlamlar da şu şekilde özetlenebilir:

- 1) Bir şeyin özünü bütünlüğü içerisinde kavrama. Örneğin bir duyguyu bir şiirde onu taşıyan söz ve söz dizgeleriyle birlikte kavrama.
- 2) Bir önermenin (ifadenin) önceki bir kanunla (bilgiyle) ilgisinin farkına varma. Örneğin bir metnin tamamının veya bir kısmının hatta metnin tasıdığı bir kelimenin diğer metinlerle olan ilgisini saptama. (Bolay, 1997:21)

Anlama işlemi, anlamın zihinde kendisine bir yer edinmesiyle gerçekleşir. Bu bağlamda anlamın, anlama işlemi olmadan bir değer ifade edeceğini söylemek güçtür. Her ne kadar bizim disimizde anlamını henüz kavrayamadığımız bu yüzden bize anlamsız gelen unsurlar bulunsada anlam, ancak herhangi bir zihinle doğru bir biçimde karşılaştığı takdirde ortaya çıkar. Çünkü dış dünyada algılayamadığımız ve adına bilinmezlik veya sır diyebileceğimiz şey, herhangi bir zihnin anlamlandırma süreçleri dışında sadece bir varsayımdır. En azından bu süreci yaşamamış bir nesnenin ve olgunun kendi içerisinde henüz bilinmeyen bir anlam tasıdığı iddiası, yine zihnin anlam yükleme gayretine dayanan bir spekülasyondur. Kısaca ortada bir anlam varsa, orada bir anlama süreci yaşanmış demektir. Bu anlama süreci öncelikle dile dairdir ve belli bir sistematik dâhilinde gelişir. İşte bu noktada anlamın bilimi diye adlandırılan olgu devreye girer. Bir ortamda herhangi bir gönderge varsa, orada o göndergeye dair bir gösterge ve o göstergenin isaret ettiği bir anlam olacaktır. O halde anlambilim, dilin anlamla ilgili çerçevesini, gösteren ve gösterge bağlamında inceleyen bir bilim dalıdır. Genel anlamda anlambilim herhangi bir metinde yer alan

anlam katmanlarını ve bu katmanların oluşum süreçlerini, kavramsal değerlerini, zihinsel ve ruhî etkilerini inceleyen bir alandır. Bu açıdan anlambilim üzerinde durulması gereken bir çalışma sahasıdır. ‘Fakat ülkemizde anlambilimle ilgili çalışmalar maalesef yok denecek kadar azdır. Yurt dışında da bu alanda verilen eserlerin çok sayıda olduğu söylenemez.’ (Aksan, 1997:17)

Anlambilimin etkinlik alanına, bir kelimenin anlamları, bu anlamları nasıl, niçin ve ne zaman kazandığı, kelimenin o kelimeyi ortaya çıkaran göndergeyle ilgisi, diğer kelimelerle ilişkisi, zaman içerisinde kaybettiği anlamlar, kelimelerin zihinsel ve ruhsal işlevleri, bu işlevleri yerine getirmede geçirdiği süreçler girmektedir. Anlambilim (semantik) kelimesi önceleri anlam değişimlerinde ortaya çıkan yasaları karşılamakla birlikte zaman içerisinde terimin sınırları genişlemiş ve anlama ilişkin her türlü değer incelenen bilim dalı haline gelmiştir. (Erol, 2002:20)

Anlambilim, metinlerin en küçük değerden başlanarak incelenmesi gerekliliği üzerinde gelişmektedir. Bir metni oluşturan tümceler, kelime bileşenleri ve bu bileşimleri oluşturan kelimelerin anlamsal değerlerinin belirlenmesi şüphesiz o metnin doğru ve etkili anlaşılabilmesi için şarttır. Metni kelimedenden bağımsız düşünemeyiz. Muhakkak ki metin sadece kelimelerin toplamından da ibaret değildir. Onun öncelikle metin olarak oluştuğu unsurları aşan bir anlamsal çerçevesi vardır. Ancak metin, muhtevasi ne olursa olsun oluştuğu kelimelerin göndergesel ve çağrışımsal anlamları ve hatta başka bir metin içerisinde kazandığı özel anlam aralıklarından tamamiyle bağımsız değildir. Her kelime ve o kelimeyi ortaya çıkaran tabiata, insana veya salt dile ait olabilecek göndergeler ve bunların dilden bağımsız olarak birbirleriyle ilişkileri anlam incelemelerinde önemlidir. Şimdi su kelimesi ve onun karşılık geldiği su göndergesini ele alalım. Acaba Türkçe neden bu akılsız, seffaf maddeye su değil de örneğin üs demedi? Acaba burada gönderge ile gösterge arasındaki bağ tamamiyle tesadüfî ve irrasyonel mi yoksa ilk bakışta anlaşılması güç bazı ilgiler ve bu ilgilerin yarattığı süreçler sonucunda mı su göstergesi su göndergesini karşılamıştır? Veya “Kimsenin kalbini kırmaz babam.” “Yine okulu kırmış bizimkiler.” dizgilerindeki kırmak sözcüklerinin anlamlarının ve işlevlerinin bu derece farklı olmasının sebebi nedir? Esasında anlambilim, teknik terminolojisinin ötesinde bu gibi soruları cevaplama peşindedir.

Her ne kadar yeni bir bilim dalı olarak adlandırılrsa da anlambilimin inceleme sahası üzerinde hem Batı’da hem Doğu’da çok eski dönemlerden itibaren

çalısmalar yapıldığı görülmektedir. Batı'da retorik Doğu'da İlmü'l belaga (İlm-i maani) adı verilen iyi ve etkileyici konuşmayı ve yazmayı sağlayıcı bilgiler, bugün anlambilim çerçevesi içerisinde giren çeşitli konulara el atmıştır.(Aksan, 1997:17)

Türk edebiyatının önemli bir safhasını oluşturan Divan edebiyatına dair anlama çabaları da anlambilimle ilintilendirilebilir. Bu yöntem, genelde parçaların, bütünü hesaba katmadan klasik verilerin çerçevesinde değerlendirilmesi metoduna dayanmaktadır. Bütün fikrinin iskalanarak belli parçaların sematik bir bakış açısıyla yorumlanması hem divan şiiri üzerinde hem de genel şiir algılaması üzerinde zihinlerin dağılmasına yol açmıştır. Oysa divan şiirinin sadece belli verilerin bağımsız addedilen öğeler üzerinden tekrar tekrar serh edilmesiyle anlaşılacağını varsaymak uzun vadeli spekülasyonlar doğurmamıştır. Klasik anlamlandırmanın dışında yeni yöntemlere dayanan –tabiki genel geçer bazı terimleri atlamadan- yorumlama sistematiğine başvuran yaklaşımlar son dönemlerde dikkati çekmektedir.

Dilbilgisi alanında yapılan birçok çalışma doğrudan anlambilimin amacına hizmet etmese de ona kaynaklık etmiştir. Hem Doğu'da hem Batı'da yapılan sözlük çalışmaları kelime düzeyinde anlambilim çalışması sayılabilir. Türk dilbiliminde önemli bir yeri olan Kasgarlı Mahmut'un Divan-ü Lügat'it-Türk'ü Türkçenin anlambilimine dair ilk eser olarak kabul edilebilir. Yine suara tezkirelerinde görülen gerek tezkirede üzerinde durulan şairlerin şiirleri gerekse şiire ait genel görüşleri içeren açıklamaları da anlambilim açısından değerlendirebiliriz. Bu noktada Belagat ilmi üzerinde durmamızda yarar var.

Sözlüklerde belaga “ulastı, nihayete erdi, idrak etti, kâfi geldi” gibi anlamları verilen bu kelime ifadenin anlamını, açıklığını, edebiligini içine alan bir ilmin adıdır. (Bilgegil, 1989:21) Doğu edebiyatında bir mananın uzatmadan ve sıkmadan doğru olarak verilmesi esastır. Bu bağlamda İslam Belagatçılarına göre mutlak belagat Kur'an'a mahsustur. Belagat ilimlerin en üstünde sayılır.

Belagat ilmi cahiliye devri Arap edebiyatında epeyce gelişmiş durumdaydı. İslamiyet'ten sonra gelisen ve Kur'an'ın anlaşılmasını sağlamayı amaçlayan tefsir ilmi de metinlerin daha sonraki değerlendirme usullerine önemli etkilerde bulundu. Doğu'da bir ilim olarak belagati işleyen ilk önemli eser Zemahseri'nin Esasü'l-belaga adlı yapıtidir. Belagat ve tefsir ilmi sarıhler tarafından özellikle divan şiirinin anlaşılmasında yararlanılan iki önemli bilim dalı oldu.

Anlambilim temelde sözcük ve cümle düzeyindeki incelemelere dayanmaktadır. Türkiye’de anlambilim üzerinde son dönemde ciddi çalışmalarıyla tanınan Dogan Aksan da “Anlambilim” adlı çalışmasında bu dalı Sözcük Anlambilimi ve Tümce Anlambilimi olarak katagorize etmektedir. Dilin en temel birimi olan sözcüğün anlaşılması doğal olarak bir metnin anlaşılmasının vazgeçilmezi olacaktır. Bu bağlamda bir dizgenin anlamlı olabilmesi için o dizgeyi oluşturan unsurların sözcük değerinde olması şarttır. Örneğin, ‘barbusta tilaman adiguna’ dizgesinin anlamsız olması o dizgeyi oluşturan birimlerin herhangi bir anlam değeri tasimamasındandır. Sözcük anlambiliminin içerisine temel anlamlar, tasarımlar, duygu değeri, yan anlam, aktarmalar, çokanlamlılık, esanlamlılık, esseslilik ve bağlam gibi konular girmektedir. Tümce anlambilimine ise, sözdizimi, tümcede çokanlamlılık, tümcede tersanlamlılık konuları girmektedir.

2.3. ANLAMBILIMIN KISA TARİHÇESİ:

Dilbilim çalışmaları oldukça eskilere dayanmasına rağmen doğrudan anlam konusuna ve anlambilim olgusuna dikkati çeken çalışmalar epeyce yenidir. Bu alandaki çalışmalar 19. asrın ilk yarısına rastlar. Ancak bu tarihten sonra bu alan dallanıp budaklanarak çeşitli alanlara ayrılmıştır.(Aksan, 1995:463) Dilbilim çalışmalarının en eskilerinin eski Hint’te gerçekleştirildiği bilinmektedir. Bu çalışmaların kimi anlambilim konularını içermektedir. O zamanki bazı bilginler bugün ele alınan kimi anlambilim sorunlarının aydınlatılmasına yönelmekteydiler.

Eski Yunan’da yapılan dil çalışmaları arasında da anlambilim çerçevesi içerisine giren bazı konuların yer aldığı bilinmektedir. Bugünün anlambiliminin konusu olan göndergeyle gösterge arasındaki ilişki, ünlü Yunan düşünürü Platon’un da üzerinde durduğu bir meseleydi. Platon, Kratylos adlı yapıtında nesneyle sözcük arasındaki ilişkiyi şöyle bir pasajla anlatmaktadır:

“Kratylos, herhangi bir nesnenin yaradilistan kendine uygun adı olduğunu, rastgele herkesin ad kurma ve verme ustası olamayacağını, bunu yalnız bir nesneye yaratilistan verilmiş olan adı göz önünde tutan, bu adın şeklini harflere ve hecelere vermesini bilen kişinin yapabileceğini söylemekle doğru söylemiş oluyor.” Dilbilimine önemli atkileri olan Aristoteles ve Epikuros da anlambilimin çeşitli sorunlarına dair soru ve cevapları ihtiva eden fikirler ileri sürmüşlerdir. (Aksan, 1995:464)

Anlambilimin temelleri 19. yüzyılda Alman dilcisi K. Reising tarafından atılmıştır. Latin Dilbilimi Üzerine Dersler’i hazırlarken Yunanca Semasia’dan

türettiği semasiologie başlığı altında çeşitli konulara değinmiştir. Reising'in attığı temeller Fransız dilci M. Brael tarafından sağlamlaştırılmıştır. Semantik adıyla dil biliminde yeni bir çalışma alanı yaratan Brael "Essai de Semantique" adlı kitabında anlambilimini dilin düşünceyle ilişkisi, kelimelerin anlamları, söz diziminin oluşumu gibi konulara ayırmış, anlam değişimlerine geniş yer vermiştir. (Aksan, 1995: 465)

20.yüzyılda İsviçreli bilim adamı F. De Saussure ile birlikte dil biliminde dizge anlayışı ortaya çıkmış ve es zamanlilik – art zamanlilik ayrımı dil çalışmalarının esasını oluşturmıştır. Anlambilimin bir bilim dalı haline gelmesiyle birlikte bu gelişme kendini anlambiliminde de hissettirmiştir.

Dilin bütün öğelerinin birbiriyle sıkı ilişkili ve birbiriyle bütünlenir biçimde görev gördükleri ilkesi benimsendikten sonra anlam alanındaki çalışmalarda kelimedenden hareketle diğer bilimlerde de ele alınmış ve dil bir bütün olarak düşünülmüştür. (Erol, 2002:10)

2.4. TÜRKİYE'DE ANLAMBİLİM ÇALIŞMALARI.

Türkiye'de anlambilimin bir bilim dalı olarak geçmişi çok eski değildir. Ancak bu Türkçenin anlamsal yapısı üzerinde eskiye dayanan çalışmaların yapılmadığı iddiasını doğurmaz. Bir terim olarak yası genç olsa bile içerik olarak anlambilimin edebiyatımızdaki mazisi Divan edebiyatı şiir çözümlemelerine hatta Divan şairlerinin diğer şairlerin şiirleri hakkındaki fikirlerine, şiir mecmualarındaki şiir serhlerine kadar indirilebilir. Sonuçta bütün bunlar bir metindeki anlamların ortaya çıkarılmasını amaçlamaktadır.

Türkiye'de anlabilim üzerine az sayıda çalışma yapılmıştır. Bu alanda en ciddi çalışmaları yapan Prof. Dr Dogan Aksan'dır. Türkçenin sözcük ve cümle anlambilimleri üzerinde duran çalışmalar gerçekleştiren Aksan ülkemizde bu alanın yerleşmesi geliştirilmesine öncülük etmektedir. 1971 yılında yayımlanan Anlambilimi ve Türkçenin Anlambilimi adlı eser alanında ilk olma özelliği taşımaktadır. Daha sonra yazarın dil dünyasında adından sıkça söz ettirecek ve bizim çalışmamıza da referans teşkil edecek olan Her Yönüyle Dil adlı eseri yayımlanmıştır. Bu kitabın 3.cildi tamamen anlambilimine ayrılmıştır. Kitapta hem anlambilimin temel kavramları hem kısa bir tarihçesi verilmiş öte yandan anlabilime dair temel sorunsallar incelenmiştir. Ancak bu kitap sözcük anlambilimini baz almış, cümle anlambilimi üzerinde durmamıştır. Yazar bu eksikliği gidermek ve anlabilimi Türkçe metinler üzerinde daha ayrıntılı bir şekilde

gidermek amacıyla 1997'de Anlambilim Konulari ve Türkçenin Anlambilimi adli eseri kaleme almıştır. Bu kitapta daha önce eksik olan cümle anlambilimi üzerinde durulmuş ve hem sözcük anlambilimini işleyen bölümün sonunda hem de cümle anlambilimini açıklayan bölümün arkasında buradaki kuramları Türkçe metinlere uygulamıştır. Kitapta bu kuramların yer yer eski metinlere uygulandığı görülmekle birlikte Türkiye Türkçesi metinleri temel alınmıştır.

Türkçe metinler ve metinleri oluşturan kelimeler hem göndergesel anlamları dikkate alınarak hem de tasarımlar, imgeler, aktarmalar, çokanlamlılık, esanlamlılık, tersanlamlılık gibi anlambilimin temel başlıklarını içeren düzeylerde incelenmiştir. Bizim çalışmamızın da temel hareket noktası burada ortaya çıkmaktadır: Doğan Aksan'ın sistemleştirdiği Türkçe Anlambilim kuramlarını klasik bir metne uygulayarak o metnin anlambilim bakış açısıyla anlamaya çalışmak. Yazarın özellikle sözcük anlambiliminde gösterdiği başlıklar klasik divan şiiri serhlerinde görülen kavramlar ve yaklaşımlarla benzesmektedir. Fakat bu çalışmada anlambilimin terimleri ve kavramları kullanılarak bu bilim dalı doğrultusunda Kadi Burhaneddin Divani açıklanmaya çalışılmıştır. Terimler ve kavramlar verilirken onların klasik serh metodundaki karşılıkları verilmiş. Bazı farklar da dikkatlere sunulmuştur.

2.5. ANLAM ÇERÇEVESİ:

Metinler, dile ait unsurların çeşitli mahiyette birleşerek oluşturdukları dil birlikleridir. Her metin, bir fikir/duygu/imge/tasarım etrafında şekillenir. Metnin bir duyguyu mu, bir fikri mi yoksa bir imgeyi temel alacağı/aldığı, o metnin aktarma ve anlama bağlamıyla ilgilidir. Metin, eğer bilimsel bir amaç taşıyorsa, bir fikri; edebi ve estetik bir gayeyi hedef almışsa, bir duyguyu veya imgeyi iletacaktır. Hangi hedefe yönelmiş olursa olsun metinlerin genellikle çok katmanlı oldukları görülür. Özellikle edebi metinler tekil anlamdan kaçınırlar. Bazen bir metnin, kendini ortaya çıkaran zihinden bağımsız olarak farklı mesajlar taşıdığı görülür. Şartların ve dilin öz yapısının kaçınılmaz bir sonucudur bu. Metindeki fikri/duyguyu/imgeyi yaratan süreçler ve bu süreçleri simgesel boyutta evrimleştiren dil, metnin anlam çerçevesinin oluşmasında basat rol oynar. Bir metnin mümkün oldukça doğru anlaşılabilmesi için onu oluşturan birimlerin muhtevalarının ve işlevlerinin anlaşılması gerekir. Hiçbir metin yaratıldığı zamandan, mekândan, sosyal yapıdan, kendini ifade ettiği dilin temel niteliklerinden ve hepsinden önemlisi kendini ortaya

koyan dimagdan bagimsiz degildir. Anlam çerçevesi bir metni yaratan ve üreten bütün dilsel ve anlamsal süreçlerin toplamidir. Yani metni ortaya koyan dilin edebi ve estetik dizaynini saglayan temel unsurlar olan imgeler, duygular, kelimeler, benzetmeler, aktarmalar göndermeler, sesler, ilintiler, tarihsel arka planlar, fikir dünyalari metnin anlam çerçevesidir. Bir metnin anlam çerçevesinin olusturulabilmesi için metnin bu baglamlarda ele alinip incelenmesi gerekir. Bu çalismada, Kadi Burhaneddin Divaninin anlam çerçevesi yukardaki noktalardan hareketle çizilmeye çalisilmistir.

2.5.1. Tasarimlar ve Imgeler:

Insan zihni bir kelimeyi anlamlandirirken onu sadece göndergesel düzeyde algilamamakta onun çeşitli tasarimlarini, imgelerini de anlama çerçevesinde ele almaktadır. Bir kelimenin sadece temel anlamdan ibaret olmama si, kelimenin zaman içindeki yolculugu sirasinda elde ettigi kazanimlarla ilgilidir. Ve her kelime zihinlere bir çağrısım salkimiyla gelir ki bu o kelimeye dair tasarim ve imgeleri olusturur. Imgeler, dilin kendini asma serüveninin edebî mahiyetteki bir tezahürüdür.

‘Imge iki türden olabilir. Zihinden çıkabilir. O zaman öznel dir. Belki de dis etkenler zihin üzerinde etkilidir, eger böyleyse dis etkenler zihne çekilir, kaynastirilir, geçirilir ve kendileri gibi olmayan bir imge içinde ortaya çıkarlar. Ikincisi nesnel olabilir. Bir dis görüntü ya da eylemi yakalayan duygulanma onu zihne dokunulmamis durumda tasir ve onu her seyden uzaklastiran girdaplar elzem ya da baskin nitelikleri korur ve imge özgün dis gibi ortaya çıkar.’(Su, 2004:182)

Kelimelerden yeni bileşimler yaratarak çeşitli ve etkileyici imgeler ve tasarimlar elde etmek, kelimenin süreç zenginligiyle ilgilidir. Edebiyatta ve özellikle siirdeki dil zenginligi büyük ölçüde buna baglidir.

Her yeni imge yeni bir anlam dünyasi yaratir. Her yeni imge varliklar âleminde vücut bulmus nesnelere yeni bir mana yükleme ameliyesidir. Adeta varligin yeniden yorumudur. Herkesin hemen her gün karsisinda izleyip durdugu, önem ve fonksiyonu kafalarda artik tamamen kazinmis bir varliga, yeni yepyeni bir mana yüklemek çok farkli çok derin bir o kadar da çok yogun bir bakis ve tahlili gerektirdiginden imge yaratma ancak özel sanatkârlara mahsus bir eylem biçimidir. (Tökel, 2001:305-322)

Büyük sair, imge yaratmakta zorluk çekmez. Ancak daha büyük bir sair vardır ki o kendinden öncekilerin yarattigi imgelerden yeni imgeler var eder. Onlari ilk sahiplerini aratmayacak kadar basariyla kullanir. Dilin imgesel yaratisi sadece

edebiyatta gözükmez. Diğer alanlar da edebiyat ve özellikle şiir kadar sansli olmasa da bu imkâna sahiptir.

Bir kelime günlük yaşam içerisinde tasarım zenginliği elde edebileceği gibi diğer yaşam formatlarında da kendisine yeni anlam aralıkları bulabilir. Öncelikle günlük dilde yeni anlam diyebileceğimiz kullanımlar bu genişlemenin sonucudur. Aktarmalar düzeyindeki genişlemeler ise gerek özel bir alan olan edebiyatta gerekse günlük dilin edebi jargonunda üretilir. Siyaset, ekonomi, bilim, edebiyat bütün bu alanlar kelimelerin tasarım dünyalarına yeni imkânlar sunarlar ve hatta bazı kelimelerin zihinlerdeki imge dünyalarını belli bir kitle adına da olsa değiştirirler. Öregün “huzur” kelimesi günlük dilde göndergesel anlamıyla birlikte mutluluk, refah, huzurlu anılar ve hatta tersinlemeyle huzursuzluk tasarım ve duygularını beraberinde tasir. Ancak aynı kelime Türk edebiyatı ile ilgili biri için bu tasarımların ötesinde bir edebi eser ve o eserin yazarına ve etkisine dair daha geniş bir tasarım alanı yaratacaktır.

Tasarımlar ve imgeler çoğunlukla duygu değeri ile birlikte anılır. Ancak bu kavramların edebî incelemelerde farklı ele alınmaları gerekir. Tasarımlar ve imgeler ifadenin duygu değerinden bağımsız olmamakla birlikte birinin daha çok akli diğerinin ruhi olduğu unutulmamalıdır. Tasarımlar ve imgeler göstergesi çevreleyen ve onun anlamını genişleten aynı zamanda bazı göstergelerin süreç içerisinde anlam uzaklaşmasına ve yitimine sebep olan unsurlardır. Duygu değeri ise tek başına bir göstergesi genişleten bir unsur değildir. O bir yansitici. Bir kavunun görüntüsü, fiyatı, tasıması, kesmesi, kokusu ve tadı bir imgeyse, onu anlamadan kaynaklanan burukluk yüksek realitede bir duygudur.

Bir kelimenin/ifadenin yarattığı tasarımlar ve imgeler genel olabileceği gibi şahsi de olabilir. Bu bağlamda Dogan Akan düğün ve balık göstergelerini örneklendirir.(Aksan, 1997:40) Bu kelimelerin bir ilk anlamları vardır. Birincisi evlenme olayındaki töreni ve eğlenceyi ifade eder. İkincisi de suda yaşayan ve yumurtlayarak çoğalan bir hayvani tanımlar Ve algılamalar Türkçe konuşan kimselerin tamamında ortaktır. Ancak özel tasarımlar kişilerin diğerlerinin tecrübelerinden ayrılma noktasında oluşur. Köyde yaşayan ve hiç deniz görmemiş bir insanın deniz kelimesine dair zihninde oluşan tasarımla bir balıkçı çocuğunun zihninde aynı kelimeye dair algılama farklı olacaktır. Göstergelerin imgeler ve tasarımlar vasıtasıyla genişleme nitelikleri edebî metinlerin ve özellikle şiirin temelini oluşturmaktadır. Şiirde ortak algılama ürünü tasarımlar kullanılmakla

birlikte siiri siir kilan asil tasarim ve imgeler sahsi düzeydedir. Sairler hem göndergesel anlamlardan hem kültüre dair yakin ve uzak çağrışımlardan hem de tamamiyla sahsi tasarımlardan yararlanirlar. Dilin bu özelliği siirsel alanin sınırlarının sürekli genişlemesini ve dilin üretimsel bir süreç içerisinde kendini yenilemesini sağlar. Burada önemli bir husus vardır: Imgenin ve tasarimin geçerliliği. Eger bir imge muhatap tarafından tanınmıyorsa onun geçerliliğinden bahsetmek zor olur. Bu yüzden sahsi imgelerin siiri taşıyan dilin kültürüne tamamen uzak düsmemesi gerekir. Siiri siir yapan sahsi imgeler olsa da bu saire siirin hedef kitlesinin kültürünü es geçme lüksü vermez. Esasinda sairin en önemli imge kaynagi dilinin ve sahsiyetinin olgunlastığı kültürün varlık dünyasıdır. İçinde yaşadığı kültürün varlıklarıyla donanmamış bir siirin mana ve his aktarmadaki başarısından bahsetmek çok zordur.

Divan siirindeki tasarim ve imgeler büyük ölçüde belirli kalıplara dayanmakla birlikte sairlerin mutlak bir hattin içerisinde hapsedigini söyleyemeyiz. Zaten bu siirdeki ustalık hem sınırların içerisinde en iyiyi yakalamaya bağlıyken aynı zamanda orijinal tasarim ve imgelere bağlı kilinmiştir. Zengin bir muhayyilenin ve itinali göndermelerin pergelinde gelişen bu imgeler okuyucunun zihninde zengin çağrışımlar yapmaktadır. İncelememizin temel metni olan Kadi Burhaneddin Divanında da Divan siirinin yukarıda belirtilen çerçevesi disina pek çikilmamakla birlikte sairin büyüleyici bir hayal gücü ve güçlü ve yalın bir kültürel altyapıyla donattığı siirlerindeki tasarımlar ve imgeler dikkate değer nitelikler tasimaktadır. Özellikle günlük/sosyal/ekonomik/kültürel hayatları zengin çağrışım yumakları halinde siire yansıtmada gösterdiği başarıyı vurgulamak gerekir.

2.5.1.1. Aktarmalara dayali imgeler

Siir dilinin oluşmasında özel bir konuma sahip olan aktarmalar, siirdeki imge atmosferini doğuran ve güçlendiren unsurlar olarak karsimiza çıkmaktadır. Aktarmaların özellikle etkileyici bağdastirmalar halinde sunulması, siirin imge dünyasının zenginliğini ve sınırlarını belirlemektedir. Çeşitli varlıklar arasındaki ilgilerin siir yüzeyinde belirmesi, mananın derinlerde yatan keşfedilmemiş damarlarına siirsel yolculuklar yapılmasını sağlamaktadır. Aktarmalar, özellikle deyim aktarmaları ve ad aktarmaları şeklinde karsimiza çıkmaktadır. Ancak benzetmeleri de diğer aktarmaların atası olarak kabul etmek gerekir. Süphesiz ki dilin doğrudan kullanımı, çoğunlukla siiri siir yapan duygu ve imge yoğunluğuna

ulasilmasini engeller. Bu sebeple çarpici bir imgenin yaratilmasi büyük ölçüde dili edebiyat yapan imkânların gerçekleştirilmesine bağlıdır.

Taladi gözleri gönülüm evin
Kilur kirpikleri canumi garet 159/2

Sair, gözleri ve kirpikleri deyim aktarması yoluyla yağmacıya/düşman askerlerine benzetir. Divan şiirinde gözler/bakis keskindir. Kirpikler oka benzetilir. Sair güzel karsısındaki heyecanını savaş/çatışmaya ait unsurlarla anlatmaktadır. Kadi Burhaneddin'in aynı zamanda bir asker olması bu bağlamda ele alınabilir. Savasta yagma edilen bir ev imgesi gözümüzde canlanmaktadır. Ayrıca gönül eve benzetilerek somutlama yapılmıştır.

Kilali kasları mihrabına dil penc nemaz
Besledi gisuları kâfile-i rah-i diraz 68/1

Kas mihraba benzetilmiştir. Saçlardaki düğümler ise yola düşen kâfilelere benzetilerek ustaca bir imge yaratılmıştır. Asığın gönlü sevgilinin kasının mihrabına bes vakit namaz kılmaya başlayınca sevgili saçlarının örgüsünü beslemiştir. Namazın bes vakit olmasına ikinci misrada gönderme yapılmıştır.

Ger eksile ger arta yüzi güneşe karsudur
Kisi ki güneşi seve gerek benzeye yar aya 101/5

Isigi eksilse de artsa da sevgilinin yüzü güneşe karsıdır. Çünkü onun yüzü aya benzer. O yüzden ay yani sevgili ışığını güneşten aldığı için herkes güneşi sevmelidir. Sevgilinin güneşi yansıtan bir ayna olması dikkat çekici bir imgedir.

Taneler urur kanlı gözüm ebr-i bahara
Gelmedi gönül zülfini görelî karara 329/1

Asığın gönlü sevgilinin saçlarını görelî karar tutmaz olur. Çünkü sevgilinin saçları karanlık ve karışıktır, asığı perisan etmesi bu özelliğindedir. Asık, bahar

bulutu gibi yas döker, bir farkla onun gözyaslari kanlidir. Kanli gözlerle yagmurun kirmizi görülmesi gibi çarpici bir imge kurgulanmis.

Bahsa sa 'irler yüzüne hüsn-i matla' görseler
Zülfünü saçsan yüze mah-i mukanna' görseler 7/1

Sevgilinin yüzü hüsn-i matlaya benzetilmis. Hüsn-i matla gazelin ikinci beytidir ve matla beytinden daha güzel olmalıdır. Bu bağlamda sevgilini yüzü için benzetme vasitasi olmustur. İkinci misrada sevgili dolunaya benzetilmektedir. Saçların saliverilmesiyle bulutların arkasında parlayan ay imgesi karsimiza çıkmakta Hüsn-i matla ile mah-i mukanna arasında bağlantı kurulmus. Sair aynı zamanda sevgiliyle ilgili söylediği siirlerin hüsn-i matla degerinde olduğunu belirtiyor.

Canumi aldı gözi gönlüm apardı tuzi
Sehd ü seker tek sözi 'aklumi lal eyledi 28/3

Sevgilinin bal ve seker gibi sözleri asigin aklını basından almıştır. Gözü bir bakışla canını almış, asigin gönlü tuzu aparmıştır. Tuz ve bal ile seker ikilisi arasında tezat kurulmus. Burada tuz kelimesinin tatlı anlamı da beyite zenginlik katmaktadır.

Gözüm nemi neme eksük komaz veli yarun
Yasuma ger nemenür ise dahi hos ter ola 4/2

Asigin gözü daima yaslıdır. Fakat âsik sevgilini ağız suyu gözyasına karışırsa daha güzel olacağını söylüyor. Beyitte yaslı gözlerini öpen bir sevgili imgesi verilmiş.

'Iskun gözüm incüsin eger kildiyise la'l
Ben dahi yüzüm la'lini usda gümis itdüm 208/4

Sevgili, asigin gözyaslarının incisini la'l etmiş, yüzünün la'lini soldurmuş Belli ki ona çok acı çektirmiş. Beyitte, gözyaslari önce inciye, sonra la'le; yüz, önce la'le sonra gümüşe benzetilerek aktarmalar yapılmıştır. İnci beyazdır, la'l ise kirmizi. Ayrıca gümüşün de beyaza çalan rengi düşünülduğünde beyitte ustaca bir tezat

kurgulandığı görülebilir. Gözyaşlarının beyazdan kırmızıya dönüşmesine karsin, yüz kırmızıdan beyaza dönüşmüştür. Beytin değerli madenleri karşılayan kelimelerle donanması, insan ruhunda olumlu bir etki yaratıyor. Sevgili adeta bir mücevherat dükkânı gibi tarif edilmektedir.

Gözüm gök oldi yüzün görmeg için
Zemîn oldi yüzüm hayli zemandur 259/4

Beyitte sevgilinin yüzünü görmek için gözün gökyüzüne dönüştüğü söylenerek ustalıkli bir benzetme yapılmış. Ayrıca yüzün yeryüzüne benzetilmesi de sevgilinin oradan gelip geçmesi içindir. Yer ve gök kelimeleri beyte hem tezat hem de tenasüp olacak şekilde yerleştirilmiş. Sevgili, gözden oluşan bir gökle yüzden oluşan bir yer arasında adeta bir kafes atmosferinde tasarlanmış.

Yasamis gisusu kafir çerîsin
Sebîhun kilur Islama bu gice 265/2

Beyitte saçlar düşman askerlerine benzetilmiş. Bu benzetme karalığından ve dağınıklığından dolayıdır. Sevgili kâfir saçlarını hazırlamış İslam diyarına/sairin gönlüne gece baskını yapacaktır. Beyitte sairin ask acisinin gece daha da katmerleneceği bir savaş imgesiyle anlatılıyor. Kâfir ve İslam kelimeleri arasında tezat bahsedilebilir. Gece baskınları eskiden önemli bir savaş yöntemi olarak kullanılmış Amaç düşmana sessizce, karanlıktan da yararlanarak sokulmak ve onu vurmaktır. Aslında sairin gönlüne baskın yapan sevgilinin hayalidir.

Dal itdi saçın kaddin elif agzini mîm
Bir dam durur şimdi ki yini kurar iy dost 270/2

Beyitte saç, dal; boy, elif ve ağız mime benzetilmiş. Burada bir kelime oyunu söz konusudur. Bu kelimelerin ilk harfleri bir araya getirildiğinde ortaya dam (tuzak) kelimesi çıkmaktadır. Sair harflerden yararlanarak sevgilinin kendisine tuzak kurduğunu söylüyor. Üstelik sevgili bu tuzagi tekrar tekrar kurmaktadır.

‘Dam, “tuzak” anlamına gelmektedir. Divan siirinde genellikle saçlar, asigi yakalayip hapsine sebep olan bir tuzak olarak düşünülür. Sairler, zaman zaman sevgilinin çeşitli unsurlarını değişik harflerle simgelestirerek, ortaya bu kelimenin çıkmasını sağlarlardı.’ (Tökel, 2003:141)

Tar u mar oldiyise nola saçundan gönülüm

Çünkü her tari benim gönlüme mar olmiş durur 315/14

Saç, karanlıktır, dağıniktir ve gönülleri perisan eder. Sair saçın bu özelliğini kullanarak duygusunu belirtirken sevgilinin saçının her telinin kendisinin gönlünde bir yılan olduğunu söyler. Saçın yılanla benzetilmesi sekliyle ilgilidir. Sair tek bir kelime olarak düşünülen **tar u mar** kelimesini ikinci beyitte dağıtarak ustaca bir kelime oyunu yapar. Kelimenin parçalanması göndergenin ve ona bağlı duygunun da parçalandığını gösterir.

Hemîse gamzeñ ohiyla yüregi pare kilursin

Nola ohuni gezleyip kasun yayini basmasañ 415/2

Beyitte acımasız bir okçu olarak tarif edilen bir sevgiliyle karşılaşıyoruz. Sevgilinin bakış oklarıyla parçalanmış bir yürek ve asigin sevgiliye yalvaran feryadı. Ok yüreğe, kas yaya benzetilmiş. Beyitte kas çatmış bir sevgili imgesinin askeri terminolojiyle tarif edilmesiyle anlatıma canlılık katmaktadır. Bu tür benzetmelerin sair tarafından çokça kullanılması bize sairin askeri kişiliğini hatırlatmaktadır. Aynı zamanda atmak için gerilmiş bir ok imgesi karşımıza çıkmakta.

Gönül kusini gözleri bi demde aldılar

Ol keklige bunin gibi sahbaz gelmedi 425/5

Asigin gönlü kusa benzetilerek somutlaştırılmış. Bu durumda sevgilinin gözleri deyim aktarması yoluyla avcı bir kusa benzetilmiş oluyor. Sahin, dogan gibi bazı kusların gözlerine bakıldığında bu kusların bakan kişinin gözüne odaklandığı söylenir. Sair kekligin dogan, sahin gibi avcı kuslar vasıtasıyla avlandığına göndermede bulunarak sevgilinin gözlerinin nasıl bir avcı olduğunu anlatıyor. Bi demde ifadesi olayın hareket boyutunu anlatmak amacıyla kullanılmış. Gönül kusu ile keklilik, almak ile sahbaz arasında ilgi kurulmuş.

Hamamda cadu göziyle mîm agizini
Gördüm su olup eriyiben tasina düsdüm 519/4

Sair, duygusunu hamamda sevgilinin tasina su gibi eriyip düsme hayaliyle ifade ediyor. Gözler, cadiya, agiz mime benzetilmiştir. Aslında hamamların kültürümüzdeki konumları düşünülürken sairin karşı cinsi asla hamamda göremeyeceği asikârdır. Sevgiliye bu yolla dokunma hayali oldukça çarpıcıdır. Cadi ve su kelimelerinin bir arada kullanılması, cadıların suya bakarak büyü yapmalarıyla ilgilidir.

Sol dem ki yardan cana göz degdi sanasız
Kim nagehin kamisliga köz degdi sanasız 841/1

Beyitte kamislikta çıkan bir yangın imgesi verilmektedir. Sevgili asığa bir kez ve aniden bakmıştır. Sevgilinin asığa bir kez bakması, asığın yanması için yeterlidir ve sair bunu közün kamisliğa düşmesine benzetmektedir. Kamislikler genelde su kenarlarında ve bataklıklarda bulunur. Kurudukları zaman oldukça yanıcı hale gelirler. Sairin kamisliği benzetme aracı olarak kullanması bu sebeptendir. ‘Göz degmek’ deyiminin hem etkileyici bakış hem de nazar anlamına gelecek şekilde kullanıldığını görmekteyiz. Ayrıca bu deyimın ikinci misradaki ‘köz degmek’ ifadesiyle birlikte beyitte hareket atmosferi yarattığı söylenebilir.

Haram olsun baña vasluñ eger hecrün helal ise
Boyum niçe keman olmaz eger kasuñ hilal ise 1123/1

Beyitte asığın boyu kemana, sevgilinin kaslarını da hilale benzetiliyor. Sair, sevgiliden ayrı kalmanın helal olması durumunda ona kavusmanın haram olacağını söylüyor ki bu İslam algılaması çerçevesinde değerlendirilebilir. Ayrıca sevgilinin kaslarının hilal olmasının asığın boyunun keman olmasına yol açtığı düşünülmektedir. Beyitte seninki öyleyse benimki de böyle olmalıdır yollu bir söyleyiş hâkimdir.

Gerçi kildun yüziñi ka‘be baña
Ka ‘be-i ba-safasin iy canıçuh1144/4

Sevgilinin yüzü, asigi öylesine etkilemiştir ki asigin Ka‘besi olmuştur.

Hayali gözüme kaçan ki giç gele tizcek

Göñülüm ahin eyerler ü aña at iledür 1174/2

Beyitte, sevgilinin hayalinin asiga erken gelmesi için ona at eyerleyip yetistirmek gibi ustaca bir imge kullanılmış. Eyerlenen atın ah olması da asigin yasadigi aciyi tarif bakımından oldukça etkileyicidir. Geç gelmek ve tez kelimeleriyle kurulan tezat da asigin yasadigi istirabi tarif bakımından beyte fevkalade uygun düşmektedir.

Bu dünya varlığını suna beñzedür göñül

Ki subgah vaktine sebnem gelür gider 1220/3

Beyitte dünyanın gelip geçici olduğu fikri her sabah ortaya çıkan ve bir müddet sonra kaybolan çig damlaları benzetmesi kullanılarak verilmiş. Bir yarginin benzetmeyle izah edildiği görülmektedir.

Sen de bir seyr eylegil zîra kuh-i kafsın

Var bize harf eylemegil ‘ayn ü sîn ü kafsın 1223/1

Sevgili, âsik için Kaf dagıdır ki erisilemez bir yerdedir. Beyitte sevgiliye ayn ü sin ü kafsın denerek kelime oyunu yapılmış. Bu kelimelerin ilk harfleri birleştirildiğinde ask kelimesi ortaya çıkmaktadır. Sair kelime oyunuyla sevgiliye asksin demek istiyor. Ayrıca Kaf dagının erisilmezliği ile ask arasında ilişki kurulmuş. Bu, sevgilinin ulaşılabilir konumda olmasına göndermedir.

Seftalusini dirmege irmez idi elüm

Yüz sürmeg için ayagina sakına sundum 86/4

Asigin sevgili karsısındaki aciziyeti ile karsilasiyoruz. Seftali burada hem sevgiliye ulasmayı temsil eden bir göstergedir (öpücük olarak alırsak) hem karsi cinse dair ileri boyutta cinsel çağrışımlar taşıyan bir unsurdur. Istegine ulaşamayan ve sevgilinin topugunu öpen bir âsikla karsilasiyoruz. Sair, topuk öpmekle sevgiliye

güç, otorite ve zor ulaşılabilirlik yüklemektedir. Ayrıca yüz sürmek ifadesinin kültüre dair sembolik gücünden de yararlanılmıştır.

Gisulari binmisdür her lahza nesîm atin

Hattina varur beñzer yayaya çeker bu dil 110/3

Sabah rüzgârî sevgiliden haber- çoğunlukla koku içerikli haber- getiren bir ulaktır. Atla birlikte anılması, atin hızla özdeşleştirilmesindedir. Saçın ata binmesi hadisesi ise, harekete yatkın bir unsur olmasının yanında rüzgârın taşıyabileceği en hafif varlıklardan olan kokuyu barındırmasıdır. Rüzgârda saçları savrulan, bir miktar saç yüzüne düşmüş ve duraksamış bir sevgili resmiyle karşılaşmaktayız.

Geh sadî gözleriyiçün ben gözümi ‘ayn ideyim

Gahi elif boyiyiçün kaddümi çün nun ideyim 583/2

Organların harflere benzetilmesi öncelikle sekille ilgilidir. Ancak sairler bazen kelime oyunu yapmak için harflerden yararlanırlar. Bir tür soyutlama sayabileceğimiz bu yaklaşım ifadenin zenginleşmesini sağlamaktadır. Göz, sad ve ayn harflerine benzetilir. Boy bazen eliftir(sevgili için), bazen nundur(âşik için). Aslında bu soyutlama harflerin alfabetik değeriyle ilgili değildir. Harflerin şekillerinin dış dünyadaki çağrışımlarının duygusal değeri ön plandadır. Örneğin nun harfi bükülmüslük, egilimsizlik yani acizlik duygusunu doğurur. Eger boy elifse -ki bu harf yukarıdan aşağı hafif oryantal bir çizgidir- bu bir güç, sağlık, mutluluk ve daha uzak bir anlam olarak imgesel bir erotizm göstergesidir.

Bir serv-i revan nirdе biterse boyun için

Kargu gibi yüz yirde bilinde kemer vardur 844/4

Beyitte sevgilinin tabiatla ilişkilendirilerek tanımlandığını görüyoruz. Hem gerçek hem simgesel değeri olan uzun boy, burada salınan, akan serviyeye benzetilir. İkinci mısradaki abartı sanatının güzel bir örneği sergileniyor. Kargu bilindiği gibi kemerli bir bitkidir. Boyu uzun, beli ince ve beline yüz kemer takmış bir güzel portresi çizilmiş.

Can dilersen can kese gey bize gel tek can apar
Etek etek gözlerümden lü'lü ve mercan apar 948/1

Sevgilinin cevri veya askin siddetiyle ağlayan bir âsik çıkar karsimiza. Gözyaslari inci ve mercandır asigin. Burada asiga bir deger atfedildigine tanik olmaktayiz. Etek etek inci ve mercan götürmek muhayyilede deyimlerle ikna edici kilinmaya çalisilmis bir panoroma kotarmaktadır.

2.5.1.2. Göndermelere dayali imgeler

Siir dilinde imge yaratmada etkili olabilen ikinci bir vasita göndermelere basvurmaktır. Göndermeler siirin dis dünyayla olan irtibatini en saglam sekilde kuran sanatlardandır. Aslında siirdeki her kelime dogrudan veya dolayli olarak dis dünyaya ait mesajlar tasir. Bu yönleriyle açık veya gizli birer göndermedirler. Ancak siirsel bir gönderme, sirin hayat buldugu kültüre ait maddi ve manevi unsurlari basariyla hatirlatmakla gerçekleşir. Bir göndermenin sanat olabilmesi, öncelikle anlasilir olmasini gerekli kilar. Muhatabin algilama alaninin disindaki kisisel bazi olgulara isaret eden göndermelerin siirsel açıdan pek bir önem tasimadigi yaygin bir fikirdir. Yalnız, dünyalarına girildigi takdirde etkileri çok derin olabilen sahsi göndermelerin de siirsel degerlerini yadsimamak gerekmektedir. Yine de basarili göndermelerin çoğu kisisellikten siirsel ortak alana siçrama becerisine sahip atiflardan olusmaktadır. Çünkü bir göndermenin dilin ve kültürün ortak noktalarından seçilmesi gerekir. Bu ayni zamanda ortak anlama/kavrama alanini yakalamaktır.

Elüne ayine al yüzüne bah
Kiçi barmah niçe kilmis ayi sak 15/ 6

Beyitte aynaya bakarak yüzünün güzelligini görmesi istenen bir sevgili anlatılmaktadır. Sair sevgilinin güzelligini aya benzetirken Peygamber'in parmagıyla ayi ikiye ayirmasi olayina göndermede bulunuyor. Asil ve aynadaki suret ayin iki yarisi olarak düşünölmüs.

Yüregümi pürek kilup ciger kaniyla apardum
Yabana dökti sücisün ki bu mühmel adetdür 158/4

Beyitte, kadehin içinde kalan son içkinin topraga dökülesi olayına göndermede bulunulmuş. Efsaneye göre sarap Cem tarafından icat edilmiştir. O yüzden keyf ehli kadehte ve sisede kalan son damlayı (cür'a) cem hakkıdır diye topraga dökerlermiş.

Nola eger karincalar çohdi lebüñ serabına
Hokka-i la'ide tolu sehd ü seker degül midür 22/8

Sevgilinin hokkaya benzeyen agzında bal ve seker doludur ve sairin ve digerlerinin sevgilinin dudagini istemesi sasilasi bir durum degildir. Herkes/agyar o bal ve seker dolu dudagi istemektedir. Sair bu durumu karincaların sekere ve sarap artiklarına – ki o da seker ihtiva eder- birikmesi olayına göndermede bulunarak anlatır.

Agizuñ nüktesin duymadı Hassan
Bilün nazîkligin bilmez Nizari 57/4

Beyitte, Hassan b. Sabit ve Nizari'ye göndermede bulunulmuş. Hassan b. Sabit Hz. Muhammed'in sairi olarak bilinir. Nizari de Mogol devri İran edebiyatının en büyük sairlerindedir. Sair, gönderme yoluyla sevgilinin nüktesinin ne kadar zarif, belinin ne kadar ince olduğunu anlatıyor.

Can at saliban oldi piyade ruhuñ için
Irürdüm i sah kapuna yayaki ne dirsın 60/4

Beyitte, satranç oyununa göndermede bulunulmuş. Asik, piyonu saha (sevgiliye) çevirmistir. Asigin cani sevgilinin kalesini fethetmek için ati birakip piyade olmuştur. Beyitte sevgilinin gönlünü alma çabasi, bir kalenin kusatilmasi hadisesine benzetilerek verilmiş.

Hama'il andini içdüm nigara saidüñ için
Öpeyim sakî sakini kefaretdür kefaretdür 158/2

Beyitte muska yapma olayına göndermede bulunulmuş. Sair sevgilinin bileklerini tutmak için ant içmiştir. Fakat basaramaz. Kültüre göre bir yemin karşılıksız kaldığında kefareti ödemek gerekir. Sair, sevgilinin topuklarını öperek kefareti ödemek isteyerek ustaca bir imge yakalıyor.

Hamail: Bir çeşit muskadır. Gümüş veya mesin bir muhafaza içinde boyunda tasınırdı. Hamailerin içine simya ilmi doğrultusunda harf ve rakamlar yazılmış. Boyundan aşağıya bırakıldığı için sevgilini saçları hamaile benzetilmiş. Ayrıca asigın kolu da hamail olarak tarif edilir ki sevgilini boynuna dolansın.

Ayn-i cemalini görelî dünyada ferid

Sol kabeteyn-i nerd ile canum safa bula 165/5

Kabeteyn, iki Kâbe demektir. Mekke'deki Kâbe ile Mescid-i Aksa'yi birlikte tarif eder. Ancak aynı zamanda tavla oyunu da kastedilerek (iki zarla oynanması) kelime oyunu yapılır. Beyitte tavla oyununa göndermede bulunulmuş. Nerd, oyunun bitmesini de ifade eder. Oyun bitecek ve asigın canı safaya erecektir.

Gönül niçe kurtulsun gisusi zirh geymis

Kasiyile kirpügi tir ile keman olmis 574/4

Sevgilinin saçları zirh giymistir. Asigın gönlü orada tutsaktır. Bu yüzden çıkması mümkün değildir. Aynı zamanda kas ve kirpigi de ok ve yay gibi basında beklemektedirler. Sair duygusunu askeri terimlerle aktarmaktadır. Aslında asigın sevgilinin saçlarının arasında kalan gönlü kas ve kirpikten oluşan okçu tarafından korunmaktadır.

Kılalum her gece bayram kasinuñ ayiyile

Çü güneş yüzüñ ile tutmisuz us orucini 749/2

Beyitte ramazanın, ayın görülmesiyle başlatılması olayına göndermede bulunulmuştur. Sevgilinin kasları hilale, yüzü güneşe benzetilmiş. Âsik için sevgiliyi görmek bayramdır ve o her gecesinin bayram olmasını ister. Onun için sevgiliden ayrı geçen zaman oruçlu geçirilmiş demektir.

Bu kusca can odina semender gibi girür
Zira ki hos durur basi anun hümayile 166/2

Semender: Ateste yanmadigina inanılan bir çeşit efsanevi hayvandır. Denizatina benzeyen kuyruklu bir hayvan olarak tasvir edilirmis. Bir rivayete göre semender yalnızca ateste yasar ve atesten çikinca ölürmüs. Sair gönlünü deyim aktarmasi yoluyla kusa benzetiyor. Yine can atesine giren semendere benzeterek ikinci bir benzetmeye basvuruyor. Âsik ask atesine aliskindir ve semender gibi atese girmesi yadirganmamalidir. Hüma da efsanevî bir kustur. Ve her ikisi de efsanevî varliklar olmasi bakımından birbirleriyle ilgilidirler. Beyitte hümanın anka yerine kullanildigi anlasiliyor. Aslinda hüma ve anka kusu birbirlerinden farklıdirlar. Atesle ilgili olan anka kusedur ki kendini küldeki közlerinden yeniden yaratirmis.

Miskin idüp saçi dili birahdi bendine
Ip oyunun öğredür ana bad-i hevayile 166/9

Beyitte genellikle çocukların oynadığı ip oyununa göndermede bulunulmustur. Sevgili saçına misk sürüp asigin gönlünü kendine baglamistir. Sabah rüzgârında ip gibi salinmakta, asigin gönlüyle oynamaktadır. Ip oyununun genellikle çocuklar tarafından oynandığı düşünöldüğünde asigin içinde bulunduğu hal daha iyi anlasilmaktadır.

Yüzüm nola ger aduna sikke urur zere
Odun içinde çünkü yatur kimyayile 166/6

Sikke, madeni paraların üzerine vurulan damgaya denir. Eskiden para, akçe anlamında da kullanilirdi. Sikkeler genelde sultanların adına bastirilirdi. Beyitte sevgili deyim aktarmasi yoluyla sultana benzetilmis. Sikke basilirken maden isitilir. Beyitte bu olaya göndermede bulunulmus. Sair atesler içinde yattigini anlatmaktadır.

Bizi nise tas ile taslaya bu yarenler
Hicaza varmadug ise safaya irdük ahi 169/2

Sair, dostlarının kendisini elestirmesini şeytan taslama olayına gönderme yaparak anlatmaktadır. Mekke'ye varamamakla birlikte en azından Safa'ya ulaştığını söyleyerek dostlarından kendisini elestirmemelerini istiyor. Ancak safa kelimesi bize zevk ü safayı da hatırlatıyor ki bu durumda sairin niçin taslandığı ortaya çıkmış oluyor. Bu durumda sairin bildiği bir sebebi gizlediği de ortay çıkıyor.

Gönülümü ben komis idüm gönli yolına

Çare ne durur sîseyi çün senge getürdi 33/2

Sair kendini sevgilinin yoluna koymuştur. Ancak sevgili ona hak ettiği kıymeti vermez bir nevi değerini yere çalar. Siseyi tasa vurup kirma olayına gönderme var.

Cihani ten dilerem ben ki oduna yanam

Bu varlig ile yanarsam kem yanaram 39/2

Sair, sevgili için bütün cihani kendisine ten edip yanmak istediğini belirterek sevgisinin siddetini anlatmaktadır. Beyitte Hz Ebubekir'in: "Allahim bedenimi öyle büyüt ki baska insanlara cehennemde yer kalmasin." sözlerine göndermede bulunulmuş.

Yürek tamarından gözi nesteri kan alur

Bir seyl oliban ol tamar ahasini bilmez 40/2

Sair, sevgilinin gözünü nestere, kendisini de hastaya benzetmiş. Göz keskindir ve bir kez bakması yeter. Damardan kan alma hadisesine göndermede bulunmuş. Sevgilinin bir kez bakmasıyla yürek damarından bosalan kan o kadar çoktur ki nasıl akacağını bilmez. Eski tipta bazı hastalıkların tedavisinde damardan kan alma yöntemi çokça kullanılmış. Beyitte duygular bir ameliyat imgesi içerisinde verilmekte.

Saha sekerün narhini erzan ide la'lün

Ger bir dem ura mürde tenin can ide la'lün 42/1

Beyitte hem Hz. Isa'nin ölüyü diriltme hadisesine hem de sosyo-ekonomik bir olaya göndermede bulunulmuş. Sevgilinin dudakları sekerdir ve sekerin değerini belirleyecek olan da yine odur. Bir malin resmi değerine narh denirdi. Beyit böyle bir ekonomik olguyu tasması bakımından önemlidir. Dudak, sekerin değerini en iyi bilendir; çünkü sekerin tüccarı kendisidir.

Bilüñde çü varlığı fena eyleye gönül
Dahi nemi ogurlaya ayyar bu gice 43/3

Sevgilinin ince beli asığın tüm varlığını yok etmiştir. Belin fena ile birlikte anılması, görülmeyecek kadar ince olduğunun düşünülmesiyle ilgilidir. Burada ince bir belin, hemen altında ve üstünde yer alan ve seksüel değerleri olan organları belirginleştireceği için âsikta bir cezbe hali yaratacağı düşünüldüğünde, neden yoklukla birlikte anıldığı daha iyi anlaşılmaktadır.

Gözünle görürem sanema bende fenayi
Zira ki görürler süci üzümde degül mi 61/5

Beyitte üzümünden sarap elde etme olayına göndermede bulunulmuş. Âsik yokluğu sevgilinin gözüyle görmüştür. Buna sasmamak gerekir. Sarap da üzümde gizlidir; ancak onu kimse o haliyle göremez.

Tasavvuf ehli bulalı safalarını yüzünde
Kimi seccadesin satar girü kor kimi ibrîki 66/3

Beyitte bazı tasavvuf taraftarlarının ibadetten vazgeçmeleri hadisesine göndermede bulunulmuş. Bazı sapkın tasavvufi tarikatların takipçileri erdiklerine hükmederek ibadetin kendilerinden sakit olduğunu iddia ederlermiş. İbrîk ve seccade İslam toplumlarındaki namazın birer parçasıdır.

Ciger kanını gözlerün yürek odiyla su kildi
Acayib kar-hanedür niderler kar ' ü enbîki 66/4

İmbik, sivilari damitmaya yarayan bir araçtır. Damitilan bu sivilar satilirmis. İmbikle bazı sivilarin damitilmesi olayina göndermede bulunulmustur. Sevgilinin gözleri imbigе benzetilmistir. Ciger kanini yürek atesiyle su kilmistir. Burada cigerlerin hastaliklarda su toplaması hadisesi de hatirlatılmaktadır. Artık damitmak için imbigе gerek yoktur. Beyitte ekonomiyle ilgili olgular verilmiş. Birinci misrada saraptan raki yapılması olayına göndermede de bulunulmustur.

Ben ataram bu canumi kasi yayına
Aticinun meyli hem kemana gerekdür 71/5

Okçular atislarini yaparken yayın üzerine doğru hafifçe eğilirler. Böylece hem yayı daha iyi kavrarlar hem de göz-ok hedef arasındaki açiyi kapatırlar. Beyitte bu imge verilmiş. Âşik da atici gibidir. Meyil kelimesi hem gerçek anlamda hem de istek anlamında kullanılmış. Atici nasıl yayını isterse, âşik da masukunu ister.

Kirpüğünün nesteri kan ala cigerden
Sol ki kan alına yağlıg ile hadinden 1228/6

Sevgilinin kirpigi nestere benzetilmiş. Kirpik, asigin cigerinden kan almıştır. Aslında asığa bir kere bakmış ve onu perisan etmiştir. Sair bunu bez ile yanaktan kan almaya benzetiyor. Sevgilinin yanagi güzeldir ve hassastır. O yüzden onun yanagındaki kan yavaşça silinecektir. Asik böyle dramatik bir olayı bile zarif bir benzetmeyle açıklamaktadır.

Gözlerüm gemisi lenger saldı kan deñizine
Gark-i hun olsun eger azmini ba-sahil kila 78/2

Sair, içinde bulunduğu durumu gemilerin denize çapa atma olayına göndermede bulunarak anlatmaktadır. Ancak asigin çapası kan denizine atılmıştır. Âşik, kanlara batsa da ask denizinden sahile çıkmayacağını trajik bir biçimde dile getirir.

Gönlimi kaptı gözün alimazam elden
Söyle ki yaz kekligin zebun ide sahin 91/2

Beyitte kekligin sahinle avlanmasi olayina göndermede bulunulmus. Göz deyim aktarmasi yoluyla alici bir kusa; sairin gönlü de ayni yolla keklige benzetilmis. Sair gönlünü kaptirmistir ve artik elinden hiçbir sey gelmez. Beyitte gönlünü kapmak zebun etmek, elden alamamak gibi deyimler dikkati çekicidir.

Misr-i mekhatde sinünçün 'aziz
Yusuf-i ken 'an nola ger satina 172/7

Beyitte Hz Yusuf kissasina göndermede bulunulmus. Sevgilinin güzelliği için Yusuf bile satilabilir.

Sa'idlerün cana yed-i beyzayi gösderür
Kilisaram hama'il ani ger düse kolay 174/5

Musa peygambere verilen mucizeye göndermede bulunulmus. Hz Musa elini koynuna sokar ve Allah'in izniyle eli paril paril parlardi. Bu olay Ilahi gücün ortaya çıkmasinin bir sembolü olarak edebiyatimizda sıkça kullanilmistir.

Saha lebünden sinün ahdi yine kan dile
Iy nice taslar rakîb atdi yine kandile 193/1

Sevgilinin dudaklarından yine sairin gönlüne kan akmistir. Belli ki sevgili ya ona aci sözler söylemis ya dudaklarından mahrum etmistir ya da rakibe kaptirmistir. Sair bunu kandile tas atilmasi olayina göndermede bulunarak anlatiyor.

Sol günes yüzindeki ben mi durur
Yohsa saldi ihtiraka yilduzin 242/4

Beyitte, gezegenlerin günese yaklasmasi olayina göndermede bulunulmus. Sair sevgilinin güneş gibi parlayan yüzündeki beni günese yaklasan bir yildiza benzeterek etkileyici bir imge ortaya koymustur. Ayrica beyit yüze vurulan sahte benlerin yapilisini da çağrıştırıyor. Ben eski kültürde makbul kabul edilir ve beni olmayan genç kızların yüzüne yakmak suretiyle ben yapilirmis.

Canani cana terk kilan mskle dser
Canana canumi koyup asana düsmisem 244/8

Beyitte, sevgiliyi terk etmeyerek kolay yolu seçen bir sik karsimiza çekiyor. Saire göre canani terk eden zor duruma dsecektir ki gayet dogaldır; çünkü terk eden sik bir süre sonra hasret çekmeye baslayacaktır. Sairin bir gt edimi içinde olduğu görülüyor. gdne zemin olan yargiyi da kendisini örnek vererek pekistirmektedir. Sosyal yasamdaki örneklere örtük bir göndermede bulunuldugu söylenebilir.

Sanema  gis ularun tagidup boya birahdun
Sanasin ki leblernn sekerin suya birahdin 322/1

Beyitte sekerin suda erimesi olayina göndermede bulunulmustur. Sevgili salarini dagitarak su gibi boynundan asagi birakmistir. Aslinda burada eriyen bu manzaradan çok etkilenen sairdir.

Lebün mu'cizesi dirildür lyi
Sagaldur gözün sayruyu z-keramet 323/2

Beyitte Hz. Isa'nin ölüyü dirilmesi olayina göndermede bulunulmustur. Mu'cize peygamberlere, keramet evliyalara aittir. Dudaklarin mu'cizeyle, gözün kerametle birlikte anilmasi ilginçtir.

Lebün esrgiyem nola seker benden dkilrse
Ki sünbül yiyicek msgi gbeginden döker ahu 726/2

Sair, sevgilinin dudaklarinin sarhosudur ve kendi dudaklarindan seker gibi sözler dökülmesine sasmamalidir. Çünkü o sevgilinin dudaklariyla sarhos olmustur ve sevgilini dudaklari da sekere benzetilir. Sair bunu ceylanlarin gbeginden de misk elde edilmesine gönderme yaparak anlamaktadır. Rivayete göre ceylanlar smblle beslendiklerinde gbeklerinde mis olustururlarmis. Sair kendi durumuna tabiati kanit olarak gösteriyor.

Yüregüm sebu-yi hundur yüregini tas sanasin
Hele bu fidadur ana ger ura tasi sebuya 865/3

Asigin yüregi kan dolu bir testidir. Sevgilininki ise tas; çünkü o duygusuzdur, umursamaz. Âsik yine de ona yüregini feda eder ve tas gibi yüregini vurup yürek testisini kirmasini ister. Beyit, sarap testisinin kirlenmesi olayini hatirlatmaktadır. Asigin yüreginin kan dolu oldugu düşünülürken aslında asigin yürek testi kir da içinin nasıl kanli oldugunu gör demek istedigini anlatir. Durumunu sevgiliye göstermeye çalisan bir âsik karsimiza çikmakta.

Gamzen nise bu ‘asika bir tîri esirger
Zülfîñ neyiçün delüye zincîri esirger 1208/1

Sevgilinin saçlarına asılan zincirlenmiş bir âsik imgesi çikmakta karsimiza. Sair sevgilinin ilgisizliginden sikâyet etmekte ve onun yakici gamzelerinden bir ok, saçının kıvrımlarından bir halka istemektedir. Aslında sair, delilerin zincire vurulması olayına göndermede bulunarak kendisinin sevgilinin delisi oldugunu anlatmaktadır.

Gönül ivinde gözi imaret komadi hîç
Ma‘mur kaçan ola sol iv ki tatar düser 1218/5

Sevgilinin gözü yağmacıdır ve gönül evini yağlamıştır. Gönül ne zaman bir parça onarılrsa yine yağmalar. Bu yönüyle Tatar’a benzer. Tatarlara bu özelliklerinden dolayı göndermede bulunulmuş. Karsimiza sevgili tarafından talan edilmiş bir âsik yüregi çikmakta. Anadolu’nun yağmalanması da hatıra gelmektedir.

Özini hufteye urup gözi gönül avlar
Nite ki imrenicek baz bir sikara yatur 1248/2

Sevgilinin gözü pusuya yatmış bir avcıdır. Her dem gönül avlar. Göz deyim aktarması yoluyla avciya benzetilmiş. Sevgili âsik arasındaki bu durum doğanın avına hazırlanması olayına göndermede bulunularak anlatılmış.

Açıla heft uçmagun kapusi bana ger
Düğmesini yahanun elüm seser ise 85/6

Sevgilinin vücudu içinde barındırdığı ve arzuları harekete geçirmekte çok etkili olan unsurlardan dolayı cennete benzetilir. Bu durumda o vücudu sarmalayan elbisenin düğmesine kazara da olsa el vurmak cennetin kapısının açılması demektir. Düğmeye elin değmesinin cennetin kapısının hemen açılacağına yorulması bu tip durumlarda gayri iradi hareketlerin emrine girilmesine bir göndermedir.

Çün tolu mey ayagini koli agdan çekerem
Kucaram ince bilini kili yagdan çekerem 146/1

Kili yagdan çekmek bir kolaylık ifadesi olarak karsımıza çıkmaktadır. Bu dile dair bir göndermedir ve aşkın psikolojisini gayet güzel yansıtır. Bir şey bu kadar kolay yapılabiliyorsa orada fail adına bir maharetten söz edilmelidir. Ayrıca kili yagdan çekmek, beli kucaklamak ifadesiyle birleştiginde cinsel bir hadiseden söz edildiği de anlaşılmaktadır.

Tapuna müsteri olur ise nola zühre
Atun ayagina na'l olmis us ay ahi begüm 409/5

Astrolojiye ait ve birbirinin düşmanı olarak bilinen iki unsur sevgilinin huzurunda birleşir. Müsteri (mars), alçakgönüllü ve iyi huylu bir gezegendir. Zühre (venüs), zarıflığı, zevk sahibi olmayı ve sanatkâr tabiatı temsil eder. (Pala,1990:413) Eger zühre sevgilinin huzurunda müsteriyse bunda sasilacak bir şey yoktur. Çünkü göğün diğer bir temsilcisi olan ay onun atının ayagina nal olmuştur. Burada hem astroloji ilmine hem yönetim erkinin güç ve kudretine (Eskiden kudretli kişiler atlarının nalını değerli metallere yaptırıyorlardı) hem de ayın hilal şekline bir gönderme vardır. Ayrıca ayın hilal şeklini alması güzel bir sebebe bağlanmıştır.

Ol baña zülfi girihlerini ger eyledi dam
Gözyasi incüsini ben aña dane virürem 767/5

Beyitte çok güzel bir tuzak imgesi yaratılmıştır. Sevgili tuzagi kuran güçlü, maharetli kısıdır. Tuzak için kullanılan unsur şeklindeki kıvrımlardan dolayı saçtır. Sevgilini tuzagi karşısında gözyaşları döken asigin bu gözyaşlarının tuzaga konan tanelere benzetilmesi oldukça çarpıcıdır. Burada tuzakla avlanma yöntemine gönderme yapılmıştır. Av hayatına dair bir göndermenin ask bağlamında bireysel içerik kazandığı görülmektedir.

Iy saçı zencîr mecnundur gönül

Fitne-engîz olma meftundur gönül 1262/1

Saç hem uzunluktan hem renginden hem de asigin gönlünü bağlamasından dolayı zincire benzetilir. Bu durumda âsik mecnun/deli olmalıdır. Delilerin eski zamanlarda zincire vuruldukları bilinmektedir. Beyitte bu olaya sosyal bir gönderme vardır. Zincirlenmiş bir âsik portresi çizilmiştir.

2.5.1.3. Güzel sebebe dayalı imgeler

Okuyucunun kafasında çeşitli çağrışımları yaratmanın bir yolu da herhangi bir siirsel edimi güzel sebebe bağlamaktır. Özellikle eski edebiyatta çok sevilen ve hüsnü ta'îl olarak adlandırılan bu sanat bilinen bazı doğal veya sosyal hadiseleri umulmadık sebeplere bağlamaya dayanır. Öncelikle kısa bir sakinlik yaratan bu anlatım vasıtası eğer iyi kurgulanmışsa sakinliği hayranlığa tebdil eder. İyi kurgulanmış bir güzel sebep hayal gücünün maksimum derecede çalışmasının bir göstergesidir.

Yañağuña ayah dutalu lale

Lebüñün toludur dilden piyale 176/1

Lale ile piyale (kadeh) arasındaki ilgi benzerliktir. Kadehin dolu olması lalenin sevgilinin yanına kadeh tutmasına (ona benzemesine) bağlanmıştır.

Serh idimeye lebüñi dilüm ola lâl

Gözlerümüñ yası anun için ola al 84/1

Sevgilinin dudagini serh edemeyen, yani öpüp aralayamayan asigin dili lal, gözyaslari al olmustur. Gözyaslari al olmasi sevgilinin dudaklarinin öpülememesine baglanmis.

Yüzüñle gülsen içinde yanar gülün cigeri
Anuñçün ana saba sebnemüñ suyin res ider 187/5

Beyitte, sabah vaktinde gülün üzerine çiy yağmasi, gülün sevgilinin yüzünü görmekten dolayı kiskançlık atesine düşerek cigerinin yanmasına baglanarak çarpici bir imge kurulmustur.

Zülfin iren yere kohisini bulam deyü
Sünbül yüziñ sürer özini haksar ider 190/10

Sünbül daginiktir ve basi yere dönüktür. Beyitte bunun sebebi olarak sümbülün sevgilinin yere degen saçlarinin kokusunu almak istemesi gösterilmis.

Hecrine döyimezem vaslina irimezem
Sol sanemin ki yüzi bedri hilal eyledi 28/4

Sair, sevgilinin ayriligina dayanamamakta, ne yazik ki ona kavusma imkânî da bulamamaktadır. Sevgilinin yüzü o kadar parlaktır ki dolunay bile onun karsisinde erimis ve hilal seklini almistir. Artik asiga neler yapacagini düşünmek bile gereksizdir.

Kurdi kasi yayini vü gezledi gözi oh
Meger ki bu türkîleri ol cenge getürdi 33/3

Beyitte Türk boylarinin birbirine düşüp savasmasinin sebebi olarak sevgilini kas yayini kurup kirpik oklarini atmasi gösterilmis. Sair beyitte duygularini sevgiliyi savas baslatıcı olarak göstermekle ifade etmektedir.

Bu hasretten çemende laleyi gör
Ki agzinda eli kana erisdi 268/7

Lalenin içi kırmızıdır. Bu onun doğasının neticesidir. Beyitte bunun sebebi olarak sevgiliye olan hasreti gösterilmiştir.

Sekerün tuzini aldun tuza viridi tat tutagun
Günesin yüzünü aldun birezin aya birahdun 322/4

Sevgilinin dudagi sekerdir. Âsik onu öper. Dudagındaki ter (ter tuzlu olur) seker dudaklarının tuzudur. Ancak o tuzlu tere bile sevgilinin dudagi tat verir. İkinci misrada ayın ışığını günesten almasına gönderme yaparak sevgilinin güneşe benzediği vurgulanır. Birazını aya bıraktığına göre sevgili cömerttir.

Ay yüzünden güneş utandığı için
Buldu özüne sitare kila 763/3

Beyitte güneşin buluda girmesi sevgilinin yüzünden utanmasına bağlanmış ve sair sevgilinin güzelliğini güzel sebebe bağlayarak vermiş.

Müş ile kanun kurudan yine sol ahumdur
Göklerin kandilini yahan yine ahumdur 1124/1

Asığın ahi derindir, gönülden gelir ve kivilcimlidir. Gögün en yücesine kadar ulaşır. Yıldızlar ahın içindeki kivilcimlerle tutusur. Yıldızların ışık saçması böylesi bir sebebe bağlanmış. Müsk, ceylanların göbğinde oluşan kan phtisından elde edilir. Aslında kurumus kandan ibarettir.

Ayagina bas koymak için serv çemende
Geçti nice müddet ki karar eyledi ber-pay 1132/2

Servinin çemende durusu, sevgilinin ayagina bas koymak istemesine bağlanmış.

Acaib gamzesi vardır ki uralı ciğerde oh
Kadüm oh gibi doğruken kasi gibi keman oldi 1206/6

Sair, belinin bükülmesini sevgilinin bakış okuyla kendisini vurmasına bağlıyor. Bu güzel sebebe dayalı imge sairini sevdasının ilerleyen yasına rağmen devam ettigini göstermektedir. Acaip ifadesinde toplanan garipseme sevgilinin gamzesinin, asığa göre, sıra dışı özelliğidir.

Baga kiyamet kopar bu serv kadinden
Lerze düşer tubiya dahi hasedinden 1228/1

Sevgilinin boyu uzun ve biçimlidir. Serviye benzer. O bahçeye girdiğinde kiyamet kopar, her şey onu kiskanır. Tuba, cennette olduğu düşünülen bir ağaçtır. Onun titremesi sevgilinin bahçeye girmesine bağlanmıştır. Ayrıca kiyamet kelimesinde kelime oyunu yapılmıştır. Kelimeyi kiyam et- dik dur- manasında da düşünebiliriz. Beyitte kiyamet imgesi verilmiştir.

Bedri dahi köniledi ola mi ay yüzün
Nal olmaya atuna hilal itdün eyle mi 509/7

Ayin sevgilinin atına nal olmak için hilal hale geldiğini görüyoruz.

Ebr ağlamaya başladı ola mi ki göge
Hicran gicelerinde hurus irdi nigara 1319/3,

Asığın ayrılık hasreti siddetlidir. Gökteki bulutları bile hislendirip ağlatır. Asık durumunu güzel bir sebebe bağlayıp abartarak anlatmaktadır.

Konuyla İlgili Örnekler İçin Bakınız: 992/1, 542/5, 315/4, 187/6

2.5.2. Duygu Değeri

Her dilde bazı sözcükler, o dili konuşan insanların zihinlerinde birtakım imgeler ve tasarımlar yaratmakla birlikte bazı duyguları da tasir. Edebi metinlerde ve özellikle siirde bir kelimenin tasidigi duygusal anlam, imgeye ve tasarima dayali anlamin önüne geçebilir. Zihnın kavramsal isleyisine dayali olan imgesel ve kavramsal anlama karsin kelimenin dogrudan algılanmaya daha uygun olan duygusal anlami bir okuyucunun öncelikle karsilasmak istedigini bir siirsel olgudur. Duygusal

anlam çoğunlukla kelime ve kelime grupları tarafından doğrudan aktarılır. Zaman zaman duyguların imgelerin ve tasarımların arkasına saklandığı da olur. Bazen imge katmanlarının ve çok boyutlu tasarımların arkasında kalan duyguyu hissetmek imkânsizlaşabilir. Her ne kadar tasarımlar/imgelerle duygular genelde birlikte düşünülmüşse de kelimelerin ve metinlerin duygusal değerlerini bunlardan ayrı ele almakta yarar vardır. Çünkü bir metindeki duygusal süreç imgesel süreçten önce başlamalıdır. En azından kelimelere dayanan duygusal yapı kendisini hemen hissettirirse siirin çekim atmosferi genişleyecektir. Seçilen kelimeler siirin duygusal hedefi hakkında okura ve araştırmacıya ipucu verecektir. Bir metinde karşılaştığımız açlık, ölüm, kargasa kelimeleriyle; hüznün, dudak, yanak kelimelerinin duygusal etkileri farklı olacaktır. Çoğu zaman metin olduğu kelimelerin duygusal değerleri çerçevesinde o dili konuşan bireylerin zihnine etkide bulunacaktır. Siirin semantik katmanları, duygu yoğunluğunun belirlenmesinde önemli kanıtlar sunacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi herhangi bir duygu etrafında kozalanabilen kelime kümeleri o duygunun siirdeki ağırlığını ortaya koymada önemli işlevler yüklenecektir.

'Ancak bir gazeldeki duygusal boyutu sadece kelime istifine indirgemek de naif bir yaklaşım olur. Öncelikli olan tabii ki mevcut kelimelerin taşıdığı duygusal değerdir. Ancak sadece kelimelerin heyecanlarına bağlı açıklamaların disiplinden uzak çağrışımlara dayalı şpekülasyonlar içermekten öte anlamlar ihtiva etmeyeceği unutulmamalıdır.' (Walter, 2000:138-139)

Divan siirine ve özellikle gazele hâkim olan üst duygular vardır. Ve siir çoğunlukla bu duygusal çizgide seyrederek. Çizgi dışı duygu kivilcimleri ise sairin iç dünyasında bastırılmış tortuların simsekleri sonucunda ortaya çıkar. Bu üst duygular arasında sairin aciz, mazlum yardima muhtaç bir kişilik sergilemesi; buna karşın sevgilinin güçlü, etkileyici, zalim, otoriter bir algılama içerisinde sunulması, dünyanın ve zevklerinin çoğunlukla benimseme ve reddetme tutarsızlığı içerisinde sairde tezatlıklar yaratması, ömrün geçici, ahiret hayatının baki olması ve asigin çaresiz kaldığı anlarda bunu istemesi, evrenin büyük bir birlik içinde algılanması ve asigin zaman zaman bu vahdetten mistik heyecanlar duyması vb sayılabilir. Ayrıca gazelerde yoğun duyguların çeşitli formlar içerisinde verilmesi siirin içinden çıktığı toplumda güçlü bir duygusal hayatın varlığını göstermektedir. Aynı zamanda duygunun reel hayattaki yoğun macerasına karşın dini alanda kisitleyici hükümlerle yaşanabilir kılınması ve bunun yarattığı çekime ve gerilim divan siirinin önemli duygusal ayaklarından birini oluşturmaktadır.

Duygunun çeşitli im ve imgelerle örülü tasarımlar halinde verilebileceğinden yukarıda bahsetmistik. Ancak bir metnin duygusunu fark etmek çoğu kez o metindeki imge ve tasarımları görmekten daha kolay olmaktadır.

Örneğin,

Anca ciger kanini ben lebleriyle içmişem
Ki sunicah agizuma el kana irdi sükr ana 225/2

Beytinde geçen ciger, kan, içmek, agiz kelimelerinin tasidigi duygular imgeler ve tasarımlar anlasilmasa dahi okuyucuda çeşitli ürpertiler meydana getirecektir. Beyitteki dini algılamadan kaynaklanan üst bir varlığın nimetine duyulan minnet duygusu da ‘sükr ana’ ifadesinde göze çarpılmaktadır. Aslında ilk bakışta oldukça trajik gözükken bir olayın sair tarafından rıza gösterilmekten öte özellikle istenen ve sükr kilinan bir noktada cereyan etmesi beytin anlamsal çerçevesini belirlemektedir.

Bin ‘asiki gözleri sehîd eylemeyince
Da‘vîsi budur dünyada ki gazi degüldür 34/5

Beytindeki şehid, dava, gazi kelimelerinin bıraktığı etkiyle,

Ben gözümi severem hüsnüñi sevdügiyçün
Ben canumi severem yoluñda öldügiyçün 460/1

Beytindeki göz, güzellik, sevmek, can kelimelerinin bıraktığı etki birbirinden farklıdır. Birinci beyitteki kelimeler insanda ürperti, mistik bir adanmışlık duygusu/kahramanlık etkisi yaptığı halde ikinci grup kelimeler ise sevgi, hosluk etkileri oluşturmaktadır.

2.5.2.1. Aktarmalar düzeyinde duygu değeri

Sair, eger karsısındaki sevdiğini anlatmanın pesindeyse tercihi, seni seviyorum ifadesi olmaz. Zaten böyle bir tercihte bulunan sairin niteliğinden kuskuya düşülür. O muhtemelen;

Günesden düşen ay olur bedr

Hilal olmusam us ben senden irah 105/2

(Ay günesten ayrılınca dolunay oldu. Ben de senden ayrıldığım için hilal oldum.)

Tarzi bir ifadeyi yegleyecektir. Önemli olan duygulardan çok duyguları rafine bir biçimde anlatabilmektir. Dilin imbiginden geçmeden, muhayyilenin süzgecini görmeden ve aklın sirahanesinde demlenmeden ifade edilen bir duygu saire ve siire külfettir. O varlık âlemine ait bütün unsurları sair zerafetiyle kullanacak ve içlerinden bazılarını diğerleri adına ödünç alacak, birinin estetik libasını geçici olarak diğerine giydirecektir ki duygular ruhları titreten nâgmeler halinde dökülsün kaleme.

Hakikat bu durur halüm binüm ki

Dahi olmaz isüğünde mecazum 48/2

Asağıdaki beyit sairin son arzusunu dile getirmektedir. Sairin akli, canı ve gönlü sevgilinin saçlarının arasında yiter. Çünkü saçlar karışıktır. Onun tek isteği vardır herhangi bir karışıklık çıkarmadan sevgilinin saçlarını taramak. Varsın ondan sonra ölsün önemli değildir.

Canum u aklum u gönül zülfün içinde yitdiler

Tesvîs eger olmaz ise tarayım andan öleyim 226/ 5

Sevgili uzak da olsa aşğın adını anması onun için yeterlidir. Çünkü sevgili neredeyse aşğın yönü o taraftadır. Onun sonsuz bir bağlılığı vardır.

Nigara niçe irag isen bini ana dur

Ki sen nerede olursan yönümüz ol yanadır 232/1

Sevgilinin derdi, hem derttir hem deva; o yüzden âsik derdine sevgiliden ayrıca bir deva istemez. Çünkü onun atesinde yanmak uygundur.

Deva derdüme kilma ki derdün devadur
Oduna bu yüregüm yanar ise revadur 418/1

Ask, bazen asigin benzinin gümüsünü sarartir onu kederlere gark eder. Gönlünde su yoktur ama nasıl oluyorsa kanli gözyaslari döker. Ağlayan, kanli gözyaslari döken bir âsik trajik bir atmosfer yaratir zihinlerde.

Kani gönülde su vü gözümün yasini kan
Benzüm gümisin altun ider kimya-yi 'isk 1/3

Yildizlari sevgilinin güzelliginden dolayi utandirip yüzlerine perde çektirilir bazen.

Yüzini ger göreyidi sitare
Çekeydi yüzine karsi sitare 29/1

Bazen de sevgilinin dudaklarında bir çare ister âsik. Çünkü sevgilinin ağız suyu en tatli saraptir ve asigin istedigini ondan içmektir.

Lebinden bir em istedüm murassa eyledi camin
Mey imis derdüme derman ne sirin istimalettür 62/2

Sevgili oku asigin gönlüne saplar ki okun gönülden çıkarılmaması en büyük sevaptir.

Hatayi durur gözün niğarina 'aceb çînden
Sevab oldur gönüle ki ohi çıkmaya içinden 72/1

Esir, inlemek, dağ kelimeleri asigin içinde bulunduğu durumu mecazsiz iletir.

Yalunuz ben degülem 'isk esiri
Ki taglarda inilerler hamayim 76/3

'Isk ile hoslih ki isbu demde görürem
Agiziñuñ nefesi gözün nazaridur 97/5

Sevgilinin saçlari asigin gönlü gibi daginiktir. Sevgilini saçini hava/ rüzgâr asiginkini ise hevesi dagitmistir. Perisan bir âsik portresi çıkar karsimiza.

Gisularin asüfte görürem gönülüm tek
Benzer ki perisan iden anlari hevadur 100/2

Dogramak fiili asigin içinde bulunduğu durumu nasıl da ifade eder. Göz keskindir/biçaktır/oktur. Asigin gönlünü dograr; lakin asigin gönlünden bir damla kan akmaz. Âsik sasirmis gibi yapar.

Gözi tograr gönüli kani çihmaz
Aceb asik gönüli kani yoh mi 313/2

Mancinik, top, atmak kelimeleri bir savas atmosferi yaratir ve ürpertiye sebep olur. Âsik sevgilinin her saldirisini kabul eder.

Mancinik oldi hevan u top canum
Kancaru ki diler isen ani at 607/2

Asik o kadar çok aglar ki bulutun yagmurlarina benzer gözyaslari. Çünkü sevgili kaslarini çatip düşman gibi bakmistir.

Bulidun yagmuri çoh mi ya gözüm yaslari mi
Düşmen egri mi baña ya yarumuñ kaslari mi 1108/1

Gece, yüz bölük, haramî, bagli kelimeleri tehlike duygulari dogurur. Sevgilinin saçlari bölük bölük harami olmustur; fakat hepsi baglidir ve bu asigi bir parça rahatlatir.

Dün gice gördüm biliñde yüz bölük
Var haramîler velîkin bagludur 1242/3

2.5.2.2.Rediflerde duygu degeri

Redifin sözlük anlamı, sonradan gelendir. Misralarda uyaktan sonra gelen ses benzerlikleridir. Divan şiirinde redifler özellikle kaside ve gazellere kendi adlarını verirler. Yani kaside ve gazeller çoğunlukla redifleriyle anılır/adlandırılırlar. Redif genelde her dizede tekrar edilir. Redifleri sadece bir ahenk unsuru olarak görmemek gerekir. Aslında bir şiirde kullanılan redif veya bir sairin divanında yer alan şiirlerde kullandığı redifler ve bazı redifleri sıklıkla kullanması o sairin anlam dünyası için belirleyici unsurlar arasında ele alınabilir. Kadi Burhaneddin'in özellikle gerek ve degil kelimelerinin redif olarak kullandığı gazeller çoğunluktadır. Bu kelimelerin bir ikaz, yargı bildirme ve onaylatma anlamı tasımaları sairin yasami ve meslegine dair göndermeler oluşturmaktadır. Her redifin bir duyguya karşılık geldiği ve o duygunun gazelin tamamında hissedildiği görülür.

Redif şiirde ses ve anlamın odak noktasıdır. Böyle bir odak noktası sanat eserinin kendi içerisinde bütünlüğünü sağlar. Özellikle soyut isimlerden oluşan redifler şiirin çağrışım alanının genişlemesinin sağladığı gibi muhayyilenin sınırlarını da zorlar. (Macit,1990: 48)

Kadi Burhaneddin divanı incelendiğinde değişik kelime/türlerinin redif olarak kullanıldığı görülür. Divanın zengin redif yapısı sairin yetenekleri hususunda da bize bilgi sunmaktadır. Bazı kelimelerin redif olarak özellikle seçildiği ve tekrar edildiği görülür. Divandaki rediflerin büyük bir kısmı fiil çekimidir. Bu sairin askerlik yaşamından kaynaklanan hareketli bir hayat sürmesi bağlamında ele alınabilir. Kullanılan bazı rediflerin arkaik kelimelerden seçildiği görülmektedir. Divanda 484 gazelde kelime düzeyinde redif kullanılmıştır. Aşağıda üç gazel rediflerinin tasıdığı merkez duygular ekseninde açıklanacaktır.

Canini cana virmege yürek içinde can gerek
Yüregi kani su olup gözleri suyu kan gerek

Kavs kasiñda gözleri bedr ile hos kiran ider
İlla budur ki gönülüm anda sahip-kiran gerek

Gözi yüregi kanadır ben lebün kanadayım

Çünkü seri'at ol durur ki kana yine kan gerek

Yaslu göz saru beniz kanlu yürek ü od ciger

Yitmedi mi yara ki dir ki seviye nisan gerek 652

Gazeldeki anlamin odak noktasini gerek kelimesi tasimaktadır. Gerek: Gerekmekten emir çekiminde fiil ve lazim anlamında kavram ismi. Siir boyunca birtakim durumların gerçekleşmesi için bazı olguların varlığının sart olduğu vurgulanmış ve bu gerek kelimesine yüklenen olmazsa olmaz vurgusuyla belirtilmiştir.

1.Beyit: Cani cana vermek için yürek içinde can gereklidir. Bu da yetmez yüreğin kanının su olması -ki burada yürekte su toplanması hadisesine de göndermede bulunuluyor- ve gözyaşlarının da kan haline gelmesi gerekmektedir. Yani âsik yeterince acı çekmelidir ki canını ask yoluna verebilsin. Bu halleri yaşamayan birinin gerçekten de sevdiği için canını vermesi beklenemez.

2.Beyit: Sevgilinin yay gibi kasında gözleri bedr ile birlesir. Saire düşen gönlünün basarili olmasıdır. Çünkü sartlar basarili olması için uygundur.

3.Beyit: Sevgilinin bir bakisiyle asigin gönlü kanamistir, ödesmek için asigin sevgilinin dudagini kanatması gerekir. Çünkü seriat kuralına göre kana kan gerekmektedir. Sair arzusuna ulasma istegini bir dini hükme atifta bulunarak belirtmektedir. Kana kan gerek ifadesi sevgiliyi adeta suçlu konumuna düşürmekte ve suçunun bedeli olarak asiga kan vermesi gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır. Ayrıca iki karsi cins arasındaki bu bağlamda bedel olabilecek kan olgusunun cinsel içerikli olduğu da hatırlanmalıdır.

4.Beyit: Beyitte âsik askin fiziki etkilerini tamamen tasiyan bir resimle sunulmaktadır. Göz, yaslidir, yüz sararmis, yürek kanlidir, ciger atesler içinde. Sevgili asigin basina bütün bu halleri getirmistir; fakat bunlar da yeterli olmamistir ki sevgili hala âsiktan askina dair isaretler görmek istemektedir. Gerek redifi gazel boyunca bazı seyleri elde etmek için yapılması, bulunması, sahip olunması gereken niteliklerin varlığına isaret etmektedir.

Saha sinün cemalüni göreyin andan öleyim

Susamisam visaliñe ireyüm andan öleyim

Bunca zaman lebün için saçun karañusundayam

Ab-i hayat kandadır sorayun andan öleyim

Dün gice düsde ben sini binüm ile görir idüm
Bu düsümüñ ta'birün yorayim andan öleyim

Bezm-i ezelde irelü canima iski hüsninün
Irimedüm varamadum ireyim andan öleyim

Canum u aklum ü gönül zülfün içinde yitdiler
Tesvis eger olmaz ise tarayim andan öleyim 226

Ölmek: Hayati sona ermek, hayata dair baglari kopmak, vefat etmektir.

Gazelde yer alan temel gösterge olan “öleyim” ifadesi istek kipinin birinci sahsini göstermektedir. Ifadeden ölüm hadisesinin bilinçli olarak istendigi anlasiliyor ilk bakista. Ancak temel göstergeye bagli hükümlere bakildiginda ölümün belli eylemler gerçeklestikten sonra istendigini yani bazi sartlara baglandigini görüyoruz. Ölümün böylesine arzulanmasi, ondan korkulmaması ancak ona bedel olabilecek çok degerli seylere ulasilmasiyla mümkün olabilir. Buradaki bedelin sevgiliye dair bazi güzelliklerin oldugu görülmektedir.

1.beyitte asikin ölümün sarti olarak gösterdigi olgular, sevgilini yüzünü görmek ona kavusmaktır. Burada çok sevilen bir varliga kavusmanin kendi varligini devam ettirmekten daha önemli hale geldigi görülmektedir.

2.beyitte onca zamandır saçlarının karasında ömür tüketen asigin son istegi ab-i hayatın nerede oldugunu sormaktır. Ab-i hayat, ölümsüzlük suyudur ki içeni ölümsüzlestirdigine inanılır.(Onay, 1993:7) Sair burada bir kelime oyunu yapmaktadır. Çünkü ab-i hayatın nerede oldugunu öğrendiginde ondan içecek ve ölümden kurtulacaktır. Ayrıca sevgilinin ağız suyunun da ab-i hayat olarak adlandırildigini burada dikkate almalıyız.

3.beyitte âsik bir rüya görmüştür: Rüyasında nasıl olussa sevgiliyle bir araya gelmiştir ve şimdi tek dilegi bu rüyayı yorumlatmaktır. Ondan sonra, ölmekten kaçınmayacaktır. Burada merak ögesinin ölme istegine galebe çaldigini görmekteyiz.

4.beyitte sevgilinin askinin bezm-i ezelde yazildigi fakat asigin bir türlü bu yazgiya ulasamadigi anlatılmakta. Şimdi asigin tek dilegi bu yazginin gerçekleşmesidir. Bezm-i elest: Allah ruhlar âlemini yarattigi zaman bütün ruhlara

söyle bir soru sorar: ben sizin Rabbiniz değil miyim? Ruhlar: “Beli.” derler. İşte o zamandan beri insanoglu verdiği bu söze sadık kalmalıdır. Bu meclis tasavvuf ve İslam edebiyatına göre en eski meclistir ve âsiklar bu mecliste birbirlerini sevmislerdir.

Son beyitte, asigin aklının, gönlünün, canının sevgilinin saçlarının içinde kaybolduğuna tanık olmaktayız. Bu sevgilinin saçlarının karanlıklığı ve karışıklığından kaynaklanmaktadır. Asigin son arzusu, bir karışıklık çıkarmadan saçları tarayıp ondan sonra ölmektir.

2.5.2.3. Divanda yer alan rediflerin dağılımı:

2.5.2.3.1. Fiil çekimi halindeki redifler:

Divanda yer alan kelime düzeyindeki rediflerin 244 adedi çekimli fiillerden oluşmaktadır.

Düzenlig ile yarenler gelin cam içelüm
Bu günü tañla dimedin mey-i müdam içelüm

Göziyle mest oliban zülfiyle asüfte
Ani buni dimeyelüm ü subh u sam içelüm

Yüregümüzü ki kandur ana helal idelüm
Tutagi 'iskina yaruñ mey-i haram içelüm

Çü 'iski odiyla dilberün saña geldük
Cani esirgemeyelüm serab-i ham içelüm

Zaruret ile çü yarun göziyle esrügüz
Mey-i muganeyi gelüñ ki ber-devam içelüm 387

Agizuñ añar olu isem agizum sulanur
Lebüñle dislerüñ için dahi gözüm sulanur

Egerçi merdüme uymah hayal-i batildir

Gözüme sini gele diyü us yüzüm sulanur

Göñül ile göz arasinda oda suya düsüp
Çogum yanar oda egerçi ki azum sulanur

Gubar gözüme girür varurken isigüñe
Egerçi gözyasiyile begüm izim sulanur

Düzüm düzüm disüñ için döker gözüm yasini
Anuñ için dökülecek düzüm düzüm sulanur

Oda yanar gönülüm ger zamire ‘iski geçe
Çü si’r-i lebliyiçün diyüm sözüm sulanur

Hayali gözde balih gibidir su içinde
Bu burca ki çünkü kadem basa yilduzum sulanur

1312

Konuyla Ilgili Diger Gazeller İçin Bakiniz:

4,7,11,21,25,6,28,33,39,40,41,47,50,60,64,68,80,81,85,90,4,104,107,115,118,121,19,
131,132,136,143,146,152,154,160,163,165,168,175,81,182,187,188,190,192,202,206
,208,214,215,216,219.

2.5.2.3.2. Diger kelime türlerinden olusan redifler:

119 redif isim, sifat, zamir bağlaç ve edat türündeki kelimelerden seçilmiştir.

Sinüñ gibi bir saha dahi irmeye kimse
Sinüñ gibi bir huba gönül virmiye kimse

Dil gisularin silsilesi baglisi olmus
Deli egil ise anu kurtarmaya kimse

Can ile göñül aldin ise söyle mi kildin
Añlari ki dünyada dahi yirmeye kimse 661

Gitmisem ben öz özümnden aparun yara beni
Yüzi gitmez bu gözümnden aparun yara beni

Lebleri sirinligini gerçi kisi tatmadi
Bellüdür ahir sözümnden aparun yara beni

'Iska tanuhlih gerekmez kimde insaf var ise
Gözyasum ile yüzümnden aparun yara beni 1241

Konuyla İlgili Diğer Gazeller İçin Bakiniz:

1,2,3,10,12,14,22,34,37,42,43,45,4,51,58,59,61,69,75,77,10,109,11,119,16,8,135,145
156,157,169,183,199,205,217,218,225,234,239,249,257,260,265,266,270,275,279,
287,286,290,292,313,331,334,337,339,350,362

2.5.2.3.3. Sik tekrar edilen redifler:

Divanda bazı rediflerin sik kullanildigi görülmektedir. Süphesiz ki bazı kelimelerde bu derece yogunlasma sairin hayatiyla ve duygu/düşünce dünyasi ve onu olusturan süreçlerle yakindan ilgilidir. Divanda redif olarak seçilen kelimelerden en çok kullanılanin gerek ve degil redifleri oldugu görülmektedir. Gerek redifi 32 kez degil redifi ise 23 kez kullanilmistir. Bu kelimelerin redif olarak bu siklikta kullanilmasi sairin kadilik göreviyle ilgili bagdastirilabilir. Bu iki kelimedede de bir Va'z etme, hüküm verme veya soru yoluyla dogrulatma anlamlari belirginlesmektedir. Divanda sik kullanılan diğer kelimeler arasında begüm (13 kez), ben (7 kez), gönül (11 kez), biz (10 kez),sen (4 kez) , yok (9 kez), gece (9 kez), kelimeleri basi çekmektedir. Divanda Isk kelimesinin 5 gazelde redif oldugu görülmektedir. Dil kelimesi sadece iki gazelde redif olmustur.

Hub cihanda çoh veli nazük ü dil-rüba gerek
Cana vida kiluban 'iskina merhaba gerek

Ben kim olam ki deprede bir kilinu gisusun
Basin eline aliban ol is için saba gerek

...

Aña ki 'iskun irise bir ada irse gerek

Kisi ki terk ide özin murada irse gerek

Bu 'isk kisi basina tanisiban gelmez

Yahasina yapusup bi irade irse gerek

...

495

Asika ne is ola ki sahane gerekdür

Asik bile ki kendüne saha ne gerekdür

Som gözi ki döke sahi hayali yolina dür

Bin ta 'ne ura katresi 'ummana gerekdür

1152

2.5.2.3.4 Arkaik kelimelerden olusan redifler:

Divanda yedi redif arkaik kelimelerden seçilmistir.

Bu 'iska yar ile agyar döyimez

Bu yolda düzd ile tarrar döyimez

Çü bagun yimisi bu kuydadur ah

Buna bag issi deh-salar döyimez

Çü sen gisularini dagidasin

Yüze yüz lesker-i cerrar döyimez

Saçun kilali her bir tarini mar

Anun hamlesine tatar döyimez

Gönül efkari döymez hüsnünüze

Tenüm zar u canum efkar döyimez 1065

Konuyla Ilgili Diger Gazeller İçin Bakiniz: 53, 163, 379, 442, 689, 1065, 829

2.5.3. Tasarımlar ve Duygu Değeri Açısından Özel Adlar.

Özel adlar tek bir arlığı karşılayan ve bir kişiyi, çevreyi, olayı, ülkeyi gösteren kelimelerdir. Her özel ad içinde bulunduğu dilin kullanıcılarının zihninde bir düşünce ve duygu evreni oluşturur. Bunlar insandan insana değişse de çoğu kez aynı kültür ve dil vadisinde yetişen insanların zihinlerinde benzer duygular ortaya çıkarırlar. Her özel adın insanda uyandırdığı duygu tamamen veya kısmen diğerinden farklıdır. Örneğin Mozart dendiğinde insan zihninde oluşan tasarımlar ve duygularla 11 Eylül dendiğinde meydana gelen duygular farklı bağlamlar oluştururlar. Birinde ritmik bir ürperti yaşanırken öteki muammayla karışık dehşet duyguları yasar insanı. Bir sairin siir evreni incelenirken kullandığı özel adlara eğilmek gereklidir. Kadi Burhaneddin divanında yer alan özel adlar genelde divan siirinin kültürel arka planını oluşturan kahramanlara, olaylara, mekânlara dair isimlerdir. Ancak bu adların sair tarafından bazı duyguların iletilmesinde klise unsurlar olarak değil bilinçli kullanıldığı görülür. Divanda yerleşim yerlerine, tarihi kişilere ve kahramanlara, dağ ve ırmaklara, kavim, din ve mezheplere dair adlar bazen tamamlayıcı unsurlar ama çoğunlukla bir duyguyu anlatmadaki temel araçlardan biri olarak kullanılmış.

2.5.3.1. Yer adları

2.5.3.1.1. Yerleşim yerlerine dair adlar

Divanda geçen yerleşim yerlerine dair özel adların bir kısmı sairin yaşadığı coğrafyada yer alan şehirlere aittir. Bir kısım yer adları ise divan siirinde sık atıfta bulunan ve genellikle gizem, güzellik, ulaşılamazlık gibi özellikleri sebebiyle anılan uzak ülke ve şehir isimlerinden oluşmaktadır. Aynı zamanda efsanevi ve dini yani soyut nitelikli yer isimleri de kullanılmıştır. Yer isimlerinin genellikle zengin çağrışımlar yapmak amacıyla kullanıldığı görülmektedir. Divanda sıklıkla geçen başlıca yer isimleri şunlardır: *Amasya, Tokat, Hindistan, Bağdat, Kafdagi, Misir, Erzincan*.

Bunlardan Amasya, Tokat ve Erzincan'ın sairin belli aralıklarla yaşadığı veya bir şekilde ilişki içinde olduğu şehirler olduğu bilinmektedir.

Harab kildi gözüñ gönümün amasiyesin

Hayali kulleye gelse 'imaret olayıdı 160/4

Tokat kal'asından sabuhiyi vir tolu

Based ki subha irüre Tanri safayile 166/7

Halümi görelî canum azm-i Hindustan ider
Gönlümi acepleme ger kasd-i erzincan ider 406/1

Lebün ile seha oldi seker misirda kesad
Ferid-i isk olanun sözi niçe ola ziyad 1037/1

Gerek ki aleme ola gözüm yasi tufan
Nola yihildiyise seyliyile bir bagdad 1037/3

Messata saçın gizledi yüzi yöresinden
Ol fitne meger lesker-i kesmiri esirger 1208/3

Kim ki dilsadi severse kila sad gözi yasin
Irüre yaslari ayagini bagdada gerek 1210/2

Sen ki canistan-i irakisin sana dil ziredür
Dil ne kadri ola tapunda çü sen kirmanisin 256/3

Cehennem içre eger fi'l mesel ola ruzi
Nigar elinden ola cennet-i naim ayagi 517/2

Gözlerün bagdad ili ayyaridur
Leblerün rum ilinün hammaridur

2.5.3.1.2.Dag, irmak, muhit adlari

Divanda geçen dag, irmak isimleri genellikle büyüklükleri dolayisiyla abartma vasitasi olarak kullanilmislardir. Divanda Ceyhun, Firat, Nil, Kafdagi gibi adlar geçmektedir. Bu isimler genellikle bir abartma söz konusu oldugunda referans teskil etmektedirler.

Ceyhun idüben yasumi ummana irürem
Merdümlük idüp gel yola merdane dir isen 37/2

Niçe nîlinden ola gözlerüm yasi furat
Niçe gark ola tenüm ol yasa mikyasiyile 808/2

Görelî nîli alnuñda nigara
Gözüm Ceyhun gönül derya bu gice 1140/2

Nîlüñ için nigara ben gözlerümi furat idem
Ola ki 'isk merkebi ilede bini su-yi sat 309/4
Konuyla İlgili Diğer Örnekler İçin Bakiniz: 1261/3, 1262/3, 1263/4

2.5.3.2. Kisi adları

Kisi adları kullanımı gönderme sanatının en etkileyici türü olarak karsımıza çıkmaktadır. Divanda adı geçen kişiler genellikle kültüre mal olmuş ve halkın zihninde yücelme sansini yakalamış gerçek, efsanevî, dinî, askerî şahsiyetler olarak karsımıza çıkmaktadır. Genellikle hayranlıkla karışık referanslar teskil etmektedirler. Kadi Burhaneddin divanında kişilere yapılan atıflar genellikle sairin içinde bulunduğu duyguyu aktarmada önemli işlevlere sahiptirler. Divanda kendilerine atıfta bulunulan kişiler şunlardır: Rüstem, Hz Süleyman, Hüsrev, dolaylı yollardan Hz Ali, Hz Hüseyin, Hz Nuh, Hz Eyyub, Ca'fer-i Tayyar vb.

Zülfî özini yüziñde gerçi rüstem diye
Sen ani basından anla hiledir destan ider 406/3

Agzuñ u kasuñ gözüñ mühr-i süleymandur bana
Sol mühür delüsiyem k'andan süleyman deprenür 463/4

Bir murdur gönül neyi apara bellüdür
Pay-i melahdan özge süleymana sanmagil 815/2

Tarh eylemegil bizi nigara işigünden
Bir mur dahi taht-i süleymana gerekdür 1152/3

Sun imdi cam-i cemi toptolu sen elümüze
Ki serhos eylemedük hüsrev ü kubad komaz 1231/2

Çeng-i nevayi koma ki yumsana göñli
Taglari inletmedi mi nagme-i davut 54/2

Sihir ü litf ile gözün la'lün dirildür depeler
Isi-i meryem misin y a musî-i imranisin 256/4

Iy seyyid-i huban lebün göster Hüseyini olalum
Suni ki isderler kamu söyler ki sende bulalum 515/1

Sakî tolu vir ayagi mansuruz eyle bil
Mutrîp neva düzüp dahi mahmuruz eyle bil 518/1

Gözlerümüñ irmagini yoluña uçurdum
Labüd bize bir ca'fer-i tayyar gerekdür 582/5

Nevazîs kil bizi saki rakîbün sözine bahma
Süleyman-i melahatsin ne korkun var asafdan 612/2

Yandi göñülümde ibrahim odi
Çünkü zülfi anber-i sara durur 963/2

Sabr ile sükr kilmaga bu hecr ü visale
Bu dünyada eyyub veya nuh ele girse 1044/2

2.5.3.3.Kavim, din, mezhep adlari

Divanda Türk, Tatar, Fars, Rus, Rum, Gürcü, Abhaz, Hint, Fireng, Islam, Müslüman, Hıristiyan, Atesperest gibi isimler geçmektedir. Bu isimlerin her biri karşılığı oldukları kavim ya da dinin mensuplarının belirgin özelliklerinden dolayı anılmaktadır. Örneğin Tatar kelimesi hem güzel kokularla ilgili olarak hem de yağmacılıkla ilişkilendirilerek anılmaktadır.

Türki gözi bu göñlümi yasaga yitüre gerek
Isvelerinçün öleyim ki canuma aman gelür 227/5

Gönül ilini yagmaladi canı apardı
Dildi yüregi içti kanını tatar ohsar 423/2

Din sorarsan togrulıhdur togrulih sorgil anı
Müslim ü müsrfık fireng ü hind ü türk ü rusda 1243//4

Saçun hindinde bu canum zemandur ki müsafirdür
Begüm hos sahlagil anı anun için ki çü çındür 212/2

Ben türkem ü sen tatar yoliyla sorisalum
O cayı gerek bana bahar isen oynuma 536/4

Gerçi rumîdür yüzün fülful benün hind u durur
Ben ana sükr iderem ki hali derhordur begüm 604/2

Tagit ki zülfün ile sayduñ ola hind ü habes
Yüzüni gösder ü hüküm eylegil firenge begüm 999/1

Gisusi ki kafir durur islama tolasdi
Kilmaga gaza gürcü vü abhaz ele girerse 1254/4

2.5.4. Benzetmeler

Dildeki edebi yapının önemli bir parçası olan benzetmeler ifadeyi güçlendirmek amacıyla başvurulan anlatım yollarından biridir. Edebi dilde kullanılan aktarmaların başlangıç safhası olarak görülür. Temelde iki varlık arasındaki nitelik ve işlev aktarmasına dayanır. 'Benzetmede asıl vurgu benzetmeye konu olan nesnelere değil onların fonksiyonlarıdır.' (Tökel, 2001:308) Gül, gül olduğu için sevgiliye benzetme unsuru olmaz. Onu bu noktaya taşıyan ya güzel kokması ya rengi ya da şeklidir.

İnsan aklının söz sanatları yapmaya benzetmeyle başladığına inanılır. Bu yüzden benzetmelerin çok eski metinlerde örneklendirildiği hatta M.Ö. 4. asırda Aristoteles tarafından tanımlanıp üstüne kuram oluşturulmaya çalışıldığı bilinmektedir. (Aksan, 1995:465) Dört temel öğeden oluşan benzetmenin Divan şiirinde sadece benzeyen ve benzetilene dayanan şeklinin itibar gördüğü ve daha çok

kullanıldığı bilinmektedir. Eski edebiyatta benzetilen iki şey arasında hakikat ya da mecaz ilgisi bulunması gerekir. Benzetmenin dört temel ögesi şunlardır:

- a) Müsebbeh Benzeyen (Gücsüz olan nesne)
- b) Müsebbehün bih Benzetilen (Güçlü olan nesne)
- c) Vech-i sebeh Benzetme yönü (Ortak nokta)
- d) Edat-i tesbih Benzetme edati (Aradaki bağ)

Benzetmeler bu ögelerin kullanılıp kullanılmamasına göre çeşitli adlar alırlardı.

Dilde her türlü kavrami teknik açıdan benzetme unsuru olarak kullanmak mümkündür. Ancak genel algılamaya aykırı olan benzetmeler yadırganır. Örneğin can kusu benzetmesi zihnimizde gayet normal bir form olarak yer bulur. Ancak benzetme can salyangozu şeklinde kurulursa yadırgatıcı olacaktır. Fakat başlangıçta yadırganan birçok benzetmenin zamanla dile yerleşmesi mümkündür. Edebi açıdan bir benzetmenin değer bulabilmesi için okuyucunun zihninde heyecan yaratması veya onun zihnine düğümler atıp çözmesi gereklidir. Ayrıca genel ahlaka aykırı benzetmeler ebedi kıymet tasımaz. Kadi Burhaneddin divanındaki benzetmeler genelde uz benzetme denen ve sadece benzeyen ve benzetilenin kullanılması esasına dayanan benzetme türüdür. Sair diğer benzetme çeşitlerine de zaman zaman başvurmuştur. Sair Divan siirinde çağından sonra da sık sık kullanılan benzetmelere başvurmakla birlikte kendine has ustalıklı benzetmelere yer vermiştir. Bu bölümde sairin en çok kullandığı benzetme türü olan uz benzetmelere yer verilecektir.

2.5.4.1. Uz benzetmeler

Eskiden tesbih-i belig olarak da adlandırılan bu benzetmede sadece benzeyen ve benzetilen unsurlar kullanılır.(Dilçin, 1995:409) Yani benzetme yönü ve benzetme edati söylenmez. Usta sairler daha çok bu tür benzetmeleri tercih ederlerdi. Aslında ayrıntılı benzetmeden deyim aktarmasına (istiare, metafor) evrimde geçiş noktası sayılabilir. Bu benzetmeler benzeyenle benzetilen arasındaki ilgiye dair sınırları belirsizleştirdiği dolayısıyla okura daha çok mesai bıraktığı için etkili olmaktadır ki sanatın ve siirin doğasına uygun olan da budur. Kırlangıç gibi hareketli çocuk benzetmesiyle, kırlangıç çocuk benzetmesini ele alalım. Birincisinde anlatılmak istenen tüm sınırlarıyla belirlenmiştir. Çocuk kırlangıca bu kusun hizliliği dikkate alınarak benzetilmiştir. Bağlama unsuru olan gibi edati ve ilgi kuran hareketli kelimeleri çocuğun asla başka yönlerden kırlangıca benzemediğini de ihtiva etmektedir. Oysa ikinci benzetmede çocuk kırlangıca hiz yönünden benzeyebileceği

gibi bu kusun uçarken yaptigi estetik hareketler bakımından da benzetilebilir. Hatta burada kirlançların yağmur öncesinde ortaya çikmalarıyla çocuk arasında dolayli bir ilgi kurulabilir. Bir benzetmede öge sayilari azaldikça muhayyileye açilan alan genişlemektedir. Benzetmeler çeşitli ilgilerle kurulabilecegi gibi degisik boyutlarda da karsimiza çikabilir. Somut bir varlik soyut bir unsura benzetilebilir. Ayni sekilde soyut bir unsur somut bir varliga da benzetilebilir. Soyut unsurlar arasında ve somut unsurlar arasında benzetmeler yapılabilir.

Sair sevgili için gözyasi döker ve bu gözyaslari altin sikkelere benzetilir.
Simdi anun hevasina hutbe ohinur aduma
Yüzde bu gözlerüm yasu sikke-i zer degül midür 22/6

Sevgilinin yüzü bazen bir sehirdir bazen cennet bahçesi. Kaslari devrin hâkimidir. Asikin görevi o sehre hizmettir.

Ani ki hacîbin kildi cemalün iline
Egri otur u togru di adl-i Ömer degül midür 22/7

Yüzün hadikasi seha resk-i cinan imis
Kosa kasuñ bu devrde sahib-kiran imis 47/1

Bazen sevgilinin yüzündeki ben, günes yüzünde ayettir. Dudaklari sekerdir ki onunla ilgili anlatilan her sey ne kadar tatlidir âsik için.

Seha sol nokta-i halün günes yüzinde ayetdür
Seker la 'lünden urur dem bu ne sirin hikayetdür 62/1

Sair, sevgilinin gözlerini ürkekligi ve cezbediciligi dolayisiyla geyige benzetir.

Aldi geyik gözlerle gönlümü binüm
Vardum idi ya'ni ki sikara irisem 81/7

Beyitte kirpikler ariya benzetilerek çarpici bir imge yakalanmis. Kirpigin ariya benzetilmesi dizi dizi ve sik olmasinin yanında can yakici olmasidir. Yine

saçlar ve ari hareketlilik ve siklik bakımından insan hayalinde ortak bir imaj yaratmaktadır.

Kara gönül gis ulariña düser ise

Kirpügün arulari aña üser ise 85/1

Sevgilinin güzelliği asigin askinin atidir. Ve onun atina karsi atilmistir âsik. Âsikla sevgilinin karsilasmasina dair bir imaj sunulur okuyucuya.

Hüsni anuñ 'iskimuñ atidur

Atina karsu gönülüm atina 172/6

Agiz, goncaya benzetilir. Bu hem seklinden hem de goncanin tazeliginden dolayidir. Sair sevgilinin agzindan icazet alir ve öyle konusmaya baslar. Sevgili yüce makam sahibidir, asik onun emirlerini bekleyen bir kul.

Agizuñ goncasundandur icazet

Ki geldi yine bülbüller makale 176/4

Kas, sekli dolayisiyla mihraba benzetilir. Sair sevgilinin kasinin mihrabinda namaz kilar ve yedi ayeti (Fatiha) orada okur. Ve karsimiza oldukça yadigatici coskun bir sairin vecd halinin eseri bir imge çıkar.

Namazi kasi mihrabinda kildum

Çü anda ohidum seb'î mesanî 178/2

Züluf, daginikligi, derbederligi yüzünden kesise benzetilir. Sair içindeki hale sevgilini saçlarının yüzünden düser. Böyle bir isi cihanda hiçbir serkesin yapamayacagini söyler.

Ani ki zülfi kesileri eyledi bu gönüle

Cihanda ançilayin isi kanki serkes ider 187/3

Sevgilini yüzü günese, alni aya benzetilir. Cinsellik zarif bir biçimde sizar beyte. Beli ve komsusu ifadesi cinsel göndermeler içermekte. Bel ve komsusunun bir

dag bir kemer olmasi yürüyüs esnasında kadınlar da hâsil olan ritmik estetiği hatırlatmaktadır.

Günes sanema yüzün ü alnuñ çü kamerdür

Bilün ile konsisi çü kuh çü kemerdür 267/1

Çevgan, eski dogu milletlerinin oynadığı bir tür oyun ve bu oyunda kullanılan ucu eğri sopaya verilen isimdir. Sevgilini saçları kıvrımları dolayısıyla çevgana benzetilir. Bu oyunda kullanılan topa guy denirdi. Beyitte sair, gönlünü topa, sevgilinin saçlarını çevgana benzetir. Kendisi ask meydanına inmiştir; fakat güzel ortada yoktur. Sair ask oyununu baslatmak için sevgiliyi meydana davet eder.

Kani gisusi çevgani nigarun

Göñülüm guy olup meydana geldi 616/3

Sevgilinin yüzüyle ilgili unsurlar çeşitli varlıklara benzetilir. Göz, yagmacı; dudak saki; kaslar, kapıcı; yüz, han; kirpikler, çavustur. Askerlik terimleriyle örölmüş bir sevgili imajı çıkar karsimiza.

Iy gözi karahçi lebi saki beni meyhüs

Viy kasları hacîp yüzi han kirpügi çavus 729/1

Sevgilinin güzelliği koruya benzetilir. Sair bu koruya gönlünü salmıştır. Artık baskaları bu korunun korucusunu sormaya korkmaktadırlar; çünkü korucu âsiktir.

Hüsni korusına ben gönlümi salmisam us

Özgeler sormaga korhar ki kani korucini 749/3

Sevgilinin agzi noktadır, beli hayal denecek kadar ince. Bazen de ömür gemisi batmadan sevgiliye kavusmak için yalvarır âsik.

Agizun noktadur nola eger göñlüm ola dil-teng

Bilün göziñe gelimez neyiçün ger hayal ise 1123/2

Gel gel gözüme gözüme seylab gelmedin
Bu 'ömr gemilerine garkab gelmedin1127/1

Zülûf askerlerinin kararı yoktur. Her yeri vurur ve yagma eder. Dudakları seker, yanagi gül olan sevgilide ne kadar yadığatıdır bu özellik.

Yine zülfi çerisin gör kararı yoh karasinuñ
Hatâyile çini urdi alur malin karasinuñ 1131/1

Lebi sekker yanagi gül anuñçündür kim ezelden
Gül ile sekker-i misri türabına hamîr olmis 1135/3

Sair dikenı sever; çünkü gülü sever. Aslında bunları sevmesi sevgilinin yanaginın gül, kirpiginin diken olmasındandır.

Ben hari severem zira ki severem güli
Yüzi güline kirpügi hari degül midür 1142/3

Sevgilinin dudakları o kadar hassastır ki aşık bir buse kaçırsa kan revan içinde kalır. Ve bunun müsebbibi olsa olsa sevgilinin cadi gözleridir. Sair sevgiliden bir buse almış ve fitneye düşmüştür. Cadi fitnevidir ve büyü yapar.

Lebünden buse apardum nigarına ne kan oldi
Ki cana cadu göziñden bu fitne mağehan oldi 1206/1

Sevgilinin beli kila benzetilir. Beyitte asigin sevgilinin ince belinin arzusunda kila döndüğü anlatılmaktadır. 'Hani kenarin' ifadesi, ortaya düşmek imgesiyle birlesince sairin cinsellige göndermede bulunduğu anlaşılmaktadır. Kadının en çekici yeri vücudunun orta bölgesidir.

Ben bilüñ ile ortaya düsdüm ü kil oldum
Iy bili kil ahir baña di kani kenaruñ 1224/3

Sevgilinin yüzü parlakligindan dolayı aydır. Bazen küpelerin pervin yıldızına benzetildiği olur. Miske kokusunu veren de sevgilinin saçlarıdır.

Saçuñla müsk hem müskîn degül mi
Yüzün ay ü küpen pervîn degül mi 125/1

Sair sik sik kendisinin ve sevgilinin fiziki unsurlarını çeşitli harflere benzeterek anlatır. Sevgilinin cevri ve cefasi karsısında asığın vücudu bükülür ve dal harfine benzer. Bu durumda sevgilinin unsurlarının da harflerle anlatılması kaçınılmazdır. Onun boyu elif, ağzi mim ve kasları da nundur. Bu kullanımlar çoğunlukla kelime oyunlarının ortaya çıkmasını sağlarlar.

Gözün bi'aynihî yüregümi kilur hedef
'Iskuña kaddümi dahi dal itdün eyle mi 509/5

Kadün elif ağızun mîm ü kaslarıñ nundur
Bu nam için kadüme bah ne daldür nazük 1315/5

Asığın boyunun kargiya benzetildiği örneklerle de karşılaşılar divanda. Fakat sevgilinin cefasi o dik boyu keman gibi bükülmüştür. Bu durumda sevgilinin gözlerinin devreye girip aman etmesi gerekir.

Kargu boyum vacib midür kasun için keman ola
Yazug olur mi gamzeden canuma ger aman ola 852/1
Konuyla İlgili Diğer Örnekler İçin Bakınız: 174/2, 174/3, 1001/3, 1001/5, 207/1, 214/4, 259/2, 265/3

2.5.5.Göndermeler

Bir çağrışım sanatı sayılan gönderme, bir olayı, kişiyi, yeri veya bir sözü hatırlatma sanatıdır. Hem sairi hem okuyucuyu heyecanlandırır. Siire kültürel altyapı zenginliği verme amacıyla da kullanılır. Gönderme yapılan kavram uzun uzun açıklanmaz, ustalıklı bir dokunusla geçilir. Siirde gönderme yapılan unsurun aktarılma istenen duyguyla irtibatlı olması gerekir. Sairlerin çeşitli unsurlara göndermede bulunmaları elbette öncelikle sözün daha iyi anlaşılmasını sağlamaktır.

Ancak ifade edilen hayale veya duyguya geçmisten bir emsal getirmek veya o kültürün içerisinde yer alan bir olaya atıfta bulunmak sairin manayla daha sağlam bir iletişim alis verisine girmesini de sağlamaktadır. Günlük dilde bile sik sik herhangi bir kisiyi, olayi hatirlatmaya yönelik ifadelerin kullanilmasi bize gönderme olgusunun insan zihnini saglama alan bir yönünün oldugunu göstermektedir. Aslında birçok benzetmenin altında gizli birer gönderme yatmaktadır. Örneğin ‘mühür gözlüm’ ifadesinde acaba sadece bir benzetmeyle mi karsi karsiyayiz? Süphesiz ki degil. Gözün hem seklinden hem de islevinden ötürü mühre benzetilmesi alisildik bir durumdur. Peki, acaba mührün bir bilgiyi veya belgeyi tastik edici özelligine, kazinarak yapildigina, resmi ve otoriter anlamlar ihtiva ettigine, sahibinden baska kimsenin eline geçmemesi gerektiğine dair bilgi katmanlarinin hepsi akla gelir mi? Bu kelime aslında biz fark etsek de etmesek de bu niteliklerin hepsine bir gönderme yapar. Eski litaretürde telmih diye anilan bu sanata divan siirinde, siirin ifade gücünü genişletmek amacıyla sik sik basvurulmustur. Telmih tabi bir üslup içerisinde yapilir sözün kaynagi zikredilmez; ancak neye veya kime telmih yapildigi okur tarafından anlasilirdi. Kadi Burhaneddin genellikle bilinen ve çok kullanılan gönderme unsurlarini kullanmistir. Ancak göndermelerinin büyük bir basariyla beyitlere yerlestirildigini görmekteyiz. Bir sairin göndermeler evreni aslında onun siir ekseninin olusmasında ve anlasilmasında basat roller oynar. Güçlü ve derin göndermelerle kurulmus siirleri anlayabilmek için zengin bir kültürel birikime ihtiyaç vardır. Örneğin,

Özini mur gördi ‘isk içinde
Anunçün bir Süleymana irisdi 268/3

Beyti Hz Süleyman ile karınca hikâyesini bilmeyen biri için fazla bir anlam ifade etmeyecektir.

Veya,
Üsdi seker leblerine misk ü hotem karincasi
Oldi ana cümle fida ‘akl ü gönül varincasi 245/1

Beytinde geçen sekere karincaların üsüsmesi hadisesini bilmeyen bir insanın bu beyitteki heyecan dünyasını yakalaması pek mümkün değildir.

2.5.5.1. Tarihi, efsanevi ve dini olgulara / olaylara göndermeler

Siirde ifadeyi güçlendirmek amacıyla tarihi ve efsanevi olaylara göndermede bulunma (telmih) hem siirin ihtiyaç duyduğu kültürel dokunun ortaya çıkmasını sağlamakta hem de sairin duygu dünyasına etki eden ortak ve kişisel hadiselerin anlaşılmasını kolaylaştırmaktadır. Kadi Burhaneddin divanında yer yer tarihi ve efsanevi hadiselerle göndermelerde bulunulmuştur.

Garka olmisam fena tufanina

Gemiye cehd eyle nuhin isdegil 1259/3

Sair yokluk tufanına yakalanmıştır. Ona bir kurtarıcı gerekmektedir. Nuh tufanı olayına göndermede bulunur.

Yanagun bir gül durur ki saye perverdür begüm

Leblerün ab-i hayati havz-i kevserdür begüm 604/1

Beyitte ab-i hayat ve kevsere göndermede bulunulmuştur.

Sihr ü lutf ile gözün la 'lün dirildür depeler

Isi-i Meryem misin ya Musi-i Imranisin 256/4

Beyitte Hz İsa'nın ölüyü diriltmesi hadisesine göndermede bulunulmuştur

2.5.5.2. Kisilere / kahramanlara göndermeler

Divanda, klasik siirin ortak gönderme unsurları kişiler ve kahramanlar sıkça anılmış ve çoğunlukla bu kahramanlarla kıyaslamalar yapılmıştır. Sair kahramanları kendi üstünlüğünü ispat etmek veya anlatmak istediğine sağlam kültürel deliller getirmek amacıyla kullanmıştır. Çoğunlukla bu kişiler hayranlık ve saygı ifadeleriyle anılmıştır.

Sirîn ü Hüsrev ile Mecnun ü Leylî tek

Ben dahi sinüñ ile bir efsane düsmisem 244/9

Sair Hüsrev ile Sirin ve Leyla ile Mecnun kissalarına göndermede bulunarak kendisinin askinin da onlar gibi efsaneleşeceğini dile getirmekte.

Lebüñde İsi-i meryem dahi hayat iledür
Cemalünün sadakatından ay zekat iledür 1174/1

Sair beyitte hem Hz İsa'ya hem de İslam dinindeki zekât olayına göndermede bulunarak sevgilinin güzelliğini olaganüstü bir biçimde tarif etmektedir.

Kolunda musî-i 'imran mu 'cizesini mi
Lebüñde îî-i meryem kerametini mi diyem 1185/2

Beyitte hem Hz Musa'nın hem de Hz İsa'nın mu'cizelerine göndermede bulunulmuş.

Öziñi mur gördi 'isk içinde
Anunçüñ bir Süleymana irisdi 268/3

Beyitte Hz Süleyman ile bir karınca beyi arasında geçen hikâyeye göndermede bulunulmuş.

Vasluñ bize bağlamış çenber gibi kapusin
Al ca'fer-i tayyari sol hayder-i kerrara 314/4,7

Beyitte Hz Ali'ye ve kardesine telmihte bulunulmuş.

Padisehsin memleket viran ü düsmendir kavi
Niçe bir kissa sorarsin hüsrev ü kavustan 1243/3

Sevgili padisahtir ve memleket perisandır. Düşman kapiya dayanmıştır.
Eğer padisahsa gereğini bilmelidir. Hüsrev ü Kavus'tan kissa sormak ona yakışmaz.

Ger yüzüñ suyi var ise dökme yüzüñ suyini
Fark id ahir sol imam-i dîni fasilyusdan 1243/7

Gönül misrinda çü sensin ‘azîzüm
Revadur yusufa çaker dir isem 21/4

Zeliha kul olur ise nola ben yusufa çünkü
Senüñ ‘iskunda zindana hele zindana varuram 360/3

Beyitlerde Hz.Yusuf ve Zeliha‘ya aralarındaki ilişki dolayısıyla göndermede bulunulmuş.

2.5.5.3. Coğrafi göndermeler

Divanda coğrafi göndermeler genellikle şehir, ırmak, dağ isimleri olarak yer almaktadır.

Dün içre gelseydi gönlüme hayali anun
Amasiye gibi canumda garet olayıdı 160/2

Sairin hayatının bir kısmını Amasya’da geçirdiği bilinmektedir. Bu süre içerisinde Amasya’nın birkaç kez talan edildiğini tarih kitaplarından öğreniyoruz sair bu olaylara atıfta bulunarak tarihi siire tasıyor.

Âsik gözi gerek ki ahida kızıl ırmah
İrmahları olmayan ummana gelimez ol 370/1

2.5.5.4. Kültürel bilgilere ve sosyal/askeri olaylara yönelik göndermeler

Divanın sağlam bir kültürel ve sosyal altyapısı bulunmaktadır. Kültürel hadiseler ve sosyal olaylar siirlerin kurgusal atmosferi içerisinde ustaca kullanılmıştır. Bu yönden bakıldığında Kadi Burhaneddin Divani hem sairin yaşadığı dönemin kültürel ve sosyal yapısıyla hem de divan siirinin kendine has sosyokültürel yapısıyla ilgili zengin bir muhtevaya sahip olduğu görülmektedir. Her ne kadar saf siir algılaması siirden dil ve duygu dışındaki bütün unsurları kovma düşüncesi taşıması ve gerçek siirin ancak böylelikle mümkün olacağını iddia etse de kültürel kodları ustalıklı kullanan siirsellikten ödün vermeden sosyal dokuyu siirine yerleştiren sairlerin büyük eserler verdiği bilinmektedir. Kadi Burhaneddin siirlerinde bunu başarmış bir sairdir.

Saçun büriyeli yüzün bildüm ani nefir
Ki yahin olsa kiyamet garib olur islam 230/4

Beyitte Islamin ahir zamanda garip olacagina yönelik hadise göndermede bulunulmus.

Olali haline gisusi haris
Bu meydandan top urimadi faris 231/1

Eskiden meydanlarda yapılan eglencelerde veya önemli günlerde top atisi yapilmis. Beyitte bu olaylara göndermede bulunulmus.

Tuz hakkini bilür nola gözüm
Lebüncüñ ahidursa gözden eris 231/3

Kültürümüzde /dilimizde tuz hakkı diye tabir olunan bir inanç vardır. Sair bu kültürel hadiseye göndermede bulunmus.

Hicaza ger varur isem tavafdan sonra
Yakindü ol ki gönñül sayi hem yine sañadur 232/2

Beyitte say olayına göndermede bulunulmustur.

Seh ruhina terh idiben atini
Gönülüm olmis piyade sah mat 248/3

Beyitte piyonla yapılan mat olayına göndermede bulunulmus ki piyonla oyun kaybetmek oyuncunun gülünç durumlara düşmesine sebep olur.

Yar ile satrañ oynadi gönül us oldi mat
Gözleri kildi piyade gönülümü saldi at 346/1

Beyitlerde duygular satrañ oyunu imgesi kullanılarak ifade edilmiş.

Gözi yüregi kanadur ben lebini kanadayım
Çünkü seriat ol durur ki kana yına kan gerek 652/3

Gözi kanitdi yüregümi vü lebüni ben
Kisas yazdı çalab dünyada ceraha degin 760/3

Bu beyitlerde sair, İslam dinindeki kisas anlayışına göndermede bulunarak sevgilinin yüregini kanattığını, bedel olarak da kendisinin sevgilinin dudagini kanatması gerektiğini söylüyor.

Niçe uzun gice canum yana sevdasiyile
Niçe derdüme em ola yed-i beyzasiyile 808/1

Beyitte Hz Musa'nın elini koynuna sokup beyaz halde çıkarması olayına göndermede bulunuluyor. Âsik sevgilini bir mu'cize gerçekleştirerek kendisine cevap vermesinin beklemekte.

Zülfinde gönül girdi karanluga miskin
Aydınlığı ko serbet-i hayvani gözükmez 814/5

Hasa ki ola gönlüm zülfiñ ile surîde
Masuk ile 'asikin kil girmez arasına 1189/5

Âsik, sevgilinin saçlarıyla gönlünün perisan olmayacağını iddia ediyor. Buna delil olarak da 'âsik ile masugun arasına kil girmez' sözüne gönderme yapıyor.

Yahdi beni odına isim olmadı altun
'Iski nise bu bakira iksiri esirger 1208/2

Beyitte bakır gibi değersiz madenlerden altın elde etme ilmi olan simyaya göndermede bulunulmuş.

Deve galbıra geçer nigarun gisusunda
Geçe mi delü gönül 'aceb sa 'r elekden 1229/3

Âsik sevgilinin savrulan saçları arasından geçmek ister. Beyit bize elekle tahillarin gereksiz kismilarini atma olayini hatirlatiyor.

Ayagi tolu sungil baña sakî elünden
Ki görem yed-i beyza bu canumda bilekden1229/7

Beyitte Hz Musa'nin mucizesine göndermede bulunulmus.

Yahma halîlün dilinde ates-i nemrud
Olmaya atesgedede bu hane-i ma'bud 54/1

Sair, sevgiliden dostun gönlünde Nemrut atesi yakmamasini, gönül ibadethanesini atese tapicilarin tapinaklarına döndürmemesini istiyor. Beyitte Nemrut atesine göndermede bulunulmus.

Hama'il andini içtüm ki bilini kucam
Salarsa boynuma kolin kefarete olayidi 160/3

Kültürde yerine gelmeyen bir yeminin vebalinden kurtulmak için bir kefarete ödemek sarttir. Beyitte bu inanisa göndermede bulunulmus.

Seha lutfun müdam olsun hemîse
Firakun sengine döymez bu sise 251/1

Dilimizde siseyi tasa çalmak diye bir deyim vardir. Ve hosa gitmeyen bazı olaylarin gerçeklesmemesini dilemek için kullanilir.

Cevr ohlari ki gamzen gönül ivine atar
Mancinik tasarudur ki yönü turhal'a durur 510/8

Mancinik eskiden savaalarda kullanılan, kalelere ve düşmen askerlerinin içine ağır taslar atan bir savas aletiydi. Bu kelimenin beyitte kullanilmasi aynı zamanda bir asker olan Kadın Burhaneddin'in hayatina yönelik ipuçları vermektedir.

Beyitteki islevi duygusaldır. Sevgilinin cevri oklarını aşkın gönlüne atması Turhal'ın mançinikle dövülmesine benzetilir.

Yayag oldu gönülüm oynadı at
Ruhlarıñ diyeli baña sah mat 607/1

Beyitte satranç oyununa göndermede bulunulmuş.

Bir oba olmaya ki anda çalgı yoh bu nefes
Cihanda süci içimez kani mahalle bugün 609/2

Müzik her dönemde insanların eğlence ihtiyacını karşılayan bir olgu olmuştur. Yapılış biçimi ve kullanılan çalgılar farklı olsa da müziğin bütün kültürlerde ve dönemlerde islevi aynı olmuştur. Beyitte sosyal hayata dair bir gönderme karsımıza çıkmaktadır. Beyit bize o dönemde her obada müzik icra edildiğini ve eğlence sofralarının kurulduğu bilgisini vermektedir.

Zenahdanın çeh-i babıl sanasın
Saçı turrası ebabil sanasın 837/1

Beyitte Babil Kuyularına ve Ebabil kusunaya göndermede bulunulmuş. Saçın Ebabil'e benzetilmesi sekille ilgilidir. Aynı zamanda Fil Vakası aklı gelmektedir.

Oduni söyle severem k'ol oda yanmag için
Dünyanın kumusini cümle neyistan severem 849/5

Beyitte ney adlı çalgının içi yakılarak yapılmasına göndermede bulunulmuş.

Sen bu erenler cemine divane gel divane gel
Kendü hesabıñ anlayıb defter kilub divana gel 1016/1

Erenler Cemi, cümle hak erenlerinin toplandığı berzaktır. Ask ehli gelebilir ancak. Dolayısıyla bu toplantıya gelmek için divane olmak gerekir.

Yahdi beni odina isüm olmadı altun
‘Iski nise bu bakira iksîri esirger 1208

Eskiden bazı değersiz metallere altın elde edilebileceğine inanılırdı. Bunu gerçekleştirmek isteyenlere simyacı denir ve mesgale de simya ilmi ile anılırdı. Beyitte bu uğrasına göndermede bulunulmuş. Sevgilinin simyacı olarak düşünülmesi bu ilmin bazı olağanüstü dönüşümler gerçekleştirdiğine inanılan iksire dayanmasıdır.

2.5.5.5. Tabiatındaki bazı olaylara yönelik göndermeler

Siir nasıl ki sosyal ve kültürel yapıdan ayrı değerlendirilemezse tabiatın da dışlanamaz. Sairin imge ve duygu dünyasını şekillendiren unsurlardan biri de süphesiz tabiatır. Özellikle divan şiirinin oluşum dönemlerine dayanan bir şiirin sairi tabiatla iç içe olacaktır. Kadi Burhaneddin şiirinde tabiat çeşitli unsurlarıyla sairin duygu ve hayal dünyasına kaynaklık etmektedir. Özellikle ilginç tabii hadiseleri şiir diline ve dünyasına tasirirken bunları şahsi duygularla birleştirmede gösterdiği beceri dikkate değerdir.

Üsdi seker leblerine misk ü hotem karıncası
Oldı ana cümle fida akl ü gönül varıncası 245/1

Beyitte sekere karınca birikmesi olayına göndermede bulunulmuş.

Leblerünü görüben kurımayınca kanlar
Geyikler göbğinde müsk-i tatar olmamış 118/3

Beyitte ceylanların göbğinde misk oluşması hadisesine göndermede bulunulmuş.

Bürhan ile sabit kiluram göreli sini
Ki sems-i felek dahi gulam-i kamer oldı 261/10

Sair beyitte güneş tutulması hadisesinin göndermede bulunmuş.

Koruh tek semsi odına eğer yanmaz olur iseñ

Halavet bulmayısarsın hezaran imtihan oldı 1206/2

Beyitte korugun kızgın güneste zamanla tatlanması olayına göndermede bulunulmuş.

Seh-baz gözüne sayd idiserem can
Keklik yürüyüşüne gehi baz olisaram 303/2

Keklik yürüyüşünün güzelliğiyle siirlere konu olmuştur. Beyitte tabiata ait varlıkların özellikleri göndermeler yoluyla aktarılmış.

Müsk sinüñ saçun gibi çîni nedür hatada yoh
Ola ki çînde ahuda ger olur ise hun ciger 554/2

Misk, ceylanların göbğinde toplanan pihtilasmış kandan yapılmış. Sevilinin saçının güzelliği ve kokusu bu olaya göndermede bulunularak aktarılmış.

Düseyim oduna ben sen dahi kil bini kabul
Söyle ki yaz gicesi sem'üne pervane düşer 901/6

Pervaneler genellikle ışığa karşı hassastırlar ve bir ışık/ates gördüklerinde hemen atesin etrafında dönmeye başlarlar ve bazıları bir süre sonra atese yakalanıp yanarak ölür. Bu olay sairler tarafından askla kendinden geçen ve mecnun diye tarif edilen kişilerin hallerini anlatmakta kullanılır. Sair kavusma ödülü karşısında ölüme bile hazirdir.

Tavus durur zeyn ile avaz ile bülbül
Tutî söz ile sîveyile kebg-i derîdür 934/4

Tabiattaki her varlığın belirgin özellikleri vardır. İnsan bu varlıkları öncelikle bu özelliklerine göre tanımlar. Tavus kusu rengârenk tüylerle donanmış gösterişli gövdesiyle, bülbül güzel sesiyle, papagan konuşma özelliğiyle, keklik isveli yürüyüşüyle anılır. Beyitte çeşitli kuşların özelliklerine göndermede bulunulmuştur.

2.5.6.Aktarmalar

Dil bütün organlarıyla hareket eden ve kendisini sürekli yenileyen bir varlıktır. Özellikle kelime düzeyinde görülen bu canlılık dilde çok anlamlılığın dogmasını sağlamış böylece her yeni mana için kelime üretme zahmetinden kurtulmakla kalmamış kelimelerin tasidığı çok anlamlılık sayesinde sanat denilen olgunun kapılarını açmıştır. Temelde benzetmeyle başlayan aktarmalar sürekli öge kaybederek yeni ve daha pratik unsurlar haline gelmiştir. Süphesiz sanatın ve edebiyatın temelinde benzetme vardır. Resim yapan, sarki söyleyen, siir mirildanan ilk insanları düşünelim. Bunların hayallerden hareket ettigini düşünemeyiz. Onlar ilkin çevrelerindeki nesnelere ve bunların ilişkilerini taklit ettiler. Yani kendilerini ve yaptıklarını onlara benzettiler. Bu somut olması bakımından hem daha kolay hem de günlük hayatlarına dair sifreler taşıyabilme niteliğine sahip anlatım vasıtalarıydı. Önce benzetme yaptılar sonra bu benzerliklerden benzersizliklere ulaştılar.

‘Eski retorik çalışmalarından beri güçlü ve etkileyici anlatımı sağlayan söz sanatları arasında yer alan aktarmalar, aynı zamanda anlam değişimlerine yol açmaları nedeniyle, dilciler, düşünürler ve yazın uzmanları tarafından o çerçeve içinde incelenmiş, Reising’den, Breal’den başlayarak anlambilimcilerin üzerinde durdukları konu olmuştur.’ (Aksan,1995: 62)

Bazı aktarmalar, zaman içerisinde kalıplaşarak ilk anlamlarını neredeyse kaybederler. Özellikle siir dilinde görülen bu hadiseye divan siirinde La‘l kelimesi örnek gösterilebilir. Değerli, kırmızı renkli bir taşı karşılayan bu kelime divan siirinde zaman içerisinde dudak dışındaki anlamını unutturmıştır. Öte yandan aktarmaların bağlamları çerçevesinde değerlendirilmesi gerekmektedir. Aktarmaya dayanan bir gösterge farklı metinlerde veya literatürlerde birbirleriyle ilgisiz imgeler yaratabilir.

‘Kahramanlık literatüründe at, kahramanı zaferden zafere kosturan efsanevi bir binit fonksiyonu ifade ederken, modern dünyanın işçi hareketlerini ifade eden aynı at, bir sütçü beygiri tiplmesiyle metne girer ve bu sefer de, her gün aynı sokakları arsinlamaktan zayıf ve çelimsiz düsmüş haliyle günümüz emekçisini ifade eder hale gelebilir.’(Tökel, 2000:309)

Aktarmalar oluşun şekillerine göre çeşitli adlar altında incelenirler.

2.5.6.1.Deyim aktarmaları

Dilde en çok kullanılan aktarma türü olan deyim aktarmaları tasdikları pratiklik ve genellikle, isaret ettikleri kalıplaşmış imgeler sayesinde siirde de kendine azimsanmayacak bir yer bulmuştur. Eski edebiyatta istiare adıyla anılan bu aktarmanın temeli benzetmenin tek ögesinin kullanılmasına dayanır. Aslında deyim

aktarmalari benzetmenin gelismis hali olarak da tarif edilebilir. Çok eski tarihlerden bu yana bilinen ve üzerinde inceleme yapılan, tarif edilip ilkeleri belirlenen bir aktarma türüdür. (Aksan, 1995: 62)

2.5.6.1.1. İnsandan doğaya aktarmalar

İnsanın kendini doğanın bir parçası olarak algılamaya çalışmasının en güzel örneği olan bu deyim aktarması türü daha çok kisileştirme adıyla anılır ve kısaca şöyle tarif edilir: İnsana ait bir özelliği insan dışındaki varlıklara yükleme. Ancak her insandan doğaya aktarmada belirgin bir kisileştirme olmayabilir. Örneğin,

Gök çatılmış kaslarındaki simseklere
Alnına bulutlar saran
Dizlerine yagan ellerinde kınaları kanayan

Misralarında gök kisileştirilmiştir. Çünkü çatık kaslar, alnına sarmak, dizlerini dövmek insana ait unsurlardır ve göğe yüklenmiştir. Fakat kitabın yüzü, ayakkabının burnu ifadelerinde de yüz ve kitap kelimeleri birer insandan doğaya aktarmadır. Bu aktarmaların birer kisileştirme olduğunu söylemek ise oldukça güçtür.

Gisuları binmişdür her lahza nesîm atın
Hattına varur beñzer yayaya çeker bu dil 110/3

Bazen uğur yıldızı ay ile meclis kurup sohbete dalar. Zühre yıldızı onların sakisidir.

Konıdı yıldızım bu gece ay ile
Zühre ayah dutan gisiye niçe ayıla 166/1

Kimi zaman sabah rüzgârı sevgiliden tatlı rivayetler nakleder asığa. Gül, bu hikâyeleri toplar satır satır yazar yapraklarına. Âşik her rivayetine inanır yahut inanası gelir. Bazen de sevgilinin saçlarının halini Cem'e yetistirir.

Zülfini çün kildi hikayat nesîm

Inanur olduh bu rivayatina 172/5

Ne ki nakl itdi yanagından nesim
Gül ani derc eyledi evrakına 306/3 315/1

Seha messate-i miskîn saçuni gerçi cem ‘ eder
Nesîm-i subh her demde irürür cem ‘ e tefrîki 66/5

Hele bülbül sevgilinin gül yüzü için hutbe okumaz mi artık asigin yüzü sevgiliye adanmış altın sikkedir.

Gül yüzün adına ohiya hutbeyi bülbül
Yüzümde senün için sikke-i zerdür 267/2

Asagidaki beyitte de sabah rüzgâri kesifler yapar. Yıldızlar gelip sevgilinin günes yüzünde konaklar.

Kesfetti meger bad-i saba bürka'nini ki
Gizlendi günes yüzine dutindi sitare 329/5

Nergisler sevgilinin gül yanagi için gözyasi dökerler. Bunu gören bulutlar utanarak yağmur dökmekten imtina ederler.

Seyl ahida nergisler sol gül yanagun için
K'ahidimaya bulid ol seyli hayaile 1246/2,

Sairin yıldızı, gece ay ile sohbet eder. Gökyüzüne ait varlıkları konuşturulmasına şahit oluruz.

Konıdi yıldızum bu gice ay ile
Zühre ayah dutan gisiye niçe ayıla

Bazen sabah yelinden hemen gelip sevgiliye selam götürmesi istenir. Sabah rüzgari asigin hem selamini hem de mümkünse kan dolu kadehini sevgiliye

iletecektir. Sair sabah rüzgarının böyle bir isi yapamayacağını bilir; ancak elinden gelirse diyerek de umudunu yitirmez.

Nesîm- isubh-dem tiz gel yara bizden selam apar
Yüregü tolu kan itdüm elünden gelse cam apar 250/1

Aynı sabah rüzgârî sevgilinin kokusunu yitirme gafletinde bulunur bazen. Bu durumda âsik seher vakti atına atlar gül bahçesine gider ve o bahçenin kokusuyla kendini teselli eder; çünkü sevgilinin kokusu gül bahçesinin kokusu gibidir.

Ola ki yitüre zülfün kohusin bad-i saba
Her seher atlaniban gülsene seyran severem 849/5
Diğer Örnekler İçin Bakınız: 415/1, 507/1, 1126/1

2.5.6.1.2. Dogadan insana aktarma

Dilde yaygın olarak görülen bir deyim aktarması türüdür. Eski edebiyatta açık istiare olarak adlandırılır. Dogadaki varlıkların adlarının veya sıfatlarının insanlar için kullanılmasıyla ortaya çıkar. İnsan ve doğa arasındaki ilgi insandan doğaya aktarmanın tersine döner. Artık burada güçlü olan tabiattır. İnsani sadece kendisiyle tarif etmek mümkün değildir. Çeşitli varlıklar (hayvanlar, bitkiler vb) imdada kosar bu noktada. Aslında dogadan insana aktarma sadece deyim aktarması yoluyla olmaz. Benzetmelerde de dogadan insana aktarmalar söz konusudur. Türkçe’de günlük hayatta görülen ve insanlar için kullanılan tilki, keçi, kart horoz gibi kullanımlar birer dogadan insana aktarma örneğidir.

Ok, kirpiklerin (ve bakisin), keman kasin yerine kullanilir ve bu yolla bu iki askeri terim insanin belli organlarini ve o organlarin çagrisimsal duygularini ifade eder.

Gözün ne oh ki ata kemandan bini gözet
Oh atmag ile barî kim andan bini gözet 175/ 1

Gönüli aparana di ki neçün gelmez özi
Kendüzü gelmez ü atar yürege ohi gözi 336/1

La'l rengi kirmizi bir tür değerli tastir ve sevgilinin kan kırmizisi dudakları artık la'l ile tarif edilir. Bu tür aktarmaların zamanla iyice yerleştiği ve bazen neredeyse aktarıldığı unsurdan başka anlam ifade etmez olduğu görülür.

Nola la'lüñden canuma bir meze yakut ola
Bilmegil ani muharrem ıztırar olmis durur 315/6

Agız la'l dışındaki değerli taşlarla da anlatılabilir. O bazen yakut tasıdır ve birlikten söz eder. O öyle bir kadehtir ki onu sarabın ve kadehin piri Cem bile görmemistir.

Sol nokta-i yakut ki vahdetten urur dem
Bir cam durur ki dahi görmedi ani cem 1264/1

Sevgilinin güzelliğinden ötürü bazen büt (put) kelimesiyle anıldığı ve bu kelimenin divan siirinde bu anlami dışında kullanılmadığı görülür.

Sol büt eger bizüm ola sanki olur cihan bizüm
Ger ana olmaya fida bes nemüz ola can bizüm 46/1

2.5.6.2.Ad aktarmaları

Dille ilgili yapılan çok eski çalışmalardan beri ele alınan söz sanatlarından biridir. Ad aktarmasında amaç sözün etkisini güçlendirmektir. Ad aktarmalarından özellikle siir dilinde çok yararlanılmıştır. Temeli anlatılmak istenen bir kavramın onunla ilgili başka bir kavram tarafından benzetme amacı tasımadan kullanılmasıdır. Belagat ilminde mecaz-i mürsel olarak anılan bu sanatın gerçekleştirilmesi için su üç şartın yerine gelmesi lazımdır: a) Kelimenin hakiki anlamının dışında bir anlam kastedilmesi. b) hakiki anlam ile değismeceli anlam arasında benzerlik dışında bir ilginin bulunması. c) hakiki anlamın anılmasına bir engel bulunmaması. (Saraç, 2000:90) Ad aktarması çeşitliliğiyle de dikkati çeken bir anlatım vasıtasıdır. Değişik şekillerde oluşturulabilmesi ve kullanımının günlük hayatta yaygın olması ad aktarmalarının edebiyattaki kullanımının etkisini maharetle yapılmış olmasına bağlamıştır. Ad aktarmasının en belirgin özelliği aktarmada rol alan kelimelerin ilk anlamlarının mantıksız olmasıdır. Örneğin “Dün akam Peyami Safa'yi bitirdim.”

dedigimizde kastedilenin yazarin eseri oldugunu hemen anlariz. Oysa ifadenin ilk anlamini hiç düşünmeyiz. Ad aktarmalari varligin basa bir varlikla degil kendisiyle çok yakından ilgili bir varlikla tarifine dayanmasi bakimindan bize farkli bakis açilari kazandırmaktadır. Parçanın bütünü, bütünün parçayı, için disi, disin içi, yerin insani, insanin yeri temsil gücü insanin dünyayi analitik bir bakis açisiyle ele aldiginin bir kanitidir. Çogunlukla bastirilmis komiklikler barindiran bu ifadelerin bu kadar yaygin olmasi dilin imkânlarının sinirlari hakkında bize çarpici bilgiler vermektedir. Ad aktarmalari genellikle iki sekilde karsimiza çikar: a) Bütünün yerine parçanın kullanilmasi. b) Parçanın yerine bütünün kullanilmasi.

Çemen bazen bütün bahçeyi ifade edecek sekilde kullanilir. Böylece ortaya parça- bütün iliskisine dayanan ad aktarmasi türü çikar:

Mest gözünden eger ben mest olursam tanlama
Nergîse andan çemende i'tibar olmis durur 315/7

Ayagun bas komag için serv çemende
Geçdi niçe müddet ki karar eyledi ber-pay 810/2

Asagida ten kelimesinin kullanimi da vücudun tamamini temsil emesi bakimindan bir parça-bütün iliskisine dayali ad aktarmasidir.

Basumda lesker-i sevda çü düzdi hayl-hanesin
Aceb dutma eger bu ten hayal ola hayaliñden 5/2

Hafif derecede yaslik anlamina gelen nem kelimesi asagidaki beyitte su yerine kullanilmistir.

Gözyasi deñizine garkam u kilmaz eser
Ol deñizden bu benüm oduma bir nem neyisem 753/2

Sevgilinin saçlari daginiktir; asigin gönlü de bu manzaradan daginiktir. Sevgilinin saçarinin daginik olma sebebi hava, yani rüzgârdır. Asiginkinin sebebi ise bu manzaranin onda uyandirdigi hevestir. Havayla kastedilenin rüzgâr oldugu da düşünülürse ad aktarmasi ortaya çikar:

Gisulariñ asüfte görürem gönülüm tek
Benzer ki perisan eden añlari hevadur 100/2

Ayak kelimesi kadeh anlamındadır ve ad aktarması yoluyla sarabi karsılar:

Gelün dirilün içelüm ayagi hos geçelüm
Bir iki bu ömürde buluruz bakî 765/2

‘Ömr çün bizüm elümüzde degül
İçelüm ruz u mah u sal ayagi 375/2

Asagidaki beyitte kafa kelimesiyle zihin / hatir kastedilmiş ve kullanım ad aktarması olusturmıştır:

Payuñi niçe koyamam ki alnuma yazmis
Ki niçe ki ‘ömürüm var düsem kafana sentüñ 845/4

Can, insanın canlılığını karsılayan soyut bir kelimedir ve insanın bir cüzü olarak kabul edilebilir. Bu açıdan düşünülüğünde soyut-somut ilişkisine dayanan bir ad aktarması olduğu söylenebilir:

Cehd ider can ki ire seftalu
Özgeler sim ü zer direm didiler 902/4

Asagidaki beyitte “nazar ehli” ifadesi sebep-sonuç ilişkisine dayanan bir tür ad aktarması sayılabilir. Aynı beyitte cihan kelimesinin, içinde yaşayanları kastettiğini düşündüğümüzde ad aktarması olduğunu söyleyebiliriz:

Sen cihan vayesisin iy nazar ehli sor ani
Biz dahi arada barmagu banaruz nidelüm 951/5

Cihani serhos idüp aleme virür mezeyi
Gözüñ ile iki la‘î-i lebün ay ahi begüm 409/2

Yoluñda cümle fidadur velik cana dirig
 Tapuñda ayrun için bir nefes cihana dirig 967/1

Meclis, kelimesi mekân-insan ilişkisi bağlamında ad aktarması yoluyla kullanılabilir:

Hele sayed ki hayali gele göñlüm evine
 Gayri tasra süriben meclisini pak ideyüm 755/2

Asağıdaki beyitlerde ayak/kadeh söylenerek içindeki sarap kastedilmiştir.

İçelüm bir tolu ayah ki sirrumuz ayan olsun
 Ne sermaye gerek bize ko sudumuz ziyan olsun 214/1

‘Isk ayagini dahi büyük dilerem içem
 Çün esriden ayagi yine aya baladi 235/5

Asağıdaki beyitte yer alan “ömrün bitikçisi” ifadesi, modern tanımlamada dolaylama sayılabilir. Ancak kelimenin kullanım biçimi öncelikle bir ad aktarması sayılmasını gerektirmektedir. Çünkü benzetme vasfı sezilse dahi belirgin değildir:

Bir dem bu vaktimizi niçün zayı idelüm
 ‘Ömrün bitikçisi çü nefes saya basladı 235/4

Asağıdaki beyitte yokluga asil davet edilen aslında asığın kendisidir. Ancak soyut bir kelime olan gönül kullanılmıdır.

Da’vet ider gözleri fenaya göñüli
 Cehd iderem tizcegüz ki cara irisem 81/2

Diğer bir beyitte ise vücut hayat yerine kullanılır.

Sen sanma ki devami ola bu vücudunun
 Zira vücut zatuna dem dem gelür gider 1220/2

2.5.7. Somutlama

Somutlama soyut bir varlığın somut bir varlıkla, deyim aktarması yoluyla veya somut bir varlığa benzetilerek beş duyuya hitap eder hale getirilmesidir. Somutlamada birtakım soyut kavramlar durum ve davranışlar somut göstergelerle karşılanırlar. Böylelikle gösterilmek istenen kavram ve iletilmek istenen duygu/fikir /tasarım/imge daha etkili verilmiş olur. Gözle görülür, elle tutulur hale getirilir. Somutlaştırmanın en yaygın ve güçlü şekilde görüldüğü dil öğeleri deyimler atasözleridir. Çünkü somutlama bu unsurların varoluş mantığına uygundur. Atasözleri ve deyimlerdeki en genel amaç topluma örnek teşkil edici öğütler vermektir. Aba altından sopa göstermek, diken üstünde oturmak, top zamanı lök, yük zamanı bidi olmak, ates almaya gelmek... gibi ifadeler günlük dildeki somutlamanın başarılı örnekleridir ki bunların sayısı oldukça çoktur. Somutlama deyim aktarması yoluyla yapılabileceği gibi benzetme yoluyla da yapılabilir.

2.5.7.1. Deyim aktarması yoluyla somutlama

Deyim aktarmalarında somutlama hadisesi sıkça görülür. Hayal ve his dünyasına ait bazı kavramları ve varlıkları duyular dünyasına indirmede çeşitli benzerlikleri kullanmak çokça başvurulan bir yöntemdir. Aktarma vasıtasıyla somutlama iki kavram arasındaki bağın kurulmasını okuyucunun algılama gücüne bırakır çoğu zaman. Dilimizde çok rastlanan bir anlatım yolu olan bu tarz somutlama özellikle deyimlerde karşımıza çıkmaktadır.

Asık dertlidir ve kendisi gibi dertli olan sakiyle dertlesmek ister ve ondan derdini kadehe boşaltmasını diler ki oldukça imajinatif bir somutlamadır bu.

Dür- i derdini toldur sun bize sakî tolu

Bize yeter bu kadar dahi ki ayn-i safsin 123/2

Yürek delik deliktir neye benzetilir ve somutlaştırılır.

Yürek delük delük olıban naleler kilur

Da'visi bu ki ya'ni benem şimdi ma-yi isk 1/10

Hezar yerde delükdür ü kanları ahar

Aceb bu hastalığ için hacamet ola mi dil 26//2

2.5.7.2. Benzetme yoluyla somutlama

Aktarma yoluyla somutlamanın başlangıç basamağını teşkil eden bu tür somutlaştırılan kavramla somut karşılığının beraber kullanılmasına dayanır.

Askin somutlaşır sevgiliye kamçı vurma, sair sevgilin muskallı kollarını kırbaç olarak düşünmesi gibi etkileyici bir imgeye götürür.

Bana isk urdi bir kamçı ki kilam
Hama'il kollarını tazîyane 167/5

Askin inciye benzetilmesi de bir tür tipik somutlama örneğidir.

Gözlerim ahidur dür sarraf getir urdur
Dürdane olur ise dürdane-i 'isk olsa 17/2

Gam çerisinden kurtulmak isteyen âsik askın elinden fena sikkesini alıp varlığa sağlamca vurur.

Sabah turu gelip yüzüne bahan gözler
Gerek ki gam çerisi üsdiñe muzaffer ola 4/ 8

Fena sikkesin almışam nigara 'iskun elinden
Gerek varlığa ol naksi kavî ü muhkem uram ben 59/5

Sevgilini güzelliğini gören asik kulluğu bu güzelliği yaratan için gönle nakşeder.

Kullığı nakş eylemişem dilde hüsnün görelî
Niçe ki 'ömrün var ise suretün nakkasına 73/6

Ayrılık denizini yararak sevgiliye erismek ister âsik.

Ya Rab irür sol güne ki yara irisem
Furkatınun deñizini yara irisem 81 /1

Sevgili güzellik atini asigin vücut iline salar ve onun gönlünü talan eder.
Askin askerleri de o o atin önüne dser.

Salali hüsnün atin vücudum iline
Dsdi atinun nine bu reme-i 'isk 95/5

Gzelligi ayettir sevgilinin. Asik onun adına bunu itiraf eder.

Noktasıyam hat virür kulligina
Mu'terifem hsninn ayatina 172/3

Sevgilinin belinin inceliği günah rzgrina çok girmesindedir. Oysa
soyunma hirkasini giyip nefsin hevasından uzaklaşmak gerektir.

Bilün inceldiđ andan durur bil
Ki oh girmis durur bad-i vebale 176/3

Hey di begüm nefsne olma vücuduna kul
Tac-i tecerrüd gözet iy sana canum gulam 186/6 269/4

Ya tanrı derde deva gönderecektir ya da gönül gmlegi parçalanacaktır.
Askin sehri akilda bayindir kilininca gönlün ili harap olmaktadır.

Ya Çalab derdmze ere kila
Ya gönül knlegini pare kila

Imaret ideli 'iskun sarin dimagimda
Gönül vilayetine bah harab oldi harab 1008/2

'Iskun vilayetine niçe ki sefer dser
Divane basuma heves-i terk-i ser dser 1218/1

Sevgilinin saçının teline can kusunu bağlar sik.

Zülfî kilina can kusini bağlamışam us
Sahin gözi sayed ki meger düse sikara 1136/4

Ömür kissadır ve sevgilinin saçlarından daha kısadır; çünkü orada neticelenecektir.

Zülfin katında kısa durur 'ömr kissası
Agzin katında can ile dil muhtasar düser 1218/2

Gönül kabına su dökmelidir saki; çünkü sabah rüzgâri habercisi kötü haberi beline kusanmıştır.

Gönülüm micmerine sakî su dök
Saba peyki bilin kusandı gamza 1244/4

Hirsin badesiyle sarhos olan âsik sevgilinin askinin kadehinden sarap ister.

Bade-i hirs ile olmişam humar
'iski camından sabuhin isdegil 1259/2

Asigin gönlü bir sirçadır, Siraz demiri degildir. Siraz demiri sertligi ile ünlüymüs. Fakat sevgili için fark etmez. O eziyet tasini acimadan asigin gönlüne atar.

Cevrün tasini gönlüme niçe atarsin
Bir sirça durur ahen-i sîrazî degildir 34/3

Ya asigin gönlü kaplan olursa... Elbette avini soracaktır.

Kaplan olmuş gönül sikari kani
Isk isiginde ah ü zari kani 145/1

Sevgilinin yününe ay demek bile yakisik almaz; çünkü onun yüzü günestir. Fakat bu övgüler bile kar etmez sevgiliye ulasmak için. Asigin cani gözyasinda balik olmustur.

Yüzüne meh diyimezem günesdür

Velî can gözyasinda oldu mahî 599/4

Sevgilinin hevasi mancinik olur, asigin cani top. Artik âsik nereye atilrsa razidir. Asigin çaresizliginin savaşa ilgi kavramlarla anlatilmasi sairin hayatina dair bir gönderme olarak kabul edilebilir.

Mancinik oldi hevañ u top canum

Kancaru ki diler isen ani at 607/3

Sevgilinin eli incedir. Bu bilinir divan siirinde. Ancak asigin caninin o bele kemer olmasi ve asigin sevgilinin o ince belini canindan kiskanmasi kiskanilacak bir imgedir.

Söyle ki hayal eylemisem bilin anun

Canumdan ani kiskanuram ki kemeridür 934/5

Âsik öyle bir hal içindedir ki, askin atesini gömlek eder ve giyer. Bu onun askinin derinliginin bir kanitidir, o sadece yaka yırtmakla yetinmez.

Gönlek idindi senün iskin odini gönül

Iski deruni durur derdi yahadan degül 1300/2

2.5.8. Soyutlama

Sözlüklerde kelime düzeyindeki tarifi yapilirken somut bir kavramin yerine soyut bir kelime koymak olarak açıklanan bu kelime daha çok somut varliklari ve olgulari fikirler duygular haline getirerek ifade etme sanatidir. “soyutlama, sanatın bir yandan biçime, bir yandan kaliciligi bütünüyle aramaya yönelen ilkesidir.

‘Yalnız sanat sif bir soyutlamadan ibaret degildir. Sanatçi malzemesine önce soyutlama islemiyle el atar. Böylece ölü bir tabiat elde edilmiştir. Fakat olay bu noktada kalmaz; sanatçi bu ölü tabiata ruhundaki solugu üfleyerek can verir. Birinci islem yani soyutlama tabiatın direnisini kirmak

için şarttır. Sonuçta soyutlanan, yani ölü tabiat haline getirilen parça yeni, canlı ve somut bir varlık haline gelerek sanat dünyasındaki hayatına baslar.’(Ayvazoglu, 1997:213)

Demek oluyor ki soyutlama şiirin temelinde yer alan bir olgu. Soyutlamanın gerçekleşmesi için somut bir varlığın yerine soyut bir kelimenin kullanılması şart değildir. Somut unsurları soyut varlıklara benzetme de bir tür soyutlama sayılabilir. Ancak soyutlamayı daha çok sözcük anlami düzeyinde ele alıp göstereceğiz.

Aşağıdaki beyitte somut bir unsur olan ağı görmek nur-i basar olarak adlandırılmış ve soyutlama yapılmıştır. Benzer bir soyutlamanın da ikinci mısradaki yapıldığı görülmektedir.

Görmek ağı noktasın nur-i basar degül midür
Yanagini ay anlamah hüsn –i nazar degül midür 22/1

Huri, melegi şeytan gibi soyut varlıklar deyim aktarması yoluyla sevgili yerine kullanılarak soyutlama örneği teşkil edebilir.

Bilürem hurîsin saha beni adem degilsin hod
Bilimezem ki neyiçün perî tek der-hafasin sen 761/4

Aşağıdaki beyitte de kıyamet kelimesi dünyanın sona erdiği gün anlamında düşünüldüğünde karsımıza bir soyutlama çıkmaktadır. Ancak sair kelimeyi çift anlamlı olacak şekilde kullanmış ve sevgilinin boyunun dikliğini tarif etmiştir aynı zamanda.

Hasre nicesi münkîr ola cüz ki bî-haber
Kaddi kıyamet ü kasi mîzan degül midür1209/3

Gözlerin fitneye, kasların bekçiye, yüzün sultana benzetildiğine tanık oluruz bazı beyitlerde ki gözlerin fitneye benzetilmesi bir soyutlama örneğidir.

Ne fitnedür ki gözlerü kilur bu devrde
Kaslaru hacib ü yüzi sultan degül midür 1209/4

Sevgili yerine bazen soyutlama yoluyla huri kelimesi kullanilir. Ayrica ruh kelimesinin de sevgili yerine kullanilabilir.

Çü ol huri benümledür hemîse
Selam olsun buraka can içinden 217/2

Ne ruhsin ya ne hurîsin iy hulasa-i ruh
Ki vasfîni diyimez dünyada kisi mesruh 411/1

2.5.9. Esseslilik

Yazilis ve telaffuzlari ayni/benzer fakat anlamlari farkli olan kelimelerin ayni siirde veya beyitte bir arada kullanilmasi siirde esseslilik konusunu olusturur. Sairin es essesli kelimeleri seçisindeki temel gaye onlardan bir ahenk/ritm unsuru olarak istifade etmektir. Esseslilik farkli türde kelimeler düzeyinde karsimiza çikabilmektedir. Eski edebiyat incelemelerinde manalari farkli olan kelimeler arasindaki yazilis ve söyleyis birliğine/yakınligina cinas denir. Aralarinda cinas bulunan kelimelerin bir nükte ve zerafet maksadiyla bir araya getirilmesi sanatina da “tecnis” adi verilir.(Aktas,2004:269) Degisik özellikler gösteren cinas, kelimelerin seslerinin tamamen ayni olmasına dayanabilecegi gibi kelimeler arasinda çeşitli yerlerde ses farklıligi görülse de cinas olarak kabul edilmekte ve çeşitli isimler almaktadır. Esseslilikte önemli olan iki kelimenin seslerinin tamamıyla ayni olması degil okumada bu seslerin müzikal bir uyum içerisinde olmasıdır. Bu yüzden bu bölümde örnekler seçilirken birebir uyum gözetilmemistir.

Asagidaki beyitte kil (saç teli) ve kil-(yap-) kelimelerinin sesteliginden yararlanilarak ritim yakalanmaya çalışilmiss.

Kil sanuban bilüni saçuna tolasdum
Kil ne kilursan bigüm bu yoldan azana 93/2

Asagidaki beyitte de kafanın ön bölümü anlamındaki yüz ile sayi anlamındaki yüz kelimeleri sestestir.

Saha yüzünüñ yüz yüzi var bu iki yüzüm
Toprag ola yüz vech ile bir yüzüne direm 94/3

Bende: Kul, köle. Ben- Bende: Bulunma hali ifade eden çekim.

Bendesin sen bendeyim ben tapuña
Bendeyim ben niçe ki sen bendesin 161/4

Asagidaki beyitte “ne mimi” ve “nesini” kelimeleri sesteleriyle birlikte mükemmel bir kelime oyununa vasita olmuslardir. Ne mimi: Burada kastedilen mim harfi, dolayisiyla agizdir. Ikinci misrada ise neyimi olarak anlasilabilir. Ne sini: kastedilen sin harfi yani distir. Ikinci misradaki nesini ise soru zamiridir.

Ne mîmi aç ne sini gösder andan
Ne sini gösderürsin bu nemimi 228/3

Asagida çeşitli niteliklerdeki ses benzerliklerine dair örnekler kodlanarak verilmistir:

Düselü la’ -i lebünün hayâli çesme begüm
Aceb degül kan ile oldiyise çesme begüm 98/1

Saçun girihleri ne buldu bilmezem bende
Ki boynuna tolasiban diler sala bende 281/1

Hayâlün ile gözümi bizerem
Zîrâ özge hayâlinden bizerem 283/1

Nigârâ iskun ile el tutup dîvâna varuram
Nola âkil degül isem çü ben dîvâna varuram 360/1

Gelün içelüm bir iki câmi tolu bâde
Cehd eyleyelüm virmeyelüm ömürî bâda 360/1

Dünyâda yine ben koca bir gence irisdüm
Vîrâne içinde sanasin gence irisdüm 487/1

Cevrün ile cânuma sikence ne kilursin

Yitmez mi gönül düsdügi zülfünle sîkence 1033/2

Ârâmi kalmadı dilümün görelî seni

Ârâm bulmayam çü dil-ârâma düsmisem 1128/2

Dilerem ayagun tozini gözüme sürme

Maksûda isikden irisince bini sürme 356/1

Gülsene bak yârumuñ kirismesini gör

Iskiyle cânumuñ girismesini gör 393/1

Ger gösdere sol gîsûlarun ser ser-i mûyî

Akl u dil u cân cümle ola ber-ser-i mûyî 595/1

Servün sala özge gisiye sâye revâ mi

Gün ki geçe sinsüz ömüre saya revâ mi 674/1

Ben oh diyiciyem hele sol oh ile yaya

Ol aldayiban her yahaya yaya revâ mi 674/3

Odun gibi hecri odina kaya tenimi

Ol gevdesi nesrîn yüregi kaya revâ mi 674/6

Hüs-n-i cemâlüne sâhâ bâg-i irem direm

Ne olsa olsun ana ben hele irem direm 774/1

La'lüni derdümüze em didiler

Câni tesne görîben em didiler 902/1

2.5.10. Ses tekrarları ve yinelemeler

Ses bir siirde vazgeçilmez unsurlardan biridir. Sesin siirde sadece müzikal fonksiyonuyla değil tasidigi anlamsal değerle de ele alınması gerekir. Hem bazı seslerin hem de kelimelerin siirde tekrarlanmasının o siirin anlamı üzerinde doğrudan veya dolaylı etkileri olacaktır. Sesin vezin ve kafiye oluşturmadaki vazifesinden

ziyade bu anlama dair islevi bizim için önemlidir. Bazi seslerin belli bir aralıkta ve düzeyde tekrari (Asonans ve aliterasyon) müzikte olduğu gibi siirde de büyüleyici bir etki yaratır (Macit, 1990:27) Sairler bu özellikten azami ölçüde yararlanmaya çalışmışlardır. Özellikle ikilemelerin sairler tarafından sıkça kullanılması bu etkinin yaratılmaya çalışılmasıyla ilgilidir. İstenen tabi ki sadece bir sihir etkisi değildir. Sairler bir taraftan özellikle ikilemelerin anlami pekistirmede ne kadar etkili olduğunu biliyorlardı ve ikilemeleri anlamin okuyucunun zihninde perçinlenmesi için ustalıkla kullandılar. Divan Siiri incelemelerinde ve teorik kitaplarında genellikle cinas basligi altında ele alınan bu konu günümüzde de siir incelemelerinde önemini azalarak da devam ettirmektedir. Eski siirde kullanilma imkânı daha fazla olan bu sanat günümüz siirinde bu imkânı epeyce kaybetmiştir.(Aktas, 2004: 269) Kadi Burhaneddin Divanında seslerin ve kelimelerin tekrarının hem müzikal bir tesir hem bir anlam belirginlestirme ve pekistirme araci olarak maharetle kullanildigina tanik olmaktayız. Özellikle bazi beyitlerde k,ç,s,p sert sessizlerinin tekrar edilmesi veya beytin bu seslerden örülmesi sairin hayatına dair yansimalar içermesi bakımında önemlidir. Yine asagida açıkladığımız örneklerde olduğu gibi bazi kelimelerin hem beyitte hem gazelde hem divanın genelinde belirgin bir biçimde tekrar edilmesi sairin dünyasını anlamamıza katkı sağlayacaktır.

Sevmisem sini gönülden aferin can aferin
Aferin sin hublig içinde hezaran aferin 156/1

Bize her lahza devletden isaretdür isaretdür
Sa ‘adet kapularından besaretdür besaretdür 158/1

Can cana irmediyse ten tene irdi sükr ana
Isbu bizüm zemzememüz ten tene irdi sükr aña 225/1

Seyf-i kati ‘dur bu fursat bada virme bade vir
Yoh dir isen ‘ömrümüzi bade virme bada vir 233/1

Bu ne hüsn olur bu ne boydur ne sin
aferin can aferin can aferin 606/1

Nigarina nigarina be-gayet bi-vefasin sen
Cefañi görmeyeyim ki safa içre cefasin sen 761/1

Konuyla ilgili diger beyitler için bakiniz: 158/2, 162/1, 234/1, 256/1, 256/7, 257/1, 258/3, 622/1, 76/2,3, 606/2,3, 761/2,3..

2.5.11. Tersanlamlilik (Tezat)

Tezat eski edebiyatta mana bakımından aralarında tezat veya mukabilik bulunan iki manayı bir ibarede toplamak olarak tanımlanır. (Saraç, 2000:143) Aralarında zıtlık bulunan kelimeler aynı türden olabileceği gibi farklı türden de olabilir. Bir duyguyu veya varlığı farklı yönlerden görmek ve aktarmakla ilgili olan bu sanat daha çok zihni temellidir. Ancak sairin içinde bulunduğu bazı karmaşık ve hatta trajik duyguları anlatmakta kullanılan en etkili sanatlardan biridir. Günlük hayatta tutarsızlığa sebep olabileceği için pek makbul sayılmayan tezat şiir evreni içerisinde sairi ve dünyayı tüm çıplaklığı ile sairin mantık sansürüne ugramadan anlattığı için önemli bir kurgulama vasıtasıdır. Belli bir düzen içerisinde aktığı varsayılan yasama aslında dikkatle bakıldığında bir sürü zıtlık göze çarpmaktadır. Ancak bu zıtlıklar yasami mutlak bir ayrılığa değil dinamik bir birliğe götürmektedir. Dolayısıyla şiirde tezatların kullanılması, hem anlamın canlılık kazanması hem de dilin daha keskin bir iletim vasıtasına haline gelmesi açısından önemlidir. Tersanlamlılığı kelime düzeyinde düşünebileceğimiz gibi imajlar düzeyinde de ele alabiliriz.

2.5.11.1.Sözcük düzeyinde tersanlamlilik

Bazen zıt anlamlı kelimeler sairin duygularını ifade etmek için beraber kullanılır. Bu tür zıtlıkların, kolay anlaşılır olmanın yanında büyük kurgular gerektirmediği için şiirsel değerleri önemsizdir. Ancak etkileyici hayallerin içerisinde kullanılırsa edebi değeri kazanırlar.

Âsik, sevgilinin zehirli dudaklarını anınca bal olur. Saçları gönlüne ayak bağıdır artık.

Zehr lebüñi anicah kand olur

Gisularuñ gönlüme pa-bend olur 154/1

Sevgili bir bakisiyla öldürür, dudagiyla diriltir asigi. Bazen kâfir sevgilinin saçlari bin mü'mini kul eder.

Gözün ile öldürüp la 'lünle dirildürsin
Ben mu'cizîne saha münkir degülem ahir 249/5

Kâfir ve müslüman kelimelerinin bir arada kullanilmasi da ters anlamlilik dogurur. Sevgilini saçi inanani kul eder ki bu onun kâfir oldugundan süphe ettirir. Yine öldürmek ve diriltmek kelimelerinin ayni beyitte kullanilmasi tezattir.

Saçi bin mü'mîni bende kemismis
Aceb bu kafirün imani yoh mi 313/6

Öldürmeg ü diriltmek anun eline kaldi
Ta 'cile kadem basmaz u te'hiri esirger1208/5

Sevgili hem över hem söver ve asigin can tiryakina zehir katar.

Ne ki agzindan gelür düsnam u medh
Zehr ise katar canum tiryakina 306/4

Sevgili düsman güldürürken dostu aglatir.

Düsmen ü dosti sen berk ile yaz bulidi tek
Kimi handan kimini derd ile giryan idesin 1256/2

Sevgilinin gelecegi gece uyanik olunmasi gereken bir gecedir, o zaman bu gecede uykunun isi yoktur; çünkü bu gece isret gecesidir ki su degil sarap içilir.

Bidar olalum bu gice habi niderüz biz
Sırf u tolu sun ayagi abi niderüz biz 516/1

Asagidaki beyitte de dert ve derman kelimeleri tezat olusturmaktadır.

Severem sini velîkîn zî-dil ü can severem
Dertlüyem derdüm için elbette derman severem 849/1

Konuyla İlgili Diğer Örnekler İçin Bakınız: 161/1 , 162/3, 167/4, 168/4

2.5.11.1.2 İmajlar düzeyinde tersanlamlılık

İmajlar düzeyindeki tersanlamlılıkta zit anlamlı kelimelerin kullanılması şart değildir. Burada önemli olan birbirine ters iki imgenin bir duyguyu ortaya çıkaracak şekilde ustaca birleştirilmesidir. Bu tür zıtlıklar hem sairde hem okuyucu da güçlü etkiler bırakır.

Sevgili asığı hem atesinde yakar hem de onu ağlatır; fakat âsik ondan yine de vazgeçmez ve onun havasını ister. Gözleri gönlünü yaralarken dudakları tımar eder. Gözleri avcı dudakları doktordur. Su, hava, toprak, ates kelimeleri dört unsura (anasir-i erbaa) gönderme oluşturunur.

Yasa gark itdi odina yahdi
Topraguma anun hevasi gerek 155/3

Gözlerün yaraladi gönli lebün kildi tımar
Görmedüm la ‘î-i lebün tek derde derman aferin 156/2

Asik kendisini sevgiliye helal kılarken sevgili onu haram kılar ve asığa sasırmak düşer.

Gerçi haram ola kan kildum aña ben helal
Ol baña vasliñ neçün kildi ‘aceb pes haram 186/2

Saçlarını yüzüne dağıtan sevgili gündüzü göndermiş ve geceyi getirmiştir.
Zülfünü yüzünden toplayınca da âsik için gündüzdür.

Yüzüne zülfünü tağıt getir sami gider subhi
Gider zülfünü yüzünden getir subhi vü sam apar 250/2

Devrin açıklığı sevgilini ay yüzünde gizlidir. Saçlarının düğümleri sonsuza kadar uzamaktadır.

Muzmer yüzi bedrinde anun devr musarrah

Zülfi girîhi silsilesi ramütenahî752/2

Sevgili umursamazdır. Âsik sevgilinin elinden zehri bile kabul ederken sevgili onun elinden sarap dahi içmez.

Ben bir ayah sunaram u içmez elimden ol

Ger zehr sunar ise elinden yirem direm 774/5

Asik sevgiliye duyduğu istek yüzünden atese, suya atılmaya razidir. Ya sevgiliye kavusacak ve kavusma elbisesini giyecektir ya da vücudu bütün varlıklardan soyacaktır. Beyitte ayrıca dört unsura gönderme yapılır.

Bu heva gubariyiçün düselüm biz oda suya

Ya libas ide visalin ya vücudi külli soya 865/1

Âsik kavusmaya katlanamaz; lakin ayrılığa da tahammülü yoktur. Öyle bir hal içindedir ki ayrılık atesini kavusma ihtimalinden üstün tutar. Asigin algılaması normal değildir. Sevgili ona sövse, kötü laf etse âsik onu övgü gibi anlar. Çünkü sevgilinin agzında sekerin zehri bala döner.

Visale døyimez canum firaka takati yohdur

Firakun odi hem yigdür visalün ihtimalinden 5/6

Sögmek ki lebüñden çiha vü medh ola baña

Nola sekerün agusi bala dönerse 104/5

Sevgili acımasızdır ve aynı zamanda asigin anlayamadığı işler yapar. Asiga bir öpücüğü haram ederken kan içmeyi kendine helal eder. Hem onun yoluna fena beka, beka fena değil midir? Akıllı kişi de zaten fenaya ulaşmak istiyorsa bekayı terk eder.

Bir buseyi bana ey müsülman haram idüb
Kan içmegi lebüne helal itdün eyle mi 509/4

Yar yolina fena çü bekadur beka fena
Akil bekayi terk ide gerek ferayıçün 846/2

Asagidaki beyitte de sevgilinin asigi azariyla öldürdüğüne ve isvesiyle dirilttigine tanik oluruz. Yine asigi gece gündüz bir uyutup bir uyandırmakta, böyle böyle avutmaktadır. Beyitte tezat sanatının sairane bir denge içinde verildigini söyleyebiliriz.

'Itabiyile depeler dirüldür isveleriyle
Gice gündüz beni her gün uyidup oyarisin gör 584 /2

2.5.12 Anlam degismeleri

Dilin canlı bir varlık olması ve doğanın temel yasalarına tabi bulunması onun zaman içerisinde birtakım değişimlere uğramasını zorunlu kılmıştır. Anlam değişimleri genellikle daralma ve genişleme şeklinde kendini gösterir. Dil çok karmaşık bir yapıda olduğundan değişimler de aynı karmaşıklığı gösterir. Anlam değişimlerinde bizim ele alacağımız konu kelime düzeyinde meydana gelen anlam değişimleridir. Tabiatın bütüncül olarak gösterdiği değişimler aslında onu oluşturan parçalarda meydana gelen ve birbiri asamalı olarak tetikleyen değişimlerin total görünümüdür. Tabiatta bir takım nesnelere, hareketler yer almakta ve her bir olgu bir kavramı ve her kavram da bir kelimeyi zorunlu kılmaktadır. Bu kavramların karşılığı olan nesnelere ve hareketlere meydana gelen değişimler kelimelere yansımakta ve böylece anlam değişimi dediğimiz süreç bir ikinci evreye kadar tamamlanmış olmaktadır. Ancak bu değişim dilin bütün kelimelerinde aynı boyutta gerçekleşmez. Ve genellikle anlam değişimine uğrayan kelime anlamını tamamiyle yitirmez. Bir kelimenin değişim macerasını izlemek o kelimenin kronolojik yolunu yani artzamanlı metinlerde karşılık geldiği anlamların takibini gerektirir. Bazen de kelimenin zaman içerisinde anlam değişimi yaşadığını anlamak için belli bir metni incelemek yeterli olabilir. Biz burada Kadi Burhaneddin divanında yer alan ve günümüzde anlamları değişmiş olan bazı kelimeleri tespit etmeye çalışacağız. Yani bu başlık altındaki inceleme metinleri arası ilişkilerin artzamanlı karşılaştırmasına

dayanmamaktadır. Anlam daralmasına ve anlam genişlemesine uğramış kelimelerin tespitine çalışılacaktır.

2.5.12.1. Anlam daralması

Kelimenin kavram ve anlam kapsamı bakımından bir daralmaya uğrayarak, eskiden anlattığı şeyin bir bölümünü, bir türünü anlatır duruma gelmesidir.

‘Bir göstergenin anlattığı nesne ya da devininin ancak bir bölümünü, bir türünü anlatır duruma gelmesidir.’ (Aksan, 2005: 88)

‘Anlamli bir birimin daha sınırlı bir kapsam içermeye başlaması; genel bir anlamdan dar bir anlama geçerek değişmesidir.’ (Erol, 2002: 68)

Ten kelimesi, vücudun tamamını karşılarken bugün sadece derinin dışını tarif eder hale gelmiştir. Aşağıdaki beyitte de ten kelimesi tüm vücudu karşılayacak şekilde kullanılmış. Sevgilinin beli tel gibi incedir. Âşik sevgilinin hasretiyle incelik kila döndüğünü anlatmaya çalışıyor.

Is bu tenüm oğradi bir hale ki
Saçuñ ile bilüñe manend olur 154/2

Depelemek (tepelemek) kelimesi eski Türkçe'de hem öldürmek hem de darp etmek anlamında kullanılmış. Bugün bu kelimenin öldürmek anlamı pek kullanılmamaktadır.

‘İtabiyile depeler dirüldür isveleriyle
Gice gündüz beni her gün uyıdup oyarisin gör 584 /2

2.5.12.2. Anlam genişlemesi

Anlam genişlemesi için G. Karaagaç(1996: 39) ‘kelimenin anlam alanında görülen genişleme’ B. Vardar (1982:89) ‘sözlüksel öğeler dar bir çevreden geniş bir çevreye aktarılırken anlamın genişlemesi ve anlamli bir birimin daha geniş bir kapsam içermeye başlaması; dar bir anlamdan geniş bir anlama geçiş sonucu gerçekleşen değişim, V Hatipoğlu (1982: 15) ‘dar bir anlamda kullanılan bazı sözcüklerdeki anlamın zamanla, ilgili kavramlara yayılması, Z. Korkmaz (1992: 10) ‘ anlam kapsamı dar olan bir kelimenin zamanla ilgili bulunduğu kavram alanı içinde yayılarak daha geniş, daha genel bir anlam kazanması olayı’ şeklinde tanımlamış,

terim Türkçe Sözlük'te ise 'dar bir anlamda kullanılan bazı kelimelerdeki anlamin ilgili kavramlara yayilmasi 'anlamiyla verilmistir. (Erol,2002: 68) Bir kelimenin zaman içerisinde yan anlamlarini temel anlamlar haline getirmesi de diyebilecegimiz anlam genislemesi konusuna divanda örnek bulmakta sikinti çekilmistir. Çünkü mecaz anlamlarin veya bir kelimenin çeşitli ilgilerle kazandigi anlamlarin genisleme sayilmasi tehlikesi basgöstermistir.

2.5.13. Abartmalar (Hyperbole)

Bir sözün etkisini güçlendirmek amaciyla söze konu olan göndergeyi olaganüstü bir biçimde anlatma sanatidir. Abartmalar insan zihninin uç noktalarda gezinmesiyle ilgilidir. Sair okuyucuda ilerde hayranliga çevrilecek olan bir hayret duygusu yaratmak için abartmaya basvurur. Abartmada görüleni, duyulani, düşünülani hissedilani ve hayal edilani oldugundan asiri gösterme olabilecegi gibi oldugundan asagida gösterme yoluna da gidilebilir. Sairler tarafından güçlü duygusal etkiler yaratmak için basvurulan abartmalar aslında içlerinde naif yaklasimlar da barindirirler. Geç almış çocuksu duygularin gelismis zihinlerdeki fikirlerle karsilasmasi sonucu ortaya çıkan algilama biçimleri de diyebiliriz abartma için. Dogru baglam içerisinde dogru kelimelerle olusturulmus bir abartma özünde her ne kadar gerçeğe dair bir çarpitmayı barindirsa da zihinlere hos gelecek ve anlatılmak istenen sey in ikna sürecinin hizlanmasini saglayacaktır. Eski edebiyatta mübalaga olarak adlandırılan abartmanın akla ve göreneğe uygun olanina teblig, akla uygun göreneğe uygun olmayanina igrak, hem akla hem göreneğe uygun olmayanina gulüv denirdi. Abartma sanatı hem klasik şiirde hem de modern şiirde sevilerek kullanilmistir.(Aktas,2004:134) Bir abartmanın makbul olabilmesi için zevke hitap etmesi gereklidir. Ancak buradaki zevk eğitimli, siire hâkim anlayış sahibi kimselerin edebi hissiyatlarıdır. Eskiler bu sebepten abartmaya mübalaga-i makbule derlerdi. (Saraç, 2000:183)

Abartmalar bazen ekonomik hayata dair arz-talep ilişkisi üzerine kurulur. Asagidaki beyitte sair deyim aktarmalariyla süslenmiş ve gayet dengeli kurgulanmış bir abartma yapıyor. Sarraf sevgilinin disini görse yaptığı işi bos verir; çünkü onun dükkânında o kadar değerli taslar yoktur. Yani kaliteli mal satamayan tüccar batar.

Sarraff eger görse disün gibi dürdane

Terk eyleye hırfetin oturmaya dükkana 240/1

Müsk pazarini saçuñ sanema kildi kesad
Sekerün narhini hem söziñ ile delü gönül 75/5

Sevgilinin kokusu o kadar güzeldir ki sair bazen onu bütün sarka ve garba dagitir. Beyitte ustalikli bir tezat sanati da kurgulanmistir. Sevgilinin dudaklarinin sirrinin asigin karanlik gönlünde sakli olmasi kaç para eder ki kokusu her tarafa yayildiktan sonra?

Gerçi pinhandur bu tar gönlümde sirri la 'lünüñ
Buy-i zülfün sarka garba intisar olmis durur 315/8

Sevgili öyle güzeldir ki onu görenler günesi unuturlar. O saçini bir dagitsa karanlik rüzgarda dagilir gider.

Yüzünüñ nikabini aç ki günesi unudalar
Saçuñi eliñle dagit zulümati bada virgil 764/2

Gözyaslari deniz de olsa umursamaz âsik artik istedigini olmus asinaya ermistir. Bazen de gözyaslari bütün cihani sular bahçeye çevirir.

Gözüm yasi deniz olursa dahi kaygisi yoh
Ki el ü ayag urup asînaya irdük ahi 169/5

Gözüm yasi cihani sebzezar ider
Zülfin hevasi gönülümü bî-karar ider 190/1

Sevgilinin belinin inceliğiyle ilgili abartmalar çokça kullanilir. Bu divan siirindeki güzelliğe dair algilamanin bilinen bir yansimasidir. Bel kil kadar incedir ki bazen sevgilinin kemeri bir kili iki baglar. Bazen belin inceliği agzin küçüklüğüyle birlikte anilir.

Kemeri bir kili iki baglar
Sözi bir noktayı dü pare kila 763/5

Ol nesne ki kil itdi anuñ ince biliñi
Ben suhteyi dahi eger kil kila nolur 809/5

Agzuñi anmaga sanema çün mecal yoh
Yohdur güman ki kil bilüne ittisal yoh 1175/1

Sevgilinin boyu basi göge erecek kadar, saçlari ayaklarini öpecek kadar uzundur.

Basin göge yitürdi kad ü zülf ayag öpdi
Ber-beste biri birisi ber-reste degül mi1211/3

Sevgilinin güzelliginden günesin utanmasi klasik düzeyde bir abartma örneğidir.

Gönül 'arak kilursa hayadan 'aceb degül
Gülgun cemali semsi dahi sermsar ider 190/3

Dudaklar bütün cansiz varliklara hayat yetistirir. Cihan ile söylesir ve konusulmadik kimseyi birakmaz.

Lebün hayat irisdürmedük cemad koymaz
Cihan ile bilisür ortalihda yad komaz 1231/1

Sevgilinin beli o kadar incedir ki âsik, elini beline götürse nesne bulamaz.

Bili kilina sundum el elüme nesne gelmedi
Canumi gördüm ü didüm sen dahi der-miyan misin 353/2

Seb-i yelda, en uzun gecedir. Sevgilini saçi ise ondan daha uzundur. Sair, uzun gecelerde sevgilinin askıyla sikintilar geçirir. Onu bu aska düşüren sevgilinin saçlaridir.

Seha yelde gicesinden senün zülfeynün uzundur

Nola kadrince canuma visalünden berat olsa 524/2

Ask öyle bir derttir ki bazen onun atesi cehennem atesini aratir. Âsık o kadar çok gözyasi döker, gören için artık okyanusa gerek yoktur; çünkü asigin gözyaslari okyanuslardan daha çoktur.

Derdün odi katında cehennem odi rahat
Gözüm yasini görene ummana mahal yoh 929/4

Sevgili çok güzeldir. Onun güzelliğini gören bülbül tat olur, onu anlatamaz. Dolunay kasini görse mahcubiyetten boynunu bükür hilal olur.

Ger bedr kasuni göre saha hilal olur
Bülbül görürse yüzünü gülsende lal olur 945/1

Bazen de sevgilin güzelliği hos manzaraların doğmasına yol açar. Sevgili salınarak бага girse sonbaharda kuriyan ağaç çiçek açar onun güzelliği karsisinde.

Salinub бага girürsen hazandan kuriyan ağaç
Besaret getüre çiçek kıyametdür kıyametdür 1050/3

Konuyla İlgili Örnekler İçin Bakiniz: 945/2, 273/5, 463/1, 463/2, 463/3

2.5.14. Konu bütünlüğü olan gazeller

Beyitler arasında redifin yarattığı kavram birliğinin dışında konu birliği de taşıyan gazellere klasik edebiyatta yek-ahenk denir. Gazeldeki bu anlam birliği bir konunun etrafında konunun incelikleri gözetilerek geliştirilir. Eğer her beyit aynı derecede güçlü ise böyle gazellere de yek-avaz denilmektedir. Yek-ahenk gazellerde duygu yükü metnin tamamına yayılmıştır. Ve bu bütünlük sairin ustalığıyla birleştiği takdirde okuyucunun zihninde siire dair imgelerin ve tasarımların daha kolay algılanmasını sağlar. Aslında yek-ahenk gazeller klasik sairin siirdeki beyit düzeyinde görülen berkitilmiş sınırları bir nebze asma çabası olarak görülebilir. Kadi Burhaneddin, sayısı çok olmamakla birlikte yekahenk gazeller yazmıştır. Aşağıda açıklanacak olan gazel de sevgilinin özelliklerini anlatan yek-ahenk bir gazeldir.

La'lünüñ rengini kandan didiler gerçek mi
Yalani söyleme kandan didiler gerçek mi

Kasüñi egri didiler ü sinün kaddüñi rast
'Arizuñ lutfiñi candan didiler gerçek mi

Bu hatayî gözünüñi sihre kilurlar nisbet
Çeh-i babülünüñi zindan didiler gerçek mi

Ogri degülse gözün egriye yoldas neyedür
İledür dîn ile îman didiler gerçek mi

Zülfi ucun gez ider ki dili kendüye çeke
Yüregüm yarasın andan didiler gerçek mi

Gamzen ohiñi hata diyü dutup virmediler
Oh idi çihdi kemandan didiler gerçek mi

Düsmegil bunca hataya biline tolasi gör
Lezzet al emn ü amandan didiler gerçek mi 171

Adi her ne kadar gazel de olsa yek-ahenk bir gazeli klasik beyit açıklamalarının disina çıkarak anlamaya çalışmak daha verimli olabilir. Çünkü her ne kadar gazelin genel kurallarına tabi olsa da bu tür bir gazel anlamın bütüne yayılması, imajların ve benzetmelerin beyit disina tasmaı bakımından bütüncül bir bakışı zorunlu kılar. Yukardaki siirde üç temel aktör bulunmaktadır.1) Sevgili 2) Sevgili hakkında saire bilgi/laf aktaranlar 3) Sair.

Buradaki siirsel edime konu olan sevgili, mahiyeti sair tarafından tam olarak bilinmeyen birisidir. Sairin ona dair bilgisi baskalarının anlattıklarından ibarettir. Bu bilgi siir boyunca inandırıcılığı süpheli bir şekilde akar gider. 'didiler gerçek mi' redifindeki rivayet, sasırma ve merak atmosferi siirin duygusal omurgasını oluşturmaktadır. Sevgiliye dair anlatılanlarla asikin bu anlatılanlardan nasıl etkilendiği redifteki rivayete dayalı soruyla verilir.

İlk beyitte sevgilinin dudagi kandandır demislerdir ve sair hem bilgiyi aktaranların hem sevgilinin yalan söyleyebileceğinden kusku duyarak bu bilgiyi doğrulamak istemektedir. Dudakların kandan olması görme duyusuyla ilgilidir ki sairin sorusunun sevgilinin görseğine yönelik olduğu anlaşılmaktadır. İfadenin ikinci mısradaki tekrar edilmesi sairin duyduklarına inanmadığını ve bir kez daha yineleme ihtiyacı duyduğunu göstermektedir.

Sonraki beyitlerde sevgiliye dair yeni bilgiler sairin merak ve saskinlığıyla paralel bir şekilde akmaya devam etmektedir. Sevgiliyle ilgili gelen bilgiler şu şekildedir: Kasının eğri, boyunun doğru, yanagının cömert güzelliğinin candan olduğunu söylemişlerdir. Gözünde sihir olduğunu belirterek saçlarının kuyusunu zindana benzetmişlerdir. Rivayetler tezatlar teşkil ederek gerilimli bir atmosferde akmaya devam etmektedir. Her ne kadar tehlikeli haberler gelse de-ki aşkın sevgilinin saçlarının kuyusunda asılı kalma tehlikesi vardır- âşik için önemli olan sevgiliden haber alabilmektir.

Çah-i Babül: Babil’de Harut ile Marut’un kıyamete kadar saçlarından asılı kalacakları kuyusu. Bu aşkın tehlikesine dair dolaylı bir göndermedir.

Söz aktarıcılar, gözlerinin eğriye (kaslara) yoldas olduğunu da söylemişler, insani din ve imandan edeceğini de eklemişlerdir. Güzellik unsurunun insan algılamasını inançlar düzeyinde nasıl değiştirebileceğine işaretler taşıyan bu mısradaki toplumsal bir gönderme vardır. Doğu toplumlarında siki dini kurallar hâkimdi. Bu kurallar çok zor delinir ve cezayı gerektirirdi. Kuralların işlemediği yerlerden biri de aski. Dilimizdeki dinden imandan çıkmak sözünün de bu tarz olaylarla ilgili olması muhtemeldir.

Söz taşıyıcılar durmamışlar, sevgilinin saçının ucunu gez ettiğini ve gönlü böyle kendine çekip perisan ettiğini söyleyerek aşığa ‘yüreginin yarısı ondandır’ demislerdir. Saçların ucunun gez edilmesi aşkın bir hedef bir av olduğuna bir göndermedir. Gamzesinin okunu yanlış olur diye tutup vermemişler, okun yaydan çıktığını söylemişlerdir. Artık sair için yapılması gereken tek şeyin bunca hataya düşmemek, sevgilinin beline dolasıp bu huzurdan lezzet almak olduğunu söylemişlerdir. Sairin burada belli bir hedefe yönelik eyleme doğru yönlendirildiği görülmektedir. Siir boyunca pasif bir kimlik olarak karşımıza çıkan sair, siirin sonunda kendisine verilen tavsiyeyi tutma taraftarı görünmektedir. Bir monolog üslubu içerisinde gelişen siir gerçek dünyanın tanıklığına da dayanabilir sairinin hayal dünyasının kurgusal atmosferinden de ilham alabilir. “Gerçek mi”, ifadesinin

yinelenmesi sairin psikolojik dünyasında sözün gerçek degildir seklinde algılanmaya meyilli oldugunu da göstermektedir. Dilde bir sorunun sürekli yinelenmesi cevabına olan güvensizliğin tazelenmesiyle ilgilidir. Sairin tek taraflı cevapsız sorularıyla başlayan siiri yine sairin duydukları sonucunda vardığı yargıyla bitmektedir.

Konuyla İlgili Diğer Gazeller İçin Bakınız:159, 188, 270, 315

2.5.15 Çeşitli bağdastirmalar

Dildeki göstergelerin birbirleriyle kurdukları ilgiler çeşitli bağdastirmalar oluşturur. Dilbilgisi terminolojisinde tamlamalar ve kelime grupları olarak adlandırılan bu yapılar anlam düzeyinde bağdastirmalar olarak karsımıza çıkar. Cümle içerisinde çeşitli gramatik görevler üstlenen bu yapıların metinlerin anlamlarına olan etkisi ve katkisi üzerinde durulan bir konudur.

Dil sözcüklerin tek tek kullanımına bazen izin vermemektedir. Bir kelimenin karsılamada yetersiz kaldığı durumlar için yine dil tarafından önerilen kelimeler arası ve gelişmiş boyutta kelime grupları arası bağdastirmalardır. Dilin anlatım gücü sinirsizdir ve dil bu gücü diğer özelliklerinin yanı sıra çeşitli bağdastirmalara uygun yapısında bulur. Tek kelimenin yetersiz kaldığı durumlarda bir kavramı karsılamak için çeşitli kelimeler bir araya getirilir. Böylece değişik duygu, düşünce, tasarım ve imgeleri ifade etmek için farklı yollar bulunmuş olur. Dogan Aksan bağdastirmayı şöyle tanımlıyor:

“İste biz tamlama, deyim gibi söz varlığı içindeki öğeleri ve tümce ya da sözceleri anlamlı kabul edilebilir birimler halinde bir araya getirmeye bağdastirma diyoruz.” (Aksan, 2005:82)

Gerek günlük dilde gerek edebi dilde bağdastirmalara sürekli başvurulur. Günlük dildeki bağdastirmalar genellikle reel hayatın tek kelimeyle karsılanamayacak kavramlarına yöneliktir. Örneğin küçük tasınabilir, elbisenin ceplerine konabilir bir telefon hemen dilde bir bağdastirmayla etiketlenir: Cep telefonu. Oysa bu telefon çoğu kişi tarafından cepte değil belde tasınır. Ancak bir bağdastirmanın dile yerleşmesi ifadenin kullanım veya fonksiyona uzak düşmesine rağmen varlığını devam ettireceğinin kesinleşmesidir. İlk işlev daha sonra ortaya çıkan işlevleri çoğunlukla bastırır. Bazen kullanıma değil dildeki bağdastirma kültürüne yatkın olan tamlama seçilir. Milyonlarca insan beline taktığı halde neden hala cep telefonuna, bel telefonu denmediği de sanırım anlamak zor değil.

Siir dilinde klasik, alisilmis bagdastirmalardan ziyade sıra dışı veya zengin çağrışımlar yapan estetik bagdastirmalar kullanılması önemlidir. Çünkü sıradan bagdastirmalar siirin özgün olmadığına işaret edebilir. Duygular, fikirler, hayaller yeni olsa bile eğer onları taşıyacak özgün bagdastirmalar yoksa bu unsurlar sıradanmış gibi algılanabilir. Eski edebiyatımızda da yeni edebiyatımızda da bu zengin çağrışımlı bagdastirmalara aynı bollukta rastlamaktayız. Özellikle alisilmemiş bagdastirmaların duyguların iletiminde, belki sasırma duygusunu da harekete geçirdiğinden olacak, daha etkili olduğu görülmektedir. Örneğin,

Elbet bir hinlik vardır seni sevisimde

Ey kanima çakıllar karıstıran isyan (Özel, 1997:87)

Misralarındaki kana çakılların karışması ve bu olayın isyanla bagdastirilmesi baskaldırma duygusunu tetiklemekte ve ilginç bir bagdastirma ortaya çıkarmaktadır.

Bu bölümde divandan seçilen ve zengin çağrışımlara sahip olan bazı beyitler ele alınacak ve onların bu zengin anlam dünyalarının ve estetik yapılarının ortaya çıkmasında rol alan bagdastirmaları gösterilecektir.

Sevgilinin yüzünün naksinin asığın gözünde hayal bağlaması oldukça etkileyici bir imgedir. Bu hayalin tasma islenmiş nakış gibi asığın gönlüne yerleştiği belirtilir. Burada sevginin derinliğini ve kalıcılığını sağlayan bagdastirmalar naks-i hacet ve naks-i cemal tamlamalarıdır. Yine gözde hayal bağlamak ifadesindeki bağlamak sözcüğü duygunun sağlamlığını ifade bakımından seçilmiş olmalıdır.

Naks-i cemal dilberün gözde hayal bağladı

Gönlüne mahabbetüm naks-i hacet degül midür 22/2

Zülfünün ayağı bagdastirilmesi sevgilinin fiziki özelliğinin tarif için seçilmiş dolaylı bir ifade şeklidir.

Yüzüm zülfünüñ ayagina toprah

Niderem hat ki yazarlar müzevver 24/8

Sairin sevgilinin arzusuyla toprak olup göge savrulduğunu görürüz. Sevgilinin ağız suyu asığın yüreginde yüz bin ateş etmektedir. Toprak, ateş, hava, su kelimelerinin bağdaştırılmasıyla dünyanın bu dört temel unsurdan oluştuğu düşüncesine göndermede bulunulur.

Hevasi varlığımın toprağın göge savurur
Ağzının suyu yürekde yüz bin ateş ider 187/2

Gün, gündüz ile gecenin bitimsiz kovalamacasıyla ortaya çıkar. Bu tabii bir hadisedir. Bu olayla aşık ve sevgili arasında bir bağdaştırma yapılır.

Gündüz gece ay güneşi kovar güneş ayı
Her birisi kovar kovani illa seni ben 766/2

Yüzün Bağdat'a benzetildiği ve satt (büyük nehir) ile birlikte anıldığı görülür bazı beyitlerde. Asığın gözyaşları nehir gibi akmakta gönül kan denizine batmaktadır.

Bagdad-i cemalünçün gözüm çü sat olmuştur
Kan denizine gönül talmaga bat olmuştur 64/1

Bazı beyitlerde dehşet havası taşıyan kelimelerin ilginç bileşimlerine şahit olunmaktadır. Aşağıdaki beyitte âşik halini vahşet dehşetine salınmakla tarif etmektedir. Ayrıca beyitte birinci mısradaki yaktı, nigar, ateş, ikinci mısradaki da istiyak kelimeleriyle adeta bir yangın imgesi sergilenmektedir.

Yahdi bagrumi nigara ateş-i derd ü firak
Saldı vahşet dehşetine bini istiyak 839/1

2.5.16. Arkaik kelimeler

Arkaik kelimeler, eski devirlerde kullanılmış olan ve herhangi bir sebepten dolayı kullanımdan kalkan kelimeleri karşılayan bir terimdir. Arkaik ifadesi öncelikle kelimenin büyük ölçüde kullanımdan kalkmış olmasını gerektirir. Aslında kelimenin mevcut klasik sözlüklerde bulunmaması o kelimenin arkaik sayılması için büyük

ölçüde yeterlidir. Ancak ağızlarında kullanılan fakat mevcut sözlüklere girmemiş olan kelimelerin arkaik sanılma tehlikesinin de varlığını unutmamak gerekir. Kadi Burhaneddin, siirlerini yazarken yerel kelimelerden bol miktarda yararlanmıştır. Bu kelimelerin bazıları zamanla unutulmuş ve arkaik kelime kadrosuna dâhil olmuştur. Sairin kullandığı birçok kelime ise yerel dil özelliklerini göstermesi ve sairin siir dili konusundaki yaklaşımını sergilemesi açısından önemlidir. Aşağıda arkaik olduğu tespit edilen kelimeler geçtikleri beyitler ve siirlerle birlikte gösterilmiş ve kelimelerin karşılıkları hemen altlarında verilmiştir.

İskinu lebün çünkü dil ü cana kemismis

Bud ile vücudun kamusun yana kemismis 307/1

Kemismek: Koymak, bırakmak. 2. Atılmak, düşmek.

Gözlerüñ ahincisi dilde komadi takat

Ani görüben ahir merdüm buni basına 1189/3

Basınmak: Hor görmek.

Çigerde kalmaya takat yürek ana döyimez

Eger saçun yasayup gösterürse kara bize 719/2

Döyimek: katlanamamak, tahammül edememek, dayanamamak.

Yasamak: 1.Düzenlemek, kararlaştırmak, kurmak, hazırlamak. 2.Yigmak.

3.Yamyassi yatırmak, yere sermek, yaymak.

Ben canumi yarahlayip 'iski aña bindürmisem

Var ise atüñ çapacah meydana gel meydana gel 1016/2

Yarah / yarak: 1.Hazırlık, levazım 2. Silah 3. Piskin ve iddiali (Atla ilgili)

Yarahlamak: hazırlamak, silahlandırmak

Can, kapali istiare yoluyla ata benzetilmiş. Sair kendisinin aska hazır olduğunu belirterek karsısına çıkılmasını istiyor. Burada bir savaş/çatışma imgesinin kurulduğunu görmekteyiz.

Bah karakına gözünüñ niçe karakladı bini
Di güneşe ki tigiña kata gice karakına 1046/3

Karaklamak: Yagma etmek.

Karakına: Gözbebegine

Gözi ki can diledi gahî gönül
Bana ‘aklum didi virgil öcesme 1104/2

Öcesmek: İddialasmak, intikam almak istemek.

Sakî tolu sun ayagi bu mey perestüñe
Bir lutf kelecisini di nîst ü hestiñe 1105/1

Keleci:Söz, lal , lakirdi.

Her gice nale kiluram tana degin çü ceres
Kapuñdan tasgaru avaz-derayi severem 1134/7

Tasgaru: Disari

‘Akl u dil ü can salalı tasina nigaruñ
Nefsüm kamu varlığını utuzdi kimara 1136/3

Utuzmak: Ütölmek, yutulmak, oyunda kaybetmek.

Sen paydar ol ki bu alem gelür gider
‘iskuñ irilmasun ki bu adem gelür gider 1220/1

Irilmek: 1.Ayrılmak, uzaklaşmak, uzaklaşıp kaybolmak. 2.Yorulmak, yorgunluk hissetmek.

Beyitte âlemin gelip geçiciliği vurgulanmaktadır. Sair için asil olan asktan ayrılmamaktır.

Gözi gamzeleri yirmaz gözimi yüzi gülinden
Ki merdümünden isitmişüz ki güller cümle harîndür 1221/5

Yirmek: Yirtmak, azıcık yirtmak, ayırmak.

Gönül ne kus ola saçuna ilmeye begüm
Seh-dane benlerini meger bilmeye begüm 1230/1

Ilmek: Dokunmak, geçmek, ilismek, etkilemek, tutulmak, takılmak.

Gönül kusa benzetilerek somutlama yapılmış. Saç tuzaktır, gönül kusunu avlamak onun vazifesidir. Sevgilini yüzündeki benler bu durumda yem olarak görülmektedir.

Can balih gibi talabir zülfine
Didim ana tozina bah acludur 1242/5

Talabimak: Çarpınmak, çirpinmek, oynayıp sıçramak.

Can baliga benzetilerek somutlaştırılmış. Bu durumda zülfü balık tutmakta kullanılan misina/olta olarak düşünmek mümkündür.

Nefsüni islama getir kilma seytandan gile
Yagi us mülküñ içinde ne kayu casusdan 1243/2

Kayu: Kaygi, endise, tasa.

Yagi: Düşman.

Beyitte asil düşmanın şeytan olduğu anlatılmakta. Asil korkmamız gereken şeytan içimizdeyken casustan kokmanın gereksiz olduğu vurgulanmış.

Er yigit kayda ürker ürkülerden
Yahsi at belinlemez ilkülerden

Düsmenler bizde bolsa ditressünler
Kagan aslan kaypinmaz dilkülerden 1395

Kayda: Nerede, gayda.
Belinlemek: Korku ile birden sıçramak, irkilmek.
Ilkü: Engel.
Kaypinmak: Çekinmek, kaçınmak.

Gözün anca urur yürege gamze
Ki eñ kemine döyimeye hamza 1244/1

Döyimemek: katlanamamak, tahammül etmemek.

Bile salmis yüz bölük zengi çeri
Bir karahçi birbimis her bir kasa 1261/5

Karahçi: yagmaci, yol kesici.

Beyitte bölük saçlar deyim aktarmasi yoluyla zenci askerlere benzetilmes.
Karahçi kelimesi beytin anlamini tamamlamak amaciyla kullanilmes.

‘isk kala mi dile ya cana mi?
‘isk elinden can virmege yacana mi 1263/1

Yacanmak: Utanmak, sikilmek, çekinmek, kaçınmak, sakinmak.

Beyitte ask yüzünden can vermektan kaçinilmayacagi anlatiliyor. Kelime,
ses benzerligi olusturmak için tercih edilmes.

Sen binüm ile yar iken iy sakrakakiki
Salduñ yine ayruhlar ile bugrakakiki

Bugarakaki:

Sakrakaki: Arikusu.

Bir cam-i meyi elüñe ben virimez idüm

Simdi çeker olduñ tolular sagrakakiki

Sagrakaki: Kadeh.

‘Isk ohini atmayisaram cüz be-nisane

Sen bu yola niçe ki gerek ograkakiki 65

Ograkaki: Orak.

Ne vasl ile bini buldum ne hecr ile nigarini

Ölüm bana yigirekdür hakikatde bu üçinden 72/4

Yigirek: daga iyi, üstün, baskin, tercih edilir.

Sun bize sakî ayak degdi bulunmaz bayak

Çünkü cihandur geçer bizi komagil yayak 201/1

Bayak: Demin , az önce ; geçen zaman.

Ger girür isen nola sen bu gice koynuma

Ya nola kosinirsan tana degin oynuma 536/1

Kosinmak: Katılmak, istirak etmek.

Yarun yine bizüm ile siltagi neyimis

Huni gözinün sancisa yasagi neyimis 581/1

Siltag: Kavga, gürültü, anlaşmazlık.

‘Isk eri öküs der ile hayran ele girse

Ma'suka dahi tuhfe-i devran ele girse 797/1

Öküs: Çok, fazla.

Kosunlar birbirine kahsasmada
 İki alem çerîsi çahsasmada
 Topumuz bolinisar halka ümîd
 Bu cihan halki isi ohsasmada 1457

Kahsasmak: Bir şeyin parçalarının gevseyip dağılacak hale gelmesi.

Çahsasmak: Sarsilip gevsemek.

Bolinmak: Olmak, olunmak.

Ohsasmak: Benzemeye kalkismak, benzemek.

Yaruñ odina döyer idüm buncadan berü
 Kalmadi takatüm dahi göz degdi sanasiz 841/2

Döyer: dayanmak, katlanmak.

Gamzelerüñ sol isi kilur her nefes baña
 Kim kayir ile dikene köz degdi sanasiz 841/4

Kayir: Kum, kalın kum ; çakıl.

Zülfüñ hevasiyile durur ger nefes-i subh
 Yüzün katurup sünbül ü reyhana girürse 847/3

Katurmak: Katilastirmek, peklestirmek; katmak, sürmek.

Gözünü zülfi çerisine karavul kiliban
 Gönüli gözleri elçisine casus eyleye 870/2

Karavul: Gözcü, nöbetçi, karakol.

Iski bagdadinda oldi gözi ayyar epsem ol
Komadi bu gönlümün ilinde deyyar epsem ol 910/1

Epsem: Sessiz.

Epsem olmak: Susmak.

Cevrini bize cadu gözin yavlag uzatdi
Gamzelerini bagrumuza kati uz atdi 923/1

Yavlag: Pek, çok, gayet.

Tolu sagrak içerüz çünkü humaruz nidelum
Derdüne döyemezüz zar ü nizaruz nidelum 951/1
Sagrak: tas, kadeh, sürahi, masrapa.

Dünyayı çoh sinaduh bir buyimis
Kamu alem varligi bir huyimis
Kaplan aslan ejderhalar cümlesi
Ecelüñ kiynaginda ahuyimis 1377

Kiyak: 1. Yirtici hayvanlarin pençesi. 2. Oturak yeri, kaba etler.

2.5.17. Poetika

Her sair siire dair bir düşünce evrenine sahiptir. Sairin güçlü bir düşünsel arka plana yaslanması onun ciddi eserler vermesini kolaylaştırır. Divan siiri uygulamayı teorinin önüne koymakla birlikte kendine has poetikaya sahiptir. Ne var ki Batılı anlamda bir teoriden söz etmek pek mümkün değildir. (Avsar, 2001:323) Divan siirine ait teoriler bu siirin uygulayıcılarından çok araştırmacılar tarafından geliştirilmiştir. Ancak bazı sairlerin eserlerinde gerek kendi siirleri hakkında gerekse genel siir hususunda bazı fikirler ileri sürdükleri bilinmektedir. Genellikle sairlerin kendi siirlerini ve sairliklerini övmek, gerçek sairin kim olduğunu belirtmek, siirden ne anlaşılması gerektiğini anlatmak amacıyla beyitler yazdıkları görülür. Genellikle eserlerinin dibace adı verilen bölümlerinde saire ve siire dair fikirler ortaya koyarlar. Yine tezkirelerde yer alan siire dair bazı yorumların divan siirine ait poetik

yaklasimlari barindirdigi söylenebilir. Kadi Burhaneddin Divaninda sairin siir hakkindaki görüslerini dogrudan veya dolayli yollardan aktardigi ifadeler yok denecek kadar azdir. Ancak bir sairin siir hakkindaki görüslerini anlamak çogu zaman siirlerini anlamakla baslar. Yani siir, kendini tarif eden açık ifadeler tasimasa da basli basina bir poetika sayilabilir. Divandaki genel poetik çerçeveyi Divan siirinin estetik ve fikir dünyasi çizmektedir. Ancak sairin günlük dile çokça yaslanmasi ve bizim bugün adina arkaik kelime dedigimiz kelime kadrosunu sirini olustururken bolca kullanmasi onun siirinin dili hakkindaki görüslerini sezmemizi saglamaktadır. Çünkü her uygulama ayni zamanda bir teorik çerçeve sunar. Kadi Burhaneddin'in mahlas kullanmaması da poetik bir yaklasim olarak degerlendirilmelidir. Sairler mahlası öncelikle kendilerini özel sayma ve siirlerinin bilinmesi- ve bu yolla çalinmasini engellemek – amaciyla kullanmislerdir. Ancak mahlas kullanmamak bir cesaret, kendine güven olarak kabul edilebilir. Yani biz sairin bu tutumunu 'benim siirlerim mahlasim olmasa bile bilinir' mesajı çerçevesinde algilayabiliriz. Kadi Burhaneddin siirlerinde tasavvufi temalara çok fazla yer vermemis buna karsin ask, eglence, hayatın güzellikleri, kadınlar gibi klasik siir konularini yeglemistir. Arapça ve Farsça kelime ve tamlamaları epeyce kullanis olmasına ragmen Türkçe'ye bagliligi hem yabancı kelime kullanma konusunda asiriya kaçmaması hem de divanini Türkçe yazmasından anlasılmaktadır. Divanda savas ve savas aletleriyle ilgili kelimelerin, yerel deyimlerin, çeşitli zanaatlara dair kelimelerin bolca kullanildigi görülmektedir. Özellikle askin gönle tasa naksedilir gibi girmesi yönündeki benzetmeler, Sivas, Kayseri, Tokat gibi bölgelerde tas işçiliginin yaygın olmasıyla paralellik göstermektedir. Asagidaki iki örnek sairin poetikasini beyitler düzeyinde ele almamizi saglamaktadır:

Sevgilinin saçlari güzel olmasının yanında misk gibi kokmasıyla da bilinir. Asagidaki beyitte sair bunu mübalaga ile anlatir: Sevgilinin saçlarını ananların artik aktarla (güzel koku satanlarla) isi olmaz; çünkü onun saçının kokusu bütün kokulardan daha güzeldir ve hepsini unutturur. Sairin birinci misrada ortaya koydugu bu yargiyi Iranli ünlü sair Sa'di'ye bir atifla güçlendirdigini görürüz: Sair sevgilinin güzelligini anlatirsa Sa'di mat olacaktır. Aslında kadi Burhaneddin kendi sairliğinin ondan çok daha üstün olduğunu söylemektedir.

Zülfün añicah dünyada 'attari niderler

Vasfün kaçan ki ben aydam mat ola sa'dî 946/2

Diger bir beyitte de siiri inci gibi dizdiginden bahseder. Sevgilinin dudaklarından bahsederse/bahsettiginde siirinin inci gibi dizileceğini/daha dogrusu dizildigini; saçından söz açtiginda ise miskin geri planda kalacağını iddia eder.

Düri manzum ider si'rüm lebinden söyler olursam
Perakende kilur müski açarsam sözi saçından 72/2

2.5.18.Sairin hayatına ve fikir dünyasına dair tematik ifadeler

Siiri sairden bagimsiz düşünmek ne kader imkânsızsa, sairi siirinden bagimsiz düşünmek de mümkün degildir. Her sairin siirine yasadigi hayat bir sekilde girer. Bazi sairlerde sızma seklinde olur bu yansima bazılarında bilinçli bir seçimin sonucu olarak... Sairin sosyal çevresi, yaptigi is, iliskide oldugu insanlar, inançları, mensubu bulunduğu kavim, içinde yasadigi cografya gibi hususların siirde kendine yer bulması bize o sair hakkında sirine bakarak bilgi edinme sansi verir. Özellikle eski devirlerde yaşamış ve tarihi kaynakların hayatları hakkında bilgi vermediği sairlerle ilgili bilgiler çoğunlukla siirlerindeki, ipuçlarından elde edilir. Bazen bir meslek daliyla ilgili yogun kelime kullanimi bize o sairin yaptigi isi tespit etme, bazi yer isimleri yasadigi yeri belirleme konusunda yardımcı olur. Kadi Burhaneddin Divanında da sairin hayatına ve inanç dünyasına dair bilgiler, isaretler taşıyan beyitler yer almaktadır.

Bazi beyitler sairin yasadigi çetin hayatı, askerlik ve yöneticilik vasıflarına atıfta bulunan kelime ve imajlar tasımaktadır. Asagıdaki beyitlerde yer alan tir, ceng, baris, düşman, padisah, tedbir, gibi kelimeler sairin asker vasfinin yaşandigi terminolojiye aittir.

Asagıdaki beyitte askin savas gibi ve en azından savas terimleriyle anlatildigina tanik olmaktadır.

Hey di gözüñe niçe atar tîr- i hadengi
Bir yola sürer bizüm ile sulh ile cengi 189/1

Diger bir beyitte sair, kendisinin bir padisah oldugunu düşmana karsi ne yapılması gerektiği bileceğini; bu yüzden Hüsrev ve Kavus'tan ne yapması gerektiğini sormanın dogru olmadigini söyler. Kadi Burhaneddin'in devlet

yöneticisinin hangi nitelige sahip olması gerektiğine dair fikirlerini bu beyitte görebiliyoruz: ona göre devlet reisi zor anları kontrol etme becerisine ve bilgisine sahip olmalıdır.

Padisehsin memleket viran ü düsmendir kavî

Niçe bir kissa sorarsin hüsrev ü kavustan 1243/3

Yine başka bir beyitte savasta tedbirin şart olduğunu ve düşmanın da tedbirli olduğunu; ancak asıl olanın takdir (Allah'ın iradesi) olduğunu vurgulamaktadır. Sairin dinî bilgisi ve görevlerinin yansıması olan bu beyit aynı zamanda her an tedbirli olmak gerektiğini ifade etmesi bakımından önemlidir.

Düşmen eğerçi hile vü tedbir içindedür

Tedbir ü ü hile hem yine takdir içindedür. 138/1

Sairin dünyaya nasıl baktığına dair bilgiler içeresi bakımından aşağıdaki beyitler önemlidir. Saire göre dünyanın zevk ü sefasına inanmamak gerekir; çünkü o hosluk bir rüyadır ve alınan her nefes onun bozulduğunu göstermektedir. Dünyayı iyi ta'bir etmek gerekir.

Zinhar dünya hosligina inanman ki her nefes

Ani ki gösderür yine tagyâr içindedür 138/3

Düsdür ki görürüz bu cihan hosligi bize

Aksince her düşün yine ta'bîr içindedür 138/4

Asağıdaki rübai'i ve tuyuglarda sairin duygu ve fikir dünyasına, hayata, dünyaya, inanç konularına, kadere, devletin önemine, devrin şartlarına, devrinde veya önceki devirlerde yaşamış sultanlara dair fikirlerini ifade eden söyleyislerle karşılaşmaktayız. Sair zaman zaman öğüt verir, kınar. Bazen de devrinden acı acı sikâyet eder:

Dervîs ki dil-rîs ola bizüm gibi olsun

Sol yar ki bi-hîs ola bizüm gibi olsun

Ger diler ise ki ola bu 'aleme tesvîs
Ol cana ki tesvîs la bizüm gibi olsun 1329

Sair her zorluk karsısında Allah'a sigindigini ve kadere inandigini ifade eder:

Ezelden hak ne yazmis ise bolur
Göz neni ki görecek ise görür
İki 'alemde hakka siginmisiz
Tohtamis ne ola ya ahsah temur 1340

Dünyanın bir kıymeti yoktur. Tek sermaye iki cihanda da vardır.

Yahsi añladum cihanda vaye yoh
Yardan özge bu humarum aya yoh
İki 'alemde ümîd server durur
Andan ayru dahi hîç sermaye yoh 1342

Devlete hizmetten kaçmamak gerekir. Hizmet her iki cihanda da karşılık bulacaktır.

Devletinden kaçan olur haksar
Asık olur ma 'sukından sermsar
Himmetümüz iki alemde gezer
Nolisar amasiye ya nigisar 1353

Dünya sadece bir hosluktur ve bütün âlem Allah'tan ibarettir. Ölüm herkese eşit gelir ve her şeyin canını niteliğine bakmadan bir ceylan canını alır gibi alır:

Dünyayı çoh sinaduh bir buyimis
Kamu alem varlığı bir huyimis
Kaplan aslan ejderhalar cümlesi
Ecelüñ kiynagında ahuyimis 1377

Yigit dedigin korkusuz olmalı, aslan tilkiden çekinmemelidir. Düşman korkmalıdır.

Er yigit kayda ürker ürkülerden
 Yahsi at belinlemez ilkülerden
 Düşmenler bizde bolsa ditressünler
 Kagan aslan kaypinmaz dilkülerden 1395

Dünya gelip geçicidir, ona aldanmamak gerekir. O sadece yigidin sermayesidir.

Dünya diyen kisiye bir vayedür
 Yimek içmek bu cana bir dayedür
 Dünya bir geçüt durur gelen geçer
 Illa server yigide sermayedür 1400

Sairin güzellik anlayisi da farklıdır. Güzel çoktur; ama gönül alan güzel yoktur. Tas çoktur; fakat mücevhere tesne cevher yoktur. Koç, bugra, aygır çoktur; fakat yigit yoktur.

Gözel çoh arasında dilber kani
 Taslar köp orta yirde cevher kani
 Koç u bugra aygiri çoh görmisüz
 Ademîler içinde server kani 1413

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MATERYAL VE YÖNTEM

3.1.MATERYAL

Modern metinlerin çözümlenmesini hedef alan anlambilim çalışmaları, Türkiye’de son yıllarda önemli denilecek gelişmeler göstermiştir. Daha çok Cumhuriyet devri eserlerine uygulanan yöntemleri içermekle birlikte anlambilimin çözümlene metodunu oluşturan basamaklar, Türk edebiyatının önemli bir safhasını oluşturan Divan edebiyatı metinlerine de uygulanabilir. Bu çalışmamızda Kadi Burhaneddin Divanını anlambilimin bazı yaklaşımlarını kullanarak inceledik. Anlambilimin genel başlıkları çerçevesinde ele aldığımız beyit veya şiirleri; imge, tasarım, bağdastırma, duygu, bazı kelime hususiyetleri açılarından değerlendirmeye çalıştık.

3.2.YÖNTEM

Çalışmamız metin çözümlenmesine dayanan bir araştırmayı içermektedir. Metin çözümlenmeye dayalı incelemeler, değerlendirme niteliğinde çalışmalardır. Anlambilim ve anlam çerçevesi kavramlarından ne anlamalıyız? Anlambilimin verileri ışığında Kadi Burhaneddin Divanını anlamlandırabilir miyiz? Bu sorular çalışmamızda cevabi aranan temel sorulardır. Çalışmamızda Muharrem Ergin tarafından hazırlanan eser temel alınmıştır. Öncelikle konuyla ilgili kaynak araştırması yapılmış ve anlambilimin verileri çerçevesinde teorik zemin hazırlanmıştır. Metin taraması yöntemiyle teorik çerçeveyi destekleyecek örnek ve modeller ortaya çıkarılmıştır. Metin taraması yapılırken esnekliğinden ve düzenlemeye elverişli bir teknik olmasından dolayı fisleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmamız öncelikle dört bölümde ele alınmıştır. Birinci bölümde sair hakkında özet niteliğinde bilgi verilmiştir. Asıl bölümde dil ve dilin işlevi, anlama ve anlam konuları hakkında kısa bir teorik çerçeve çizilme gayreti güdülmüştür. Anlambilim ve anlambilimin tarihi açıklanmış ve Türkiye’de anlambilim çalışmalarının ne

seviyede olduğu resmedilmeye çalışılmıştır. Tezimizin asıl konusu ikinci bölümün ikinci kısmında yer almaktadır. Bu bölümde anlambilimin temel başlıkları arasında yer alan imge, tasarım, aktarma, benzetme, gönderme, bağdastırma gibi kavramlar açıklanmış ve bu kavramlara dair teorik çerçeveler oluşturulmuştur. Oluşturulan kavramsal çerçeveyi açıklayacak örnekler divan taranarak çıkarılmıştır. Örnekler öncelikle beyit düzeyinde verilmiş; ancak konuya göre şiirler bütün olarak da değerlendirilmiştir. Her başlığı açıklamak için divanda bulunma sıklıklarına göre yeter sayıda örnek seçilmiştir. Beyitler sadece başlığa uygunları belirtilerek bırakılmamış aynı zamanda önemli noktalarına özel vurgular yapılarak mümkün olduğunca geniş bir bakış açisiyle açıklanmaya çalışılmıştır. Beyitler ele alınırken konunun özelliğine göre bazen teori yukarıda verilmiş ve örnek beyitler metnin altına sıralanmıştır. Bazen beyit verilip sonra açıklama yapılmıştır. İmgeler ve duygu değeri konusu aktarılırken beyitlerde yer alan imgeler ve duygular özellikle belirtilmiştir. Arkaik kelimeler konusu örneklendirilirken – örnek çok fazla olduğu için- bu kelimelerin içlerinde yer aldıkları parçalar uzun uzun açıklanmamıştır. Yeteri sayıda örnek açıklanarak verildikten sonra, gerekli görülen konularda diğer örnekler ‘baska örnekler için bakınız’ başlığı altında bölümlerin sonuna kodlanmıştır. Çok sayıda örnek bulunamayan konular için birkaç örnekle yetinilmek zorunda kalmıştır.

Örnek metinler yazılırken Muharrem Ergin’in imlasi dikkate alınmış ve metinlerin doğru anlaşılmasına azami dikkat edilmiştir. Fakat birçok araştırmacının da zikrettiği gibi dilinin zaman zaman güç anlaşılır olması bazı beyitlerin ve ifadelerin yorumlanmasını zorlaştırmıştır. Ancak seçilen örnek metinler üst başlıklarına uygun bir şekilde asiriğe kaçılmadan açıklanmıştır. Çalışmamız, bu yönüyle Kadi Burhaneddin Divanının anlaşılmasına katkı sağlama çabasıdır. Üçüncü bölümde materyaller ve yöntemler hakkında bilgi verilmiştir. Çalışmamızın son bölümünü bulgular, tartışma ve sonuç oluşturmaktadır. Bu bölüm yapılan çalışmanın hangi ihtiyaçlara cevap verebileceğini ve yapısında hangi önerileri tasadığını açıklamaya yöneliktir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BULGULAR VE TARTISMA

Bu bölümde araştırma konusu ile ilgili elde edilen bulgular verilmiştir. Ayrıca bölüm sonunda araştırmada varılan sonuçlar ve bu sonuçlar ışığında geliştirilen önerilere yer verilmiştir.

4.1. BULGULAR VE TARTISMA

Divan edebiyatına ait metinleri çözümlemede ve anlamlandırmada kullanılan yöntemler belagat ilminin verileri çerçevesinde gerçekleştirilmiştir. Ancak klasik metinlerin günümüz bakış açılarıyla modern anlambilimin terim ve kavramları kullanılarak yeniden çözümlenmesi bu metinlerin anlam çerçevesinin çıkarılmasına yeni pencereler açacaktır. Yapılan çalışmanın bu bağlamda Divan edebiyatındaki yeni okumalar için çeşitli veriler sağlaması mümkündür. Anlambilimin içeriği ile klasik metinleri çözümlemede kullanılan yöntemlerin temel yaklaşımları arasındaki kısmi benzerlik bu metinlerin yeni bakış açılarıyla çözümlenmesini kolaylaştıracaktır. Anlambilim sahasında ülkemizde yapılan çalışmaların artırılması gerekmektedir. Bu noktada anlamla ilgili klasik yaklaşımların birikiminden de rahatlıkla yararlanılabilir. Bu alanda Doğan Aksan'ın çalışmalarının dikkatle takip edilmesi önemli olacaktır.

4.2. SONUÇ VE ÖNERİLER

Çalışmamızda Kadi Burhaneddin Divani'nin anlam çerçevesi kısmen çıkarılmış ve divanın bu yolla farklı şekillerde değerlendirilmesi sağlanmaya çalışılmıştır. Ayrıca çalışmamız, üzerinde çok fazla durulmayan bir isim olan Kadi Burhaneddin'i ele alması bakımından da dikkate alınabilir. Kadi Burhaneddin Divaniyle ilgili yapılan çalışmalar kısmi alıntılardan ibaret kalmıştır. Bu bağlamda çalışmamız, hem anlambilimin temel yaklaşımlarının Divan siirine uygulanması hem de saklı bir hazine olan Kadi Burhaneddin Divanının bir parça anlaşılmasını

saglamaya çalismasi dikkate alınarak degerlendirilmelidir. Ayrıca anlambilim sahasına yapılan çalismaların artırılarak bu alanın işlevsel hale getirilmesi gerekmektedir.

Dünya geliserek degismektedir ve ülkemizdeki bilimsel bakış açisinin ve çalismaların da aynı doğrultuda geliştirilmesi lazımdır. Yeni bakış açıları metinlerde yeni anlam katmanları ortaya çıkaracak böylece metinlerin hem bilimsel hem güncel açıdan daha anlaşılır kılınması sağlanabilecektir.

KAYNAKLAR

a) Kitap;

- Aksan, D. (1995). *Her yönüyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim*. Türk Dil Kurumu Yay., Ankara, ss.473:542.
- Aksan, D. (1997). *Anlambilim*. Engin Yay., Ankara, ss.27-88.
- Aktas, H. (2000). *Edebi Sanatlar*. Yort Savul Yay., Edirne 69-134.
- Andrews W.G. (2000). *Siirin Sesi Toplumun Sarkisi*. İletisim, İstanbul, ss.137:155.
- Ayvazoglu, B. (1997). *Gelenegin Direnisi*, Ötüken Yay.İstanbul 212.
- Banarlı, N. S. (1997). *Resimli Türk Edebiyatı Tarihi*. Milli Eğitim Basimevi, İstanbul, ss.365.
- Bilgegil, M. K. (1989). *Edebiyat Bilgi ve Teorileri*. Enderun Kitabevi, İstanbul, ss.21-23.
- Bolay, S. H. (1997). *Felsefî Terimler ve Doktrinler Sözlüğü*. Akçag, Ankara, ss.21
- Ceylan, Ö. (2003). *Kus Cenneti Siirimiz*. Filiz Kitabevi, İstanbul, ss.72:127.
- Devellioglu, F. (1997). *Osmanlıca – Türkçe Ansiklopedik Lügat*. Ak Kitabevi, Ankara.
- Dilçin, C. (1995). *Örneklerle Türk Siir Bilgisi*. Türk Dil Kurumu, Ankara, ss.421:452.
- Dilçin, C. *Yeni Tarama Sözlüğü*, Türk Dil Kurumu Yay., Ankara
- Kiliç, M. Erol (2004). *Sufî ve Siir*. İnsan Yay., İstanbul, ss.80:81.
- Mengi, M. (2000). *Divan Siiri Yazıları*. Akçag Yay. Ankara 30:31.
- Onay, A.T. (1993). *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*. Türkiye Diyanet Vakfı Yay., Ankara, ss.446.
- Özel, I. (1997). *Erbain*. Sule, Ankara, ss.87.
- Pala, I. (1990). *Divan Siirin Sözlüğü*. Akçag Yay. Ankara, ss.15.
- Rickman H.P. (2000). *Anlama ve İnsan Bilimleri*. Etüt Yay., Samsun, ss.45:52.
- Saraç, M.A. Yekta (2000). *Klasik Edebiyat Bilgisi*. R Yay., İstanbul, ss. 90-91.
- Su, H. (2004). *Düşünce ve Dil*. Hece Yay., Ankara, ss.181.
- Tökel, D. A. (2003). *Divan Siirinde Harf Simgeciligi*. Hece Yay., Ankara, ss.25:85:141.
- Uçar, S. (1995). *Varlığın Mana ve Mazmunu*. İz, İstanbul, ss.13:15.
- Yücel, Y. (1991). *Kadi Burhaneddin Ahmed ve Devleti*, Türk Tarih Kurumu Yay., Ankara, ss.207.

b) Dergide makale;

- Avsar, Z. (2001). *Divan Siirinin Poetik Verilerine Yeni Bir Yaklaşım Denemesi*. Hece, ss.323-330.
- Beyzadeoglu, S. (1993). *Divan Siirinde Söz, Sühan, Lafiz*. Yedi İklim, ss.45-48.
- Dogan, M. N. (1996). *Fuzuli'in Poetikası*. İlmî Araştırmalar 2, ss.47-72.
- Kaplan, M. (2001). *Sebki Hindi sairlerinden Fehim, İsmeti, Na'ili ve Nesati'nin Divanlarına Göre Sair ve Siir Hakkındaki Görüşleri*. Hece, ss.122.
- Koç, T. (2001) *.Siir Dili*. Hece, ss. 227-231.

- Macit, M. (1990). *Nesimi'nin Siirlerinde Ahengi Saglayan Unsurlardan Tekrar Üzerine Bir Deneme*. Yönelisler 48, ss.26-36.
- Tökel, D. A. (2001). *Sairin Korkusu, Siirin Kurgusu: Divan Siirinde Kurgu Ve Anlam*. Hece, ss.305-322.
- Tören, H. (2000). *Kadi Burhaneddin Divanında Bazı Yeni Okuyuslar*. İlmî Araştırmalar Dergisi, İstanbul, ss.209:219.
- Üçer, M. (1998). *Kadi Burhaneddin Ahmed Üzerine Bir Bibliyografya Denemesi*. Bilge, İstanbul, ss.34-38.

c) Tezler;

- Erol, H. A. (2002). *Eski Türkçeden Eski Anadolu Türkçesine Anlam Degismeleri*. Yayimlanmamis Doktora Tezi, Onsekiz Mart Üniversitesi, ss.10-20-68.

ÖZ GEÇMİŞ

Sahin SÜRMEİİ 1976 yılında Mersin'de doğdu. İlk ve orta öğrenimini bu şehirde tamamladı. 1995 yılında girdiği Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü 1999 yılında bitirdi. 2003 yılında Gazi Antep Üniversitesinde Yüksek Lisans yapma hakkını kazandı. 1999 yılından beri Gazi Antep Şehit Sahin Lisesinde öğretmenlik yapmaktadır.

VITAE

Sahin SÜRMEİİ was born in Mersin in 1976. He finished his primary and secondary education there. He graduated from the department of Turkish Language and Literature, Gazi Education Faculty, Gazi University, where he enrolled in 1995. He started to do his MA at Gaziantep University in 2003. He has been teaching at Şehit Sahin Lisesi in Gaziantep since 1999.